

40 MALDOS IR PASIŠVENTIMO DIENŲ, RUOŠIANTIS ANTRAJAM ATĖJIMUI

Denis Smith

IŽANGA

Šios 40-ties mokymosi ir maldos pasišventimo dienos yra skirtos paruošti Dievo bažnyčią Kristaus antrajam atėjimui, o taip pat padėti ir kitiems pasiruošti šiam nuostabiam įvykiui. Šis pasiruošimas prasideda 40-ties dienų pašventimu maldai bei tyrinėjimui, kad sukurtume artimesnius santykius su Jėzumi Kristumi, ir stengiantis pasiekti penkis žmones, už kuriuos jūsų širdį Viešpats paskatino melstis kiekvieną dieną.

Jėzus pasakė: „Jeigu kas iš jūsų susitars žemėje dviese melstis kokio dalyko, jiems Mano dangiškasis Tėvas jį suteiks“ (Mt 18, 19). Bendroje maldoje slypi didžiulė galia, o krikščionių bendravime slypi padrąšinimas ir dvasinė stiprybė.

Šios pasišventimo studijos yra suskirstytos į penkis skyrius, kur kiekviename bus aštuonios temos. Kiekvienos temos pabaigoje yra aptarimo ir diskusijos klausimai bei tai, į ką galėtų būti orientuota malda tą dieną.

Jei norite sukurti artimesnius santykius su Jėzumi ir pasiekti tuos, kuriuos Dievas įdėjo į jūsų širdį, galbūt kartą pažin jusius Dievo Žodžio tiesą, bet paslydusius, arba niekada nežin jusius apie Dievo perspėjančią žinią dėl pasaulio pasiruošimo greitam Kristaus sugrįžimui, tai ši knyga yra skirta jums.

Prieš pradedant

Prieš pradedant šią kelionę, reikėtų sekti šiuos žingsnius:

1. **Susiraskite maldos partnerį.** Jūs kontaktuosite su maldos partneriu kiekvieną dieną tam, kad:
 1. Pasidalytumėte savo įžvalgomis apie dienos skaitytą temą.
 2. Aptartumėte dienos temas ir padiskutuotumėte.
 3. Melstumėtės vienas už kitą.
 4. Paskatintumėte vienas kitą melstis už penkis žmones, kuriuos kiekvienas iš jūsų turite savo sąrašė.
 5. Primintumėte vienas kitam, kad parodytumėte jūsų sąrašo žmonėms savo rūpestį.
2. **Melstis, kad Dievas parodytų, už ką jūs turėtumėte melstis.** Tas 40 dienų jūs melsitės už penkis žmones. Prašykite Dievo vadovavimo pasirenkant tuos žmones.
3. **Pasirinkite penkis žmones, už kuriuos jūs melsitės.** Tame maldos sąrašė gali būti šeimos nariai, draugai ar bendradarbiai. Tai gali būti asmenys, kurie galbūt paliko bažnyčią ar niekada nebuvo jos nariais. (Jei įmanoma, pasirinkite asmenis, gyvenančius jūsų vietovėje, kad tų 40 dienų laikotarpyje galėtumėte juos pakviesti į bažnyčią.)
4. **Kontaktuokite su tais penkiaais žmonėmis, kuriuos pasirinkote.** Jūs galite su jais kontaktuoti asmeniškai, telefonu, paprastu ar elektroniniu paštu. Toliau yra pateiktas tekstas, kuriuo galite pasinaudoti, kai kontaktuojate su asmeniu, kurį pasirinkote:

Nuo (tada ir tada) mano bažnyčia skiria ypatingą dėmesį maldai. Mes nusprendėme pasirinkti po penkis žmones, už kuriuos galėtume melstis 40 dienų.

Kadangi tu esi (mano draugas, kaimynas, bendradarbis), man atrodo natūralu už tave melstis. Man būtų malonu, jei tu išsakytum savo prašymus, dėl ko aš galėčiau už tave melsti ateinančias 40 dienų.

Tikiuosi greit su tavim vėl pasimatyti (susisiekti). Ačiū tau ir telaimina tave Dievas!

5. **Pasidarykite kiekvienam, jūsų pasirinktam asmeniui, maldos kortelę.**
6. **Melskitės už tuos asmenis kiekvieną dieną.** Kai meldžiatės, kreipkitės į Dievą šiomis eilutėmis, siekdami tų asmenų gerovės:
 1. kad Dievas trauktų juos arčiau Savęs (Jn 6, 44).
 2. kad jie ieškotų Dievo (Apd 17, 27).
 3. kad jie tikėtų Dievo Žodžiu (1 Tes 2, 13).
 4. kad šėtonas būtų sulaukytas, neužstotų jiems tiesos ir kad jo įtaka jų gyvenime būtų nuslopinta (2 Kor 4, 4; 10, 4–5).
 5. kad Šventoji Dvasia dirbtų juose (Jn 16, 8–13).
 6. kad jie nusigręžtų nuo nuodėmės (Apd 3, 19).
 7. kad jie tikėtų Kristumi kaip Išgelbėtoju (Jn 1, 12).
 8. kad jie tikėtų Kristumi kaip Viešpačiu (Mt 7, 21).
 9. kad jie išsakytų ir augtų Kristuje (Kol 2, 6–7).

7. **Su malda apmąstykite, kas galėtų parodyti tiems žmonėms tai, kad jie jums rūpi.** Šis patarimų sąrašas siūlo būdus, kaip galėtumėte parodyti jūsų sąrašė esantiems žmonėms savo rūpestį. Papildykite sąrašą tuo, kaip jus veda Dievas.
1. Pasakykite jiems, kas juose jums patinka.
 2. Duokite jiems kokios nors padrąsinančios literatūros.
 3. Paskambinkite ir pasimelskite su jais.
 4. Pakvieskite juos į savo namus papietauti.
 5. Pakvieskite juos išeiti kur nors su jumis kartu papietauti.
 6. Nusiųskite jiems pasveikinimą gimimo dienos proga.
 7. Nusiųskite jiems padrąsinantį atviruką ar užrašykite ant jo tai, ką Dievas įdeda į jūsų širdį.
 8. Nuneškite jiems savo pagaminto maisto.
 9. Pakvieskite juos kartu nueiti į muziejų, apsipirkti...
 10. Nusiųskite jiems atviruką su linkėjimu pasveikti ar kitokia proga.
 11. Nusiųskite jų vaikui atviruką gimtadienio proga ir dovanėlę, kai reikia.
 12. Pakvieskite juos apsilankyti kartu su jumis bažnyčioje.
 13. Tinkamu laiku pasiteiraukite, ar nenorėtų patyrinėti Bibliją.

Maldos galia

Malda yra gyvybiškai svarbi asmens dvasiniam augimui ir efektyviausias dalykas pasiekiant kitus žmones Kristui. Apie krikščionišką augimą ir maldą štai ką rašė Elena Vait:

„Malda – tai sielos kvėpavimas. Tai dvasinės jėgos paslaptis. Jos negalima pakeisti jokiais kitomis malonės priemonėmis, ji išlaiko sielos sveikatą. Malda leidžia širdžiai bendrauti su gyvybės Šaltiniu be tarpininkų, sustiprindama religinės patirties raumenis ir sausgysles“ (Gospel Workers, p. 254).

E. Vait taip pat pripažino maldos būtinumą vedant kitus pas Kristų:

„Su gausiomis maldomis jūs turite dirbti dėl sielų, nes tai yra vienintelis metodas, kuriuo jūs galite pasiekti širdis. Tai ne jūsų, bet Kristaus, kuris yra šalia jūsų, darbas stebina širdis“ (Evangelism, p. 342).

Kai jūs su malda dirbate, siekdami kitus atvesti arčiau Kristaus ir Jo bažnyčios, Dievas laimins jūsų pastangas. Kai jūs meldžiatės ir dirbate dėl tų, kurie yra jūsų maldos sąrašė, Dievas ne tik panaudos jus laimint kitus Kristui, bet Jis trauks ir jus arčiau Savęs.

Kad būtų lengviau palaikyti šios programos maldos svarbą, kiekvienos dienos temos pabaigoje yra pateikiama dalis „Maldos užsiėmimai“, kuri siūlo, į ką galėtų būti orientuota malda tą dieną, bei Biblijos eilutės, kurias galima įtraukti į jūsų maldą. (Paprastu pastorintu šriftu yra eilutės, o pasvirusiu šriftu yra pavyzdys, kaip jūs galite šią eilutę panaudoti maldoje.)

Šventosios Dvasios galia

Po prisikėlimo Jėzus Savo mokiniamis pasakė, kad jie turi gauti Šventosios Dvasios krikštą, prieš eidami skelbti pasauliui Evangeliją (Lk 24, 49; Apd 1, 4–8). Nepaisant to, kad jie kasdien su Kristumi jau buvo praleidę tris su puse metų ir matė bei dalyvavo stebuklų tarnavime, jie nebuvo pasiruošę liudyti Jį. Jie turėjo palaukti jėgos, kurią suteikia Šventoji Dvasia.

Kadangi Šventosios Dvasios krikštas yra toks svarbus mūsų asmeniniam dvasiniam augimui bei liudijimui kitiems, tai šios 40 pasišventimo pamokų bus pagrįstos šiuo svarbiu Dievo Žodžio mokymu.

Pasirinkdami dalyvauti 40 mokymosi ir maldos dienų programoje jūs įžengiate į nuostabų ir palaimintą išgyvenimą su Viešpačiu. Jūs patirsite gilesnius santykius su Kristumi ir pamatysite, kaip Viešpats naudoja jus pritraukti arčiau savęs kitus pasiruošime greitam Jo sugrįžimui. Bendraudamas su savo maldos partneriu ir su kitais šios programos dalyviais jūs patirsite gilesnę krikščionišką meilę ir vienybę. Tai taip pat turės didelę įtaką jūsų asmeniniam dvasiniam augimui.

„Jei tad jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus suteiks Šventąją Dvasią tiems, kurie Jį prašo“ (Lk 11, 13).

I skyrius

ŠVENTOSIOS DVASIOS KRIKŠTAS

1 diena

Du Šventosios Dvasios darbai

Raštas liudija, kad yra daug Šventosios Dvasios darbų. Vienas iš jų – vesti mus į atgailą, priimti Kristų ir būti pakrikštytais vandenyje. Šis darbas yra atliekamas su kiekvienu. Kitas Šventosios Dvasios darbas yra pripildyti krikščionis Jos dalyvavimu, kad jis galėtų iš tikrųjų gyventi krikščionišką gyvenimą ir daryti Dievo darbus. Šis Šventosios Dvasios darbas atliekamas su tais, kurie pažįsta Dievą. Nes Jėzus sakė:

„Aš paprašysiu Tėvą, ir Jis duos jums kitą Globėją, kuris liktų su jumis per amžius, – Tiesos Dvasią, kurios pasaulis neįstengia priimti, nes Jos nemato ir nepažįsta. O jūs Ją pažįstate, nes Ji yra pas jus ir bus jumyse“ (Jn 14, 16–17).

Jėzus nurodė, kad per ir po Sekminių dienos Šventosios Dvasios krikštas bus prieinamas kiekvienam tikinčiam, pasakydamas žodžius, kad Ji „bus jumyse“. Šis nuostabus Dvasios prisipildymas yra prieinamas jums ir šiandien.

Jėzus visame kame yra mūsų pavyzdys. Jis gimė iš Dvasios, buvo vedamas Dvasios nuo gimimo iki brandos ir pakrikštytas vandenyje. Kai Jis buvo pripildytas Dvasios, Jis buvo pasiruošęs eiti į priekį su Dvasios jėga ir kovoti su šėtonu kaip niekada anksčiau. Lk 4, 1–13 pateikia dramatišką šėtono gundymo ir Jėzaus pasitikėjimo Dievo Žodžiu vaizdą.

Po bendravimo su Dievu dykumoje ir pasiekus pergalę prieš šėtoną, Jėzus buvo įgalintas pamokslauti ir mokyti apie Dievo karalystę, skleisti gydymo tarnavimą bei išvarinėti demonus:

„Dvasios galybe Jėzus sugrįžo į Galilėją, ir visame krašte pasklido apie Jį garsas. Jis pradėjo mokyti jų sinagogose, visų gerbiamas“ (Lk 4, 14–15).

Jėzus pasakė, kad, kas tiki Juo, darys net didesnius darbus, nei Jis darė:

„Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas Mane tiki, darys darbus, kuriuos Aš darau, ir dar už juos didesnių, nes Aš keliauju pas Tėvą“ (Jn 14, 12).

Prieš patiriant Dvasios pripildymą, Dievas jau yra su tikinčiuoju, nes per Šventąją Dvasią Dievas pakvietė ir vedė jį link Kristaus priėmimo. Bet krikščionys niekada nepatirs Kristaus galios pilnatvės, nebent mes leisime Šventajai Dvasiai pripildyti mus kasdien.

Jėzus pasakė mokiniams laukti Dvasios išliejimo per Sekmines, prieš einant skelbti Evangeliją:

„Kartą, bevalgant prie bendro stalo, liepė jiems nepasisalinti iš Jeruzalės, bet laukti Tėvo pažado, „apie kurį, – tarė Jis, – esate girdėję iš Manęs; mat Jonas krikštijo vandeniu, o jūs po kelių dienų būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia.“ Susirinkusieji ėmė Jį klausinėti: „Viešpatie, gal Tu šiuo metu atkursi Izraelio karalystę?“ Jis atsakė: „Ne jums žinoti laiką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė Savo galia. Bet kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite Jos galybės ir tapsite Mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje ir ligi pat žemės pakraščiu“ (Apd 1, 4–8).

Šventosios Dvasios krikštas šiandien yra prieinamas kiekvienam krikščioniui. Dievas pažadėjo suteikti Dvasios apšviatę, jei tik prašysime (Lk 11, 13).

Kai kurie gali paklausti: „Kaip galiu būti tikras, kad esu pasiruošęs gauti Šventąją Dvasią?“ Jūsų atsakas į kitą klausimą padės atsakyti į šį. Ar jūs priėmėte Kristų kaip savo Išgelbėtoją? Ar nusprendėte pašvęsti Jėzui savo gyvenimą kasdien?

Jei jūs priėmėte Kristų ir trokštate sekti Jį kiekviename jūsų gyvenimo aspekte ir jei jūs trokštate gauti Šventąją Dvasią, aš kviečiu jus melstis šia malda:

„Tėve, aš dėkoju Tau, kad vedei mane link Kristaus, kaip mano Išgelbėtojo, priėmimo, ir prašau atleisk man visas mano nuodėmes. Aš trokštu 100 procentų pašvęsti savo gyvenimą Jėzui. Aš dėkoju už pažadą pripildyti mane Tavo Dvasia ir aš prašau dabar pažado, Šventosios Dvasios krikšto mano gyvenime, išpildymo. Aš meldžiu, kad Tu taip mane pripildytum Jėzaus dalyvavimu, kad Jo charakteris pilnai atsiskleistų manyje. Išpildyk Savo pažadą įgalinti mane per Savo Šventąją Dvasią tarnauti Tau, kai Tu vesi mane į tarnavimą Jėzui. Jėzaus vardu, Amen.“

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Ko ši pamoka moko apie Šventosios Dvasios darbą?
2. Išvardykite du kelius, kaip galime pasiruošti gauti Šventąją Dvasią.

3. Išvardykite du Šventosios Dvasios krikšto gavimo privalumus.

4. Ar trokštate giliau patirti Šventąją Dvasią savo gyvenime ir tarnavime Viešpačiui? Pasakykite apie tai savo maldos partneriui.

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas pripildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas atvertų supratimą, kai jūs studijuojate jūsų kasdieninius skaitinius.
 3. kad Dievas palaimintų jūsų kaip maldos partnerių bendravimą.
 4. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Mokysiu tave ir rodysiu tau kelią, kuriuo turi eiti; patarsiu tau, lydėdamas tave akimis“ (Ps 32, 8).

Pavyzdys: Vesk ir mokyk mus, Viešpatie, kad mes nuolatos savo ir bažnyčios gyvenime būtume Tavo vadovaujami.

2 diena

Šventosios Dvasios gavimas po Sekminių

Jėzus pažadėjo pakrikštyti pasekėjus Šventąja Dvasia taip, kad jie būtų įgalinti nešti pasauliui Evangeliją. Šis pažadas buvo išpildytas Sekminių dieną:

„Atėjus Sekminių dienai, visi mokiniai buvo drauge vienoje vietoje. Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi pūstų smarkus vėjas. Jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo. Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų. Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia jiems davė prabilti“ (Apd 2, 1–4).

Šventosios Dvasios krikštą per Sekmines gavo ne tik mokiniai; nuo to laiko šį patyrimą turėjo ir dabar turi visi krikščionys.

Ne visi tikintieji buvo ten per Sekmines. Galėtų kilti praktiškas klausimas, kaip krikščionys gauna Dvasios krikštą po Sekminių? Atsakymą galime rasti Apaštalų darbų knygoje. Mažiausiai dviejose situacijose Petruir bekalbant Dvasia palietė grupę žmonių. Pažvelkime į vieną iš jų Apd 10, 44–47:

„Petruir tebekalbant šiuos dalykus, Šventoji Dvasia nužengė ant visų, kurie klausėsi žodžio. Su Petru atvykę žydų kilmės tikintieji labai stebėjosi, kad ir pagonims buvo išlieta Šventosios Dvasios dovana. Mat jie girdėjo juos kalbant kalbomis ir šlovinant Dievą. Tuomet Petras tarė: „Argi kas galėtų šitiems neduoti krikštui vandens, jeigu jie, kaip ir mes, gavo Šventąją Dvasią?!“ (Apd 8, 12–17)

Matome, kad Dievas taip pat vedė bažnyčią taip, kad Dvasios krikštą gaudavo uždėjus rankas. „Bet, patikėję Pilypu, skelbiančiu Dievo karalystės gerąją naujieną ir Jėzaus Kristaus vardą, ėmė krikštytis vyrai ir moterys. Simonas taip pat įtikėjo ir pasikrikštijęs visur sekė paskui Pilypą. Jis buvo apstulbintas, matydamas nepaprastus ženklus ir didžius stebuklus, kurie dėjosio jo akivaizdoje. Apaštalai Jeruzalėje, išgirdę, jog Samarija priėmė Dievo žodį, nusiuntė tenai Petrą ir Joną. Šie atvyko ir ėmė melstis už samariečius, kad jie gautų Šventąją Dvasią. Mat Ji dar nebuvo nė vienam jų nužengusi, ir jie tebuvo pakrikštyti Viešpaties Jėzaus vardu. Tuomet apaštalai dėjo ant jų rankas, ir tie gavo Šventąją Dvasią“ (Apd 8, 12–17).

Mes randame panašų maldos su rankų uždėjimu pavyzdį, kai Paulius susitiko su mokiniais Efeze (Apd 19, 1–6).

Tas, kuris meldžiasi uždėjęs rankas, turėtų būti tikintis, pats gavęs Šventosios Dvasios krikštą. Taip pat reikėtų atkreipti dėmesį, kad rankų uždėjimas nėra būtinas suteikti Šventosios Dvasios krikštą. Tai gali būti nuostabus patyrimas tokiu būdu siekiant Dvasios pripildymo, bet tai nėra būtina. Dvasios krikšto gavimas yra paprasčiausias prašymas su tikėjimu išpildyti Dievo pažadą dėl Dvasios:

„Šitai įvyko idant per Kristų Jėzų pagonims atitektų Abraomo palaiminimas, ir mes tikėjimu gautume pažadėtąją Dvasią“ (Gal 3, 14).

Pažadėta Dvasia gaunama per tikėjimą mūsų krikšto metu, bet mes turime taip pat siekti Šventosios Dvasios pripildymo kasdien, kad efektyviai liudytume kitiems. Elena Vait rašė:

„Ko mums reikia, tai Šventosios Dvasios krikšto. Be to mes netinkami eiti į pasaulį, kaip buvo ir netinkami mokiniai po Viešpaties nukryžiuavimo“ (Review and Herald, Feb. 18, 1890).

Kas dėl mūsų asmeninio dvasinio augimo bei Dvasios pripildymo, ji rašė:

„Įteikite bažnyčios nariams Šventosios Dvasios krikšto, pasišventimo būtinumą, kad jie būtų gyvi, augantys, vaisių nešantys Viešpaties pasodinti medžiai“ (Testimonies for the Church, vol. 6, p. 86).

Kai skaitome Elenos Vait teiginius tampa aišku tai, kad ji matė, kaip tai yra svarbu, ir ragino kiekvieną tikintį siekti Dvasios pilnatvės jo gyvenime.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Kodėl Kristus liepė mokiniams palaukti Šventosios Dvasios krikšto?

2. Kokiomis sąlygomis mokiniai galėjo gauti Šventąją Dvasią?

3. Ką Elena Vait sako apie Šventosios Dvasios krikšto gavimo svarbą?

4. Ar būtinas maldoje dėl Šventosios Dvasios krikšto gavimo rankų uždėjimas? Paaškindite savo atsakymą.

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas pripildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas Šventosios Dvasios jėga veiktų per jus.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Ir mes esame šių dalykų liudytojai, taip pat Šventoji Dvasia, kurią Dievas suteikė Jo klausantiems“ (Apd 5, 32).

3 diena

Šventosios Dvasios gavimo privalumai

Kas įvyksta, kai prašome Dievo Šventosios Dvasios krikšto? Pateikiu keletą pasikeitimo pavyzdžių, kai asmuo gauna Šventąją Dvasią, tai atsiranda: 1) stipresnis troškimas tyrinėti Dievo Žodį, 2) nuoširdesnis maldos gyvenimas, 3) gilesnis atgailavimas dėl nuodėmių ir 4) gyvenimo būdo ir užsiėmimų pasikeitimas.

Tikinčiajam Šventosios Dvasios pripildymas reikalingas, kad žengtų pergalingai Kristuje. Biblija sako, kad asmuo „nepažįsta“ Kristaus pilna bibrine prasme be Šventosios Dvasios krikšto. Tai pailiustruota palyginime apie mergaites (Mt 25, 1–13), kur Kristus sako paikosioms mergaitėms, buvusioms be Šventosios Dvasios aliejaus: „Aš jūsų nepažįstu“ (12 eil.).

Čia kaip ir kitose Rašto vietose Kristus kalba apie kažko „pažinimą“. Pavyzdžiui, Jėzus pasakė:

„Ne kiekvienas, kuris Man šaukia: „Viešpatie, Viešpatie!“ – įeis į dangaus karalystę, bet tik tas, kuris vykdo Mano dangiškojo Tėvo valią. Daugelis Man sakys, tai dienai atėjus: „Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome Tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų Tavo vardu, argi nedarėme daugybės stebuklų Tavo vardu?!“ Tuomet jiems pareikšiu: „Aš niekuomet jūsų nepažinojau. Šalin nuo Manęs, nedorėliai!““ (Mt 7, 21–23).

Paprasčiausias Biblijos mokymo žinojimas ar aktyvus įsitraukimas į Jėzaus tarnavimą negali pakeisti glaudaus Jo pažinimo per Šventosios Dvasios krikštą.

Vandens krikštas panašus į vestuvių ceremoniją, tuo tarpu Dvasios krikštas simbolizuoja santuokos tikslo pasiekimą, kai nuotaka „pažįsta“ savo jaunikį. Šėtonas įnirtingai mėgins atremti tai, nes jis yra tikras, kad Dvasios pripildymas sugriauš jo galias tikinčiojo gyvenime.

Šventosios Dvasios suvokimas ir patyrimas yra antras pagal svarbą dalykas po Kristaus kaip mūsų Išgelbėtojo suvokimo ir priėmimo. Kitas svarbus dalykas yra tai, kad mes turime kasdien atnaujinti Dvasios pripildymą. Tai nėra „kartą ir visiems laikams“ patyrimas. Paulius sako mums, kad „vidinis (žmogus) diena iš dienos atsinaujina“ (2 Kor 4, 16). Mums reikia Dvasios atnaujinimo kiekvieną dieną. Pauliaus nurodymas „būkite

pilni Dvasios“ (Ef 5, 18) yra besitęsiančio veiksmo graikų kalbos veiksmazodis, reiškiantis, kad turime būti pripildyti Dvasios kasdien.

Kristus yra mūsų pavyzdys visame kame. Elena Vait rašo:

„Kasdien Jis gaudavo naują Šventosios Dvasios krikštą. Naujos dienos ankstyvomis valandomis Viešpats pažadindavo Jį iš poilsio, o Jo siela ir Jo lūpos būdavo vėl patepamos malone, kad galėtų ją nešti kitiems“ (Christ's Object Lessons, p. 139).

Jei Kristus taip artimai dirbo su Šventąja Dvasia, kai buvo žemėje, tai krikščionys tuo labiau turėtų melsti kasdienio Šventosios Dvasios dalyvavimo jų kasdieniniame gyvenime.

Mūsų augimas į Kristaus pilnatvę per Dvasią yra procesas:

„Mes visi, atidengtu veidu Viešpaties šlovę atspindėdami, daromės panašūs į Jo atvaizdą, ir Viešpaties Dvasios veikimu vis didėja mūsų garbingumas“ (2 Kor 3, 18).

Dvasinis augimas yra procesas, į kurį mes turime įžengti naujai kiekvieną dieną. Elena Vait apibūdino, kad Dvasios pripildyto asmens charakterio tobulėjimas vyksta:

„Kai Dievo Dvasia užvaldo širdį, Ji pakeičia gyvenimą: atsižadama nuodėmingų minčių, atsisakoma blogų poelgių. Meilė, ramybė ir nuolankumas užima pykčio, pavydo ir nesantaikos vietą. Džiaugsmas pakeičia liūdesį, o veidas atspindi dangaus šviesą“ (Su meile iš Dangaus“, 100 psl.).

Kokią nuostabią palaimą Viešpats suteikia mums per Šventosios Dvasios krikštą!

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Išvardykite keturis Šventosios Dvasios krikšto gavimo privalumus.

2. Kaip dažnai krikščionys turėtų prašyti Šventosios Dvasios pripildymo?

3. Kas, anot Elenos Vait, atsitinka mūsų gyvenime, kai gauname Šventosios Dvasios krikštą?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau kiekvieną iš jūsų pripildytų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Kristus atskleistų, ką reikia pakeisti jūsų gyvenime tam, jog galėtumėte atspindėti Jį.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šias Biblijos eilutes į jūsų maldą:

„Tikrai Viešpats sergsti tuos, kurie pagarbiai Jo bijo ir pasitiki Jo ištikima meile, kad išgelbėtų nuo mirties jų gyvastį ir išlaikytų gyvus bado metu. Mūsų viltys Viešpatyje, – Jis mūsų pagalba ir skydas. Jis linksmina mūsų širdis, nes mes pasitikime Jo šventuoju vardu. Tebūna su mumis Tavo ištikimoji meilė, Viešpatie, nes mes į Tave žvelgiame“ (Ps 33, 18–22).

Pavyzdys: Nukreipk mūsų viltį į Tave, Viešpatie, o ne į žemiškus dalykus. Išvaduok mus iš dvasinės mirties būsenos. Prikelk mus iš dvasinio badavimo būsenos į dvasinį gyvenimą. Būk mūsų pagalba ir skydas, kad galėtume džiaugtis Tavyje.

4 diena

Kristus jumyse

Kai tikintysis gauna Šventosios Dvasios krikštą, iš tikrųjų tikintysis gauna Kristų savo gyvenime daug pilniau. Jėzus tai buvo išpranašavęs, kai pažadėjo Savo mokiniams kitą Guodėją, kurį Tėvas atsiųs būti pas juos ir juose:

„Aš paprašysiu Tėvą, ir Jis duos jums kitą Guodėją, kuris liktų su jumis per amžius, – Tiesos Dvasią, kurios pasaulis neįstengia priimti, nes Jos nemato ir nepažįsta. O jūs Ją pažįstate, nes Ji yra pas jus ir bus jumyse“ (Jn 14, 16–17).

Šis Guodėjas yra Šventoji Dvasia. Tada Jėzus pasakė:

„Nepaliksiu jūsų našlaičiais – ateisiu pas jus“ (18 eil.).

Taigi per Šventąją Dvasią Jėzus ateina būti pas Savo žmones ir juose. Per Šventosios Dvasios pripildymą Jėzus pilniausiai gyvena su Savo mokiniais:

„Kas laikosi Jo įsakymų, pasilieka Dieve ir Dievas jame. O kad Jis mumyse pasilieka, mes žinome iš Dvasios, kurią Jis mums davė“ (1 Jn 3, 24).

Jonas kalba, kai ateina Jėzus, Jo tikri pasekėjai bus „panašūs į Jį“:

„Mylimieji, mes dabar esame Dievo vaikai, bet dar nepasirodė, kas būsime. Mes žinome, kad, kai Jis pasirodys, būsime panašūs į Jį, nes matysime Jį tokį, koks Jis yra“ (1 Jn 3, 2).

Kiek mes turime būti panašūs į Jėzų? Graikų kalbos žodis „panašūs“ reiškia „kaip“ Jis. Kaip tai įvyks? Kasdienis Šventosios Dvasios pripildymas dabar mus ruošia būti tokiais kaip Jis, kai Jis ateis.

„Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus. Dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaukojo Save už mane“ (Gal 2, 20).

Per Šventosios Dvasios pripildymą, Kristus ateis ir gyvens kiekviename iš mūsų. Dėl Kristaus, gyvenančio mumyse, Dvasia pripildytas tikintysis turės Kristaus mąstymą – meilė teismui ir pasišventimui, o neapykanta nuodėmei:

„Kas gi yra suvokęs Viešpaties mintį, kad galėtų Jį pamokyti? O mes turime Kristaus išmonę“ (1 Kor 2, 16).

Ta pati aistra dėl sielų, kurią turėjo Kristus, bus juose ir jie sieks paklusti Tėvui. Paulius sako mums, kad išmintis (teisumas) ir Kristaus šventumas yra jų:

„Kad joks žmogus Dievo akyse negalėtų girtis. Jo dėka ir jūs esate Kristuje Jėzuje, kuris mums tapo iš Dievo kylančia išmintimi, teismu, pašventimu ir atpirkimu, kad, anot Rašto, kas giriasi, girtųsi Viešpačiu“ (1 Kor 1, 29–31).

Kiekviena Kristaus gera ypatybė ir savybė yra Dvasios pripildytame tikinčiajame, nes Kristus yra juose. Paulius apie tai rašė: „...kol jumyse išryškės Kristaus atvaizdas“ (Gal 4, 19). Kiekvieną dieną jie taps vis labiau ir labiau panašesni į Kristų, nes jie yra keičiami pagal Jo atvaizdą „iš vieno garbės laipsnio į kitą, kaip tai veikia Viešpats, kuris yra Dvasia“ (2 Kor 3, 18).

Kadangi Dvasia vis labiau pripildo tikinčiojo gyvenimą, jis bet koku atveju taps kaip Jėzus (1 Jn 3, 2) ir Dvasios vaisius bus suformuotas (Gal 5, 22–23).

Tai įvyksta, kai tikintysis gauna Šventosios Dvasios krikštą ir toliau vaikščioja Dvasioje. Tikintysis tampa kaip Kristus pasauliui. Mes tampame Kristaus burnomis, rankomis ir kojomis, darydami darbus, kuriuos Jis darė – skelbimas, mokymas, gydymas, piktųjų dvasių išvaymas.

Kristaus buvimas tikinčiajame per Šventosios Dvasios krikštą yra vienintelė viltis, kad krikščionyje ir per jį bus atskleista Jo šlovė:

„Jiems Dievas panorėjo paskelbti, kokie dideli šio slėpinio garbės turtai skirti pagonims, būtent Kristus jumyse – garbės viltis“ (Gal 1, 27).

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Kai tikintieji gauna Šventosios Dvasios krikštą, ką dar jie gauna?

2. Kokie bus krikščionys, kai Kristus bus juose per Šventąją Dvasią?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau krikštytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Kristus gyventų jumyse pilnai ir atskleistų jumyse Savo charakterį bei darbus.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.
 4. kad Dievas ir toliau vestų jus Savo Šventąja Dvasia.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Ir kaip suderinti Dievo šventyklą su stabais? Juk jūs esate gyvojo Dievo šventykla, kaip Dievo pasakyta: „Aš apsigyvensiu tarp jų ir ten vaikštinėsiu; Aš būsiu jų Dievas, o jie bus Manoji tauta““ (2 Kor 6, 16).

Pavyzdys: Išgirsk mus ir išlaisvink mus nuo dalykų, kurie neleidžia pilnai augti Kristuje tiek asmeniškai, tiek kaip bendruomenė. Mums reikia ir mes norime Tavęs savo gyvenimuose.

5 diena

Šventoji Dvasia ir paklusnumas

Vienas iš Šventosios Dvasios tikslų yra padėti mums atspindėti pilniau savo gyvenimuose Jėzų. Dievo tikslas, kad Kristus būtų matomas mumyse, kad būtume gyvi laiškai, parodantys Kristaus charakterį. Kitas Dvasios pripildymo tikslas yra gauti galią liudyti.

Šios dienos temoje mes labiau susikoncentruosime į Jėzaus charakterio atspindėjimą.

Praktikuojantis krikščionis gali turėti dviejų rūšių paklusnumą. Pirmas vadinamas išoriniu paklusnumu. Jis gali nuvesti prie įstatymiškumo, jei tikintis paklūsta Dievo Įstatymui ir siekia išgelbėjimo dovanos šiuo pagrindu. Dievas nori, kad mes pasitikėtume Juo ir paklustume Jam iš širdies. Antroji paklusnumo forma yra vidinis paklusnumas, kuris pasireiškia giliu, vidiniu tikinčiojo troškimu paklusti Dievui. Išorinis paklusnumas be širdies paklusnumo yra nepriimtinas Dievui:

„Juk aukomis Tu nesigėri; jei atnašaučiau deginamąją auką, Tu jos nepriimtum. Tikra auka Dievui – susigraudinusi dvasia; Tu, Dieve, nepaniekinsi širdies, susigraudinusios ir atgailaujančios“ (Ps 51, 18–19).

„Ši tauta šlovina Mane lūpomis, bet jos širdis toli nuo Manęs“ (Mt 15, 8).

Aš naudoju šią iliustraciją daugelį metų, kad paaiškinau, kuo skiriasi vidinis ir išorinis paklusnumas. Tarkim, kad mano tėvas miršta, ir aš nežinau, ar turiu gedėti dėl jo mirties, taigi einu pas draugą patarimo. Mes diskutuojame, ar aš turėčiau ar neturėčiau gedėti. Mano draugas galiausiai sako: „Galiausiai, jis juk buvo tavo tėvas, o tu esi jo sūnus. Taigi manau, kad tu turėtum gedėti dėl jo mirties.“ Paklausęs patarimo, pradėjau gedėti savo tėvo. Manau, kad tai akivaizdu, jog mano gedėjimas, šiuo atveju, nebūtų natūralus gedėjimas iš širdies. Tai labiau būtų išorinis gedėjimas, nes tai yra mano pareiga, kaip sūnaus gedinčio dėl jo mirties. Tikrasis gedėjimas ateina spontaniškai iš širdies. Taip pat yra ir su paklusnumu Dievui. Jei asmuo turi tinkamus santykius su Dievu per Dvasios pripildymą, paklusnumas pasireiškia natūraliai ir spontaniškai iš širdies, net apie tai nemąstant. Pagundų nepaklusti visada bus; bet jos bus daug silpnesnės prieš stiprų Dievo įsodintą į mūsų širdį troškimą paklusti.

Per krikštą ar Šventosios Dvasios pripildymą Dievo Įstatymas yra įrašomas į mūsų širdį ir mes paklūstame iš širdies. Tai pilnai neįvyksta, kai mes priimame Kristų ir esame pakrikštyti vandeniui. Paulius kalba, kad mes turime būti nuolatos „pilni Dvasios“, kuri yra būtina, kad Dievo Įstatymas ir toliau būtų mūsų širdyse:

„Ir nepasigerkite vynu, kuriame slypi pasileidimas, bet būkite pilni Dvasios“ (Ef 5, 18).

Elena Vait šį „vidinį“ paklusnumą, kuris pasireiškia dėl kasdieninio Šventosios Dvasios krikšto, apibūdina taip:

„Tikrasis paklusnumas visada kyla iš širdies, o širdį veikia Kristus. Jei mes nesipriešinsime, Jis taip paveiks mūsų širdį ir pro tą, kad vykdysime Jo valią kaip savo. Mūsų valia džiaugsmingai tarnaus Viešpačiui. Kai mes pažįstame Dievą taip, kiek yra mums duota, tada mūsų gyvenimas bus nuolatinio paklusnumo gyvenimas. Dėka Kristaus charakterio vertinimo ir bendravimo su Dievu, nuodėmė taps mums nepakenčiama“ (Su meile iš Dangaus, psl. 426).

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Pagal šią temą, kokie yra du Šventosios Dvasios tikslai?

2. Kokie yra du praktikuojančių krikščionių paklusnumo tipai?

3. Kokio paklusnumo trokšta Dievas?

4. Kaip Elena Vait apibūdina paklusnumą iš širdies?

Maldos užsiėmimai

- Toliau stenkitės kontaktuoti su visais jūsų maldos sąraše esančiais asmenimis. Pasakykite jiems, kad meldžiatės už juos ir paprašykite, kad jie išsakytų savo troškimus, dėl ko jūs galėtumėte melstis.
- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:

1. kad Dievas ir toliau pripildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
2. kad Dievas įrašytų Savo Įstatymą jūsų širdyje.
3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Sukurk man tyrą širdį, Dieve, ir atnaujink manyje ištikimą dvasią. Nevaryk manęs nuo Savo Artumo, nenuimk nuo manęs Savo dvasios šventos. Leisk man vėl džiaugtis Tavo išganymu, tepalaiko mane nori dvasia“ (Ps 51, 12–14).

Pavyzdys: Viešpatie, paimk iš manęs nuodėmingą širdį ir išdidžią dvasią. Pasigailėk ir priartink mane prie Savęs bei atstatyk manyje Tavo Dvasios pilnatvę. Padėk man patirti pilną Tavo išgelbėjimo džiaugsmą ir suteik Tavo stiprybės.

6 diena

Šventosios Dvasios liūdinimas

Yra dalykų, kuriais mes galime nuliūdinti Šventąją Dvasią. Jei kasdien mes Jos neieškosime ir nebendradarbiausime tame, kur Ji mus veda, mūsų krikščioniškas patyrimas susilpnės.

Dievas neverčia. Kai mes gauname Dvasios krikštą, Ji veiks mūsų gyvenimą labiau. Mes stipriau pajusime Jos paskatinimą. Ji kasdien įdės į mūsų širdį troškimą paklusti Dievui. Ji mus ragins daugiau tyrinėti Dievo Žodį ir melstis. Dvasia padės mums pradėti mylėti teisumą ir neapkęsti nuodėmę. Vis dėlto mes esame visada laisvi nepaisyti Jos raginimo. Kai tai darome, mes pradedame Dvasios „liūdinimo“ ar „gesinimo“ procesą. Paulius duoda praktiškus patarimus įvairiose Rašto dalyse, kaip to išvengti. Šie praktiški patarimai tikintiesiems apie krikščionišką gyvenimą yra skirti padėti mums išlaikyti Dvasios pilnatvę mūsų gyvenimuose. Du iš šių patarimų pavyzdžiai yra randami šiose Biblijos eilutėse:

„Apsivilkti nauju žmogumi, sutvertu pagal Dievą teisme ir tiesos šventume. Tad, pametę melus, kiekvienas kalbėkite tiesą savo artimui, nes mes esame vieni kitų nariai. Rūstaudami nenusidėkite! Tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rūstybės! Ir nepalikite vietos velniui. Kas vogdavo, tegu nebevagia, bet imasi triūso, dirbdamas savo rankomis gerą darbą, kad turėtų iš ko padėti stokojančiam. Joks bjaurus žodis teneišaina iš jūsų lūpų; kalbėkite vien kas gera, kas prireikus ugdo ir duoda malonę klausytojams. Ir neliūdinkite Šventosios Dievo Dvasios, kuria esate paženklinti atpirkimo dienai. Tebūna toli nuo jūsų visokie šiurkštumai, piktumai, rūstybės, riksmas ir piktžodžiavimai su visomis piktybėmis. Verčiau būkite malonūs, gailestingi, atlaidūs vieni kitiems, kaip ir Dievas Kristuje buvo atlaidus“ (Ef 4, 24–32).

„Raginame jus, broliai: įspėkite nedrausminguosius, suraminkite mažadvasius, palaikykite silpnuosius, būkite kantrūs visiems! Žiūrėkite, kad kas neatsimokėtų kam nors blogu už bloga, bet visuomet skatinkite daryti gera vieni kitiems ir visiems. Visuomet džiaukitės, be paliovos melskitės! Visokiomis aplinkybėmis dėkokite, nes to Dievas nori iš jūsų Kristuje Jėzuje. Negesinkite Dvasios“ (1 Tes 5, 14–19).

Paulius žinojo, kad Dievo Dvasia, esanti tikinčiajame, skatins jį daryti šiose eilutėse išvardytus dalykus. Jei mes atsisakysime pasiduoti Jos skatinimui, tai mes papulsime į Dvasios liūdinimo ir gesinimo pavojų.

Jei suprasite, kad nuliūdinote Dvasią, nenusiminkite! Paprašykite Dievo atleisti jums ir Jis atleis (1 Jn 1, 9). Tada su tikėjimu paprašykite Dievo pripildyti jus naujai Jo Dvasia ir Jis taip pat tai padarys (Lk 11, 13).

Dovydas žinojo Dievo gailestingumą. Jis išpažino svetimavimo ir žmogžudystės nuodėmę. Jis savo gyvenime pasitraukė nuo Dievo Dvasios raginimo, kai jis įvykdė tuos baisius veiksmus. Bet, kai jis buvo Dvasios įtikintas dėl nuodėmės, jis kreipėsi į Dievą malda. Atkreipkite ypatingą dėmesį į šiuos žodžius:

„Kad iš Savo šlovės lobyno suteiktų jums stiprybės Jo Dvasios galia sutvirtinti jumyse vidinį žmogų, kad Kristus per tikėjimą gyventų jūsų širdyse ir jūs, iššakniję ir išitvirtinę meilėje, galėtumėte suvokti kartu su visais šventaisiais, koks yra plotis ir ilgis, ir aukštis, ir gylis, ir pažinti Kristaus meilę, kuri pranoksta pažinimą, idant būtume pripildyti visos Dievo pilnybės“ (Ef 3, 16–19).

Mes tarnaujame nuostabiam Dievui. Jei tektų Jį nuvilti, atminkite:

„Viešpats yra gailestingas ir mylintis, lėtas supykti ir kupinas ištikimosios meilės. Ne visą laiką Jis barsis nei bus supykęs per amžius. Jis elgiasi su mumis ne pagal mūsų nuodėmių dydį nei atmoka mums pagal mūsų kaltes. Kaip aukštai nuo žemės dangūs, taip didi Jo ištikimoji meilė pagarbiai Jo bijantiems. Kaip toli Rytai nuo Vakarų, taip toli nuo mūsų Jis išsklaido mūsų nuodėmes. Kaip tėvas gailisi vaikų, taip Viešpats gailisi pagarbiai Jo bijančiųjų“ (Ps 103, 8–13).

1. Išvardykite keletą poelgių ir požiūrių, kuriuos Šventoji Dvasia siekia įnešti į krikščionio gyvenimą.

2. Kaip krikščionys liūdina Šventąją Dvasią?

3. Jei nuliūdinote Šventąją Dvasią, ką turite daryti?

4. Kaip Dievas žvelgia į Savo vaikus?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau krikštytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas atleistų jums, jei kokiu nors būdu nuliūdinote Šventąją Dvasią.
 3. kad Dievas duotų jums troškimą atsiliepti į Dvasios raginimus jūsų gyvenime.
 4. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.
 5. kad mes ir toliau siektume Šventosios Dvasios.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Viešpaties akys aprėpia visą žemę ir sustiprins tuos, kurie su Juo visa širdimi“ (2 Met 16, 9).

Pavyzdys: Padaryk mūsų širdis visiškai pasišventusias Tau. Parodyk Savo galybę dėl mūsų, įvykdyk reikiamus pasikeitimus, kad patirtume mums reikalingą atgimimą ir reformaciją. Atleisk mums, jei kada nukrypome nuo Tavo plano.

7 diena

Vėlyvasis lietus

Tai labai svarbu, kad kasdien vaikšiotume su Šventąja Dvasia, kad augtume dvasiškai ir būtume paruošti gauti vėlyvąjį Dvasios lietų, kuris paruošia Dievo žmones pabaigos lemiamam momentui ir Kristaus sugrįžimui. Bet daugelis to nesuvokia ir mano, kad turi palaukti Dvasios vėlyvojo lietaus, ir tada jie galutinai nugalės savo nuodėmes ir dvasinį nebrandumą. Elena Vait perspėjo:

„Aš mačiau, kad daugelis nepaisydavo taip reikalingo pasiruošimo, laukdami „atnaujinimo“ ir „vėlyvojo lietaus“, kurie turėtų padėti jiems išstovėti Viešpaties dieną ir gyventi Jo akivaizdoje. Kiek daug aš mačiau žmonių sunkumo laikais be apsaugos! Jie nepaisė reikalingo pasiruošimo, todėl jie negalėjo gauti atnaujinimo, kurį turi turėti kiekvienas, kad galėtų gyventi šventojo Dievo akivaizdoje“ (Early Writings, p. 71).

Mes savo gyvenime turime nugalėti visas pagundas ir nuodėmes, jei norime, kad Dvasios vėlyvojo lietaus išliejimas būtų mums į naudą. Tai šėtono apgaulė, jei tikime, kad neturime rimtai žvelgti į nuodėmės problemą mūsų gyvenime:

„Tad atgailaukite ir atsiverskite, kad būtų išdildytos jūsų nuodėmės, kad nuo Viešpaties veido ateitų paguodos metas“ (Apd 3, 19).

„Mes žinome, jog mūsų senasis „aš“ yra nukryžiuotas kartu su Juo, kad būtų sunaikintas nuodėmės kūnas ir kad daugiau nebevergautume nuodėmei... Taip ir jūs laikykite save mirusiais nuodėmei, o gyvais Dievui Kristuje Jėzuse. Taigi tegu nebeviešpatauja jūsų mirtingame kūne nuodėmė, kad vėl nepasiduotumėte jo geismams. Ir neduokite nuodėmei savo kūno narių kaip nedorybės ginklų, bet paveskite Dievui save kaip iš mirusiųjų atgijusius, ir savo narius kaip teisumo ginklus. Jumyse nebeviešpataus nuodėmė; jūs ne įstatymo, bet malonės galioje“ (Rom 6, 6.11–14).

Elena Vait tai patvirtino tokiais žodžiais:

„Aš mačiau, kad niekas neturėjo „atnaujinimo“ (vėlyvo lietaus), jei nenugalėjo kiekvienos blogybės, išdidumo, savanaudiškumo, meilės pasauliui ir kiekvieno netinkamo žodžio ar veiksmo“ (Early Writings, p. 71).

Tai dabar jums atrodo neįmanomas dalykas. Bet pergalės prieš mūsų pagundas raktas yra mokymasis, kaip leisti Jėzui gyventi pergalingą gyvenimą mumyse ir per mus. Ši nuostabi biblinė tiesa bus pristatyta plačiau vėlesnėse temose.

Petras mokė apie tai, kad Šventoji Dvasia bus išlieta paskutinėmis dienomis, cituodamas Apaštalų darbuose pranašą Joelį. Kas įvyko per Sekmines, anot Petro, tai buvo tiesioginis pranašystės išsipildymas. Petras tai minėjo, kai kalbėjo miniai tą dieną:

„Bet čia išsipildė pranašo Joelio pasakyti žodžiai: Paskutinėmis dienomis, sako Dievas, Aš kiekvienam kūnui išliesiu Savosios Dvasios. Tuomet jūsų sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus, jūsų jaunuoliai matys regėjimus, o jūs seniai sapnuos sapnus. Taip pat ir Savo tarnams bei tarnaitėms tomis dienomis Aš išliesiu Savosios Dvasios, ir jie pranašaus“(Apd 2, 16–18).

Elena Vait pateikė tokį vėlyvojo lietaus palaiminimo apibūdinimą, kuris bus prieš laikų pabaigą tam, kad paruoštų Dievo vaikus Jėzaus antrajam atėjimui:

„Vėlyvasis lietus, pribrandinantis žemės derlių, reiškia dvasinę malonę, kuri paruošia Bažnyčią Žmogaus Sūnaus atėjimui. Bet jei nebūtų buvęs išlietas ankstesnis lietus, tai nebūtų gyvybės; žalia šakelė nebūtų išsprogusi. Jei ankstyvieji lietūs nebūtų atlikę savo darbo, tai vėlyvasis lietus negalėtų privesti sėklos iki tobulumo“ (The Faith I Live By, p. 333).

Kasdienis sielos augimas Kristaus malonėje ir Šventosios Dvasios darbas yra būtinas mums, kad galėtume atpažinti Dvasios vėlyvąjį lietų, kai jis bus išlietas. Elena Vait apie tai rašė:

„Jei mes kasdien nedarysime pažangos rodydami aktyvių krikščioniškų dorybių pavyzdį, tai mes neatpažinsime Šventosios Dvasios pasireiškimo vėlyvajame lietuje. Jis gali lyti ant mūsų širdžių, bet mes jo neatskirsim ir jo negausime“ (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 507).

Jei jūs nebuvote pripildyti Šventosios Dvasios, nelaukite kitos dienos. Jos gavimas yra svarbiausias jūsų gyvenimo dalykas, nes ši Dovana mums atneš visas kitas dovanas. Dvasios pripildymas suteiks mums artimesnius santykius su Jėzumi ir pakeis mūsų letarginį miegą į pagyvėjimą, mūsų silpnumą į stiprybę bei mūsų liudijimas taps didingesnis, nei kokį kada nors esame patyrę:

„Esu nukryžiuotas kartu su Kristumi. Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus. Dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaukojo Save už mane“ (Gal 2, 20).

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Kokia Biblijoje yra panaudota metafora, kuri apibūdina Šventosios Dvasios išliejimą?

2. Kiek tai yra svarbu krikščioniui gauti Dvasios krikštą, kad gautų naudos iš Dvasios vėlyvojo lietaus?

3. Kokie pokyčiai turi įvykti krikščionio gyvenime po Šventosios Dvasios krikšto, kad jis būtų pasiruošęs vėlyvajam lietuvi?

4. Kodėl nėra išmintinga laukti vėlyvojo lietaus, iki tol rimtai nesirūpinant dėl nuodėmės problemos?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau stiprintų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas jus paruoštų gauti Dvasios vėlyvąjį lietų .
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Viešpaties angelas saugo tuos, kurie Jo pagarbiai bijo, ir juos gelbsti“ (Ps 34, 8).

Pavyzdys: Išvesk mus iš dvasinės letargijos ir apsaugok mus nuo šėtono atakų. Paruošk mus vėlyvajam lietuvi.

Šventoji Dvasia ir Kristaus sugrįžimas

Geroji žinia šiandien yra tai, kad Jėzus greitai sugrįš! Aš apie tai kalbu ne dėl teroristų atakų, pasaulyje vykstančių konfliktų, epidemijos protrūkių ar gamtos stichinių nelaimių – visa tai, žinoma, nurodo į Kristaus greitą atėjimą. Bet yra kai kas kita, kas įtikina dar labiau, kad Kristaus atėjimas yra neišvengiamas. Tai yra Jo buvimas tarp mūsų, kad suprastume ir kasdien gautume Šventąją Dvasią.

Paskutinė Apreiškimo 6 skyriaus eilutė apibūdina Jėzaus atėjimą ir užduoda klausimą, kas galės išstovėti? Turima omenyje, kas galės išgyventi per šį įvykį. Atsakymas randamas Apreiškimo 7, 1–3:

„Paskui aš regėjau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose, laikančius keturis žemės vėjus, kad vėjas nepūstų nei žemėje, nei jūroje, nei į medžius. Ir išvydau kitą angelą, pakylantį nuo saulėtekio, turintį Gyvojo Dievo antspaudą. Jis šaukė skardžiu balsu keturiems angelams, kuriems buvo leista kenkti žemei ir jūrai: „Nekenkite nei žemei, nei jūrai, nei medžiams, kol paženklinsime antspaudu savo Dievo tarnų kaktas!““

Tik tie, kurie turi Dievo antspaudą, galės ištvirti Kristaus antrąjį atėjimą. Iš tikrųjų, Dievas sulaiko daugelį naikinančių jėgų šioje žemėje iki tol, kol Dievo žmonės bus užantspauduoti. Iškyla svarbus klausimas, kaip esame mes užantspauduoti? Biblija sako, kad mes esame užantspauduoti Šventąja Dvasia:

„Ir neliūdinkite Šventosios Dievo Dvasios, kuria esate paženklinti atpirkimo dienai“ (Ef 4, 30).

Štai kokia Šventosios Dvasios krikšto esmė. Kasdien naujai pavesdami savo gyvenimą Kristui ir toliau vaikščiodami pripildyti Šventosios Dvasios, mes esame paženklinti ir paruošiami Kristaus antrajam atėjimui.

Dievas nelaukia, kad daugiau įvyktų teroristų atakų, epidemijos protrūkių ar gamtos stichinių nelaimių. Elena Vait kalba apie tai, ko laukia Kristus:

„Kristus laukia su ilgesingu troškimu parodyti Save bažnyčiai. Kai Kristaus charakteris bus tobulai atkurtas Jo žmonėse, tada Jis ateis reikalauti jų kaip Savųjų“ (Christ's Object Lessons, p. 69).

Tai gali įvykti mūsų gyvenimuose tik per Šventosios Dvasios krikštą. Ir tik per Šventosios Dvasios krikštą galime būti pasiruošę, kai angelai paleis naikinimo vėjus. Elena Vait rašo:

„Niekas kitas, kaip tik Šventosios Dvasios krikštas gali atvesti Bažnyčią į tinkamą poziciją ir paruošti Dievo žmones greitai besiantinančiam konfliktui“ (Manuscript Releases, vol. 2, p. 30).

Mes kaip septintosios dienos adventistai esame pavojuje. Mes manome, kad esame saugūs ir būsime pasiruošę Kristaus atėjimui, nes žinome apie savaitę, mirusiųjų būseną, žvėries ženklą ir būdą, kaip įvyks Kristaus antrasis atėjimas. Tai mirtina klaida. Šie mokymai svarbūs, bet vien šios žinios neišgelbės. Atminkite, kad tie, kurie nukryžiuavo Kristų, buvo dešimtinės mokėtojai, savaitę švenčiantys sveikatos reformatoriai. Ne, ne tai, ką mes žinome, bet tai, ką mes pažįstame, suteiks teisę būti išgelbėtais (Jn 17, 3). Mes turime turėti artimus santykius su Jėzumi Kristumi, kad būtume pasiruošę Jo atėjimui.

Šiandien Dievas kviečia Savo žmones pasiruošti tapti tokiais kaip Jėzus, priimti Šventosios Dvasios krikštą, kad gautų Dvasios vėlyvąjį lietų ir būtų pasiruošę Kristaus atėjimui:

„Mylimieji, mes dabar esame Dievo vaikai, bet dar nepasirodė, kas būsime. Mes žinome, kad, kai Jis pasirodys, būsime panašūs į Jį, nes matysime Jį tokį, koks Jis yra“ (1 Jn 3, 2).

Kaip bebūtų, bet bažnyčia šiandien turi problemą. Dievas sako, kad mes esame Laodikėjos būsenoje ir jei mes nepasikeisime, tai būsime nepasiruošę Kristaus sugrįžimui. Dievas taip pat duoda mums sprendimą: dar giliau įsileiskime į savo gyvenimus Jėzų:

„Štai Aš stoviu prie durų ir beldžiuosi: jei kas išgirs Mano balsą ir atvers duris, Aš pas jį užeisiu ir vakarieniam su juo, o jis su Manimi“ (Apr 3, 20).

Tai, kaip mes įsileidžiame Jėzų bei kokius turime santykius su Juo, tai mes ir turime. Elena Vait sako mums:

„Mes turime turėti gyvus santykius su Dievu. Mes turime būti apdengti jėga iš aukštybių per Šventosios Dvasios krikštą, kad galėtume pasiekti aukštesnius standartus; ir nėra kito kelio, kaip gauti mums pagalbą“ (Review and Herald, April 5, 1892).

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Kodėl angelai laiko naikinančius vėjus šioje žemėje?

2. Ar doktrinų žinojimas yra viskas, ko mums reikia išgelbėjimui? Kodėl taip ir kodėl ne?

3. Kuo Šventosios Dvasios krikštas susijęs su mūsų santykiais su Kristumi?

4. Kas mus paruoš pabaigos laikui?

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau pateptų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas paruoštų jus pabaigos laikams ir Kristaus atėjimui.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Viešpats arti tų, kurie sielojasi, ir gelbsti nevilties apimtuosius“ (Ps 34, 19).

II skyrius

ŠVENTOJI DVASIA IR MALDA

9 diena

Dvasios duotas troškimas melstis

Kai gauname Šventosios Dvasios krikštą, mumyse pradeda vystytis gilus vidinis troškimas daugiau melstis mūsų dangiškajam Tėvui:

„Ant Dovydo namų ir Jeruzalės taip išliesiu malonės ir maldavimo dvasią“ (Zch 12, 10).

Mes galime paklusti šiam Dievo duotam troškimui arba ignoruoti jį. Tačiau, jei norime patirti gilius Dievo dalykus ir Kristaus pilnatvę mūsų gyvenimuose, mes turime paklusti troškimui melstis. Jei norime savo gyvenime pamatyti Jo gelbstinčią jėgą prieš visa tai, ką šėtonas bando mums padaryti, ir pamatyti Dievo jėgą, atskleistą per mus, palaiminant kitus Jo išvadavimu, mes turime praleisti daug laiko su Dievu maldoje.

Krikščionys daugelį metų žinojo maldos galią. Daug kartų mes stengiamės skirti daugiau laiko maldai, bet tie ypatingi maldos sezonai iškildavo dėl kokios nors krizės ir greitai vėl praeidavo. Mūsų problema ta, kad mes pasirūpindami savomis ir bažnyčios reikmėmis tapome labai savimi pasitikintys. Mes išmokome pasikliauti savo pastangomis, atlikdami Dievo darbą. Mes dalyvavome daugelyje programų ir jų planavime. Mes išmokome priklausyti nuo „kūno“, atliekant Dievo darbą. Iš malonės Jis palaimino mūsų menkas pastangas. Bet mūsų laukia lūkesčius pralenkiantis palaiminimas, kai mes pasikrikštijame ir įžengiame į tokius maldos santykius su Juo, kurių Jis tikisi. Tik tada mūsų planai taps Dievo planais ir mūsų veiksmai taps Dievo veiksmais.

Jėzus turėjo su Tėvu tokius prasmingus, gilius ir galingus santykius. Iš tikrųjų šie santykiai buvo tokie artimi ir gilūs, kad Jėzus pasakė:

„Aš ir Tėvas esame viena“ (Jn 10, 30).

Viskas, ką darė Jėzus, buvo atlikta vadovaujant Tėvui. Jo visi darbai, veiksmai buvo atlikti vadovaujant Tėvui ir su Tėvo galia. Jėzus tai pabrėžia pasakydamas:

„Nejau tu netiki, kad Aš esu Tėve ir Tėvas yra Manyje?! Žodžius, kuriuos jums kalbu, ne iš Savęs kalbu. Manyje esantis Tėvas daro Savuosius darbus“ (Jn 14, 10).

Kaip Jėzus įgijo tokią vienybę su Tėvu? Tai įvyko dėka kasdieninio bendravimo su Tėvu.

Dėka šio bendravimo su Savo Tėvu, Jėzus žengė į priekį ir atliko darbą, kurį į žemę atėjo atlikti. Jis buvo įgalintas pasiekti pergalę ir nugalėti šėtoną:

„Dvasios galybe Jėzus sugrįžo į Galilėją, ir visame krašte pasklido apie Jį garsas“ (Lk 4, 14).

40 maldos dienų yra tam, kad tai įvyktų ir su jumis. Per tas 40 dienų jūs patirsite įgalinimą nugalėti šėtoną ir būsite Kristaus liudijimas kitiems.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

4. Bendrai paėmus, nuo ko krikščionys daugiau linkę priklausyti nei nuo maldos? Ar tai gerai, ar blogai?

5. Koks buvo Jėzaus maldos gyvenimas? Kaip Jėzus apibūdina Savo santykius su Tėvu?

6. Kokio jūsų maldos gyvenimo, jūsų manymu, norėtų Jėzus? Kaip gali Šventoji Dvasia veikti mūsų maldos gyvenimą?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
 - Pasimelskite su savo maldos partneriu:
4. kad Dievas ir toliau pripildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 5. kad Dievas suteiktų didesnę troškimą melstis.
 6. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Jeigu Mano tauta, vadinama Mano vardu, nusižemins, melsis, ieškos Mano veido ir nusigręš nuo savo nedorų kelių, Aš išgirsiu Savo dangaus buveinėje, atleisiu nuodėmes ir atgaivinsiu kraštą“ (2 Met 7, 14).

Pavyzdys: Padaryk mus nuolankiais. Idėk į mūsų širdis troškimą būti besimeldžiančiais žmonėmis ir padėk mums nusigręžti nuo nuodėmingų kelių. Išgirsk mūsų maldą ir išgydyk mus nuo mūsų nuklydimų.

10 diena

Jėzaus ir mokinių maldos pavyzdys

Vėl ir vėl mes matome Kristų maldoje Jo tarnavimo žemėje metu. Po minios mokymo ir jų negalių gydymo sakoma:

„O Jis traukdavosi į nuošalesnes vietas melstis“ (Lk 5, 16).

Lukas rašo, kas vyko prieš pakviečiant dvyliką mokinių:

“Tomis dienomis Jėzus užkopė į kalną melstis. Ten Jis praleido visą naktį, melddamasis Dievui. Išaušus rytui, Jis pasišaukė Savo mokinius ir iš jų išsirinko dvyliką; juos ir pavadino apaštalais” (Lk 6, 12–13).

Ant Persimainymo kalno Jėzus meldėsi (Lk 9, 29). Jis buvo patrauktas Dvasios praleisti laiką maldoje su Savo dangiškuoju Tėvu. Jis atsiliepė į Savo jaustą gilų vidinį poreikį maldai. Jis žinojo, kad tik per tokius maldos momentus, kai Jis būdavo vienas su Tėvu, Jis būdavo įgalinamas atlikti darbą, kurį atėjo atlikti.

Jėzus pasiekdavo pergales prieš šėtono darbus, kai būdavo maldoje su Tėvu. Kai skaitome, kad Kristus atakuoja šėtoną, veikiantį vyrų ir moterų gyvenimuose apsidėmo, ligos, mirties ir t.t. forma, mes tuo momentu nematome Kristaus, prašančio išvadavimo galios gilioje maldoje su Savo Tėvu. Jis jau gavo tą galią iš Savo Tėvo intymios maldos momentais. Kai Jėzus būdavo puolamas šėtono ir jo darbų, Jis paprasčiausiai kalbėdavo žodžius su galia ir Tėvo autoritetu, ir šėtono galios būdavo sulaužomos. Kristaus žodžiai išvairydavo velnius, gydydavo ligonius, prikeldavo mirusiuosius ir nuramindavo audras.

Pamoka yra aiški. Kristus išlaikė vienybę su Tėvu ir gavo Jo galios prieš priešą Savo maldų su Tėvu metu. Iš tų maldų momentų Jis pakildavo kartu su Savo Tėvu. Jis diena iš dienos buvo tikras Tėvo dalyvavimu. Kristus Savo gyvenime išlaikė šią sąmoningą, realią vienybę su Tėvu. Kai šėtonas Jį puldavo, Jis būdavo pasiruošęs pasitikti iššūkį ir laimėti pergalę dėka Savo pamaldaus gyvenimo.

Kristaus pamaldus gyvenimas nebuvo pamirštas mokinių. Malda buvo centrinis jų tarnavimo dalykas. Kai išaugusiai Bažnyčiai prireikė vis daugiau ir daugiau mokinių dėmesio, buvo paskirti diakonai „patarnauti prie stalų“. Mokiniai taip kalbėjo apie savo prioritetus:

„O patys toliau atsidėsime maldai ir Žodžio tarnybai“ (Apd 6, 4)

Ankstyvosios Bažnyčios nariai buvo maldos vyrai ir moterys. Apie juos rašoma:

“Jie ištvermingai laikėsi apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužimo ir maldų” (Apd 2, 42).

Šie ankstyvieji tikintieji meldėsi šventykloje, savo namuose ir gamtoje.

„Šabo dieną išėjome pro vartus prie upės, kur tikėjomės rasią maldos vietą, ir atsisėdę kalbėjome susirinkusioms moterims“ (Apd 16, 13).

Visi apaštalai buvo maldos vyrai. Paulius rašė, kad meldėsi už tikinčiuosius dieną ir naktį:

“Dieną ir naktį karštai maldaujame, kad mums būtų leista išvysti jūsų veidus ir papildyti, ko dar stinga jūsų tikėjimui” (1 Tes 3, 10).

Kadangi apaštalai buvo maldos žmonės, jie taip pat buvo Dievo galios žmonės. Ankstyvieji krikščionys taip pat buvo maldos žmonės, ir Dievas galėjo per juos atlikti didžius stebuklus. Dėka Jėzaus atsiųstos Dvasios, Evangelija pasklido po pasaulį.

“Tik ištverkite tikėjime įsitvirtinę bei išsąkniję ir nesiduokite atitraukiami nuo vilties Evangelijos, kurią išgirdote, kuri paskelbta visai Kūrinijai po dangumi ir kurios tarnas aš, Paulius, esu” (Kol 1, 23).

Dievas kviečia kiekvieną krikščionį tapti galingu maldos kovotoju.

1. Kodėl Jėzus tiek daug laiko praleido maldoje?

2. Kaip Jėzaus pamaldaus gyvenimo pavyzdys paveikė mokinius?

3. Kokį maldos gyvenimą turėjo ankstyvieji krikščionys?

4. Kaip norėtumėte, kad jūsų maldos gyvenimas pasikeistų?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau vestų mus Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas padėtų jums tapti tokiu maldos kovotoju, kokiais buvo Jėzus ir mokiniai.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Padėk man suprasti Tavo įsakų kelią, ir aš žavėsiuosi Tavo nuostabiais darbais” (Ps 119, 27).

Pavyzdys: Atverk mano suvokimą, kad suprasčiau Tavo pamokymus. Padėk man nuolat mąstyti apie Tave ir nuolat melstis Tau, Viešpatie.

11 diena

Kodėl reikalinga malda?

Nors dauguma krikščionių tiki, kad malda yra svarbi, bet daugelis nesupranta, kodėl malda iš tikrųjų yra būtina. Daugelis užduoda klausimą, jei Dievas yra visagalis ir galintis įvykdyti Savo valią, tai kodėl mes turime melsti Jo padaryti tai, ką Jis ir taip nori ir planuoja atlikti bet koku atveju? Kai kurie aiškina, kad malda, visų pirma, yra naudinga mums, o Dievas vis tiek ketina įgyvendinti tai, ką Jis nori, nesvarbu, ar mes melsimės dėl to, ar ne. Populiari mintis yra ta, kad tai yra „privilegija“ melstis, bet iš tikrųjų nelabai reikalinga Dievui, kad įgyvendintų Savo valią šiai žemei. Tiesa yra ta, kad Dievo vaikams yra būtina melstis. Kam dar tada Jėzus sako mums melstis, kad būtų įvykdyta Dievo valia?

„Todėl melskitės taip: “Tėve mūsų, kuris esi danguje, teesie šventas Tavo vardas, teateinie Tavo karalystė, teesie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje”” (Mt 6, 9–10).

Jei tikintieji nesimeldžia, tai Dievo valia nebus įvykdyta šioje žemėje.

Pradžios knygoje aprašomas šios žemės ir žmonijos sukūrimas:

„Tuomet Dievas tarė: „Padarykime žmogų pagal Mūsų paveikslą ir panašumą; tevaldo jis ir jūros žuvis, ir padangių sparnuočius, ir galvijus, ir visus laukinius žemės gyvulius, ir visus žemėje šliaužiojančius roplius!“ Dievas sukūrė žmogų pagal Savo paveikslą, pagal Savo paveikslą sukūrė jį; kaip vyrą ir moterį sukūrė juos” (Pr 1, 26–27).

Hebrajų žodžiai, išversti kaip „panašumą“ ir „paveikslą“, nurodo, kad Dievas sukūrė žmones daug kuo panašius į Save.

Dievas, sukūręs žmogų, padarė dar ką. Prieš tai buvusioje eilutėje pasakyta, kad Dievas leido „valdyti“ šį pasaulį. Hebraiškas žodis, išverstas kaip „valdyti“, reiškia „karaliauti“ virš visko. Dievo atstovas Adomas turėjo būti šio pasaulio valdovu:

“Viešpats Dievas paėmė žmogų ir apgyvendino jį Edeno sode, kad jį dirbtų ir juo rūpintųsi” (Pr 2, 15).

Adomo atsakomybė „rūpintis“ žeme reiškia, kad jis turėjo saugoti ją nuo visko, kas suteiktų žalos. Adomas buvo Dievo paskirtas atstovas žemėje. Jis turėjo būti žemės sargybiniu.

Toliau psalmistas aprašo, kokią poziciją pradžioje Dievas suteikė žmogui:

„Tu padarei jį tik truputį žemesnį už Save, apvainikavai garbe ir didybe” (Ps 8, 6).

Vėl pažvelgę į hebrajų kalbos žodžius, išverstus kaip „garbe“ ir „didybe“, mes atrandame, kad žmogui buvo suteikta valdžia, prilygstanti karaliaus valdymui. Taigi matome, kad pradžioje žemė buvo Adomo valdžioje. Tai, kas nutiks žemei, priklausė nuo Adomo.

Malda yra būtina, nes nuo pat pradžių Dievas ketino dirbti per žmoniją, o ne atskirai nuo jų ketino įvykdyti Savo valią žemėje. Dievas dirba per Jo žmonių maldas. Kai Dievas trokšta kažką nuveikti žemėje, Jis laikas nuo laiko pakviečia žmones prisijungti maldoje dėl išgelbėjimo kitų gyvenimuose įvykdymo. Daugelis pavyzdžių yra randama tiek Senajame, tiek ir Naujajame Testamente. Mes esame tam, kad prašytume „teesie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje” (Mt 6, 10). Mes esame tam, kad prašytume Dievo “kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien” (Mt 6, 11).

Matydamas minios didžias reikmes, Jėzus prašė Savo mokinių taip kreiptis į Tėvą:

“Matydamas minias, Jis gailėjosi žmonių, nes jie buvo suvargę ir apleisti lyg avys be piemens. Tuomet Jis tarė mokiniams: „Pjūtis didelė, o darbininkų maža. Melskite pjūties šeimininką, kad atsiųstų darbininkų į savo pjūtį” (Mt 9, 36–38).

Dievas nori pasiųsti darbininkus į žemės laukus. Taigi krikščionims yra būtina prašyti Jo tai atlikti.

Paulius prašė tikinčiųjų melstis dėl Evangelijos plitimo:

“Pagaliau, broliai, melskitės už mus, kad Viešpaties žodis skintųsi kelią ir būtų gerbiamas kaip ir pas jus” (2 Tes 3, 11).

Visi aukščiau išvardyti dalykai yra Dievo valia, bet žmogui dėl jų reikia melstis, nes malda išlaisvina Dievo galią įgyvendinti Jo valią šioje žemėje. Atminkite, tai Dievo planas dirbti per žmoniją, o ne dirbti atskirai nuo mūsų. Jūsų maldos yra labai svarbios, kad Dievo valia būtų atlikta jūsų gyvenime ir gyvenimuose tų, dėl kurių jūs meldžiatės.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Kadangi Dievas yra Dievas ir turi galios daryti viską, ką nori, argi Jis neketina įgyvendinti Savo valią, melsimės mes dėl to ar ne? Kodėl taip ir kodėl ne?

2. Kokią atsakomybę turėjo Adomas ir ką turėjo atlikti pagal Dievo valią?

3. Ar malda yra būtinybė, ar tik privilegija? Kodėl?

4. Kaip, jūsų manymu, jaučiasi šėtonas, dėl jūsų maldos laiko su Dievu?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau dirbtų per kiekvieną iš jūsų su Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas jums duotų aiškų supratimą dėl maldos būtinybės.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Neleisk man eiti klystkeliais, būk geras man ir mokyk Savo Įstatymo” (Ps 119, 29).

12 diena

Meldimasis Dvasioje

Kiekvienas krikščionis dalyvauja kovoje su priešu, su amžinomis pasekmėmis prie gėdos stulpo. Ši kova yra tokia reali, kaip nebuvo jokia kita kova tarp tautų šioje žemėje. Kova vyksta tarp Dievo ir tamsos karalystės. Paulius apibūdina šį mūsų kaip imtynes, kurios yra tokios artimos ir asmeniškos:

„Mes grumiamės ne su krauju ir kūnu, bet su kunigaikštystėmis, valdžiomis, šių tamsybių pasaulio valdovais ir dvasinėmis blogio jėgomis dangaus aukštumose” (Ef 6, 12).

Paulius toliau apibūdina Dievo šarvus, kuriuos krikščionis turi užsidėti, kad laimėtų. Paulius baigia šarvų ir mūsų gynybos prieš priešą apibūdinimą tokiais žodžiais:

„Kiekvienu metu melskitės Dvasioje visokeriopomis maldomis ir prašymais. Be paliovos budėkite, malda užtardami visus šventuosius” (Ef 6, 18).

Pastebėkite, kad Paulius liepia mums „kiekvienu metu“ melstis. Mes turime tapti dominuojančiais maldos tarpininkais, nuolatos ir atkakliai besimeldžiančiais. Po to jis prideda „Dvasioje“. Matome, jei norime pergalės prieš priešą, tai meldimasis Dvasioje yra toks pat svarbus, kaip užsidėjimas visų Dievo šarvų.

Svarbus klausimas yra: ką reiškia melstis Dvasioje? Trumpas apibūdinimas būtų, kada mes meldžiamės Dvasioje, tai mūsų maldos yra paragintos Šventosios Dvasios. Mums turi vadovauti Dvasia, kada ir ko melstis. Šventoji Dvasia mus ves kiekvienoje maldos gyvenimo kryptyje. Kai mes meldžiamės Dvasioje, mūsų maldos bus Dvasios įgalintos. Mūsų maldos bus efektyvios ir duos galingų rezultatų. Taigi matome, jog tam, kad melstumės Dvasioje, turime turėti Dvasios krikštą. Elena Vait apibūdina, ką reiškia melstis Dvasioje, taip:

„Kiekviena nuoširdi malda ištariama veikiamą Šventosios Dvasios, ir tokia malda yra priimtina Dievui“ („Su meile iš Dangaus“, 110 psl.)

Nurodydama į Pauliaus žodžius Rom 8, 26 ir 27, ji rašo:

„Mes turime melstis ne tik Kristaus vardu, bet ir įkvėpti Šventosios Dvasios. Tai paaiškina, ką reiškia, kai sakoma, kad Dvasia „užtaria mus neišsakomais atodūsiomis“ (Rom 8, 26). Į tokią maldą Dievas atsakys su džiaugsmu” (Christ’ Object Lessons 147 psl.).

Tai Šventoji Dvasia kviečia mus maldai. Ji parodo mums poreikį melstis, nes Dievas trokšta pradėti veikti ir patenkinti tą poreikį. Mes tokį patyrimą skaitome, kai Jėzus meldėsi dėl Petro:

“Simonai, Simonai! Štai šėtonas pareikalavo persijoti jus tarsi kviečius. Bet Aš meldžiuosi už tave, kad tavasis tikėjimas nesusvyruotų” (Lk 22, 31–32).

Šventoji Dvasia įtikino Kristų melstis dėl Petro, ir net parodė, ką šėtonas planuoja dėl jo. Kai tai Kristus sužinojo, Jis pradėjo melstis dėl Petro. Šventoji Dvasia tą patį padarys per mus; Ji duos mums mintį dėl ko melstis. Svarbu yra tai, kad mes atsilieptume Dvasios raginimui melstis.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Ką Paulius savo apibūdinime apie dvasinę kovą su šėtonu, į kurią ir mes įtraukti, sako apie maldą?

2. Kaip Elena Vait apibūdina, ką reiškia melstis Dvasioje?

3. Papasakokite atsitikimą, kai Dvasia jus paragino už ką nors melstis.

4. Ar trokštate tapti krikščioniu, kuris meldžiasi Dvasioje? Kokius žingsnius galite žengti, kad tai taptų realybe?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau įtikintų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas nukreiptų jūsų maldas per Šventąją Dvasią.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Auštant pasotink mus Savo gerumu, kad giedotume iš džiaugsmo per visas savo dienas” (Ps 90, 14).

Pavyzdys: Leisk mums paragauti Tavo malonės – vesk mus į nuodėmių išpažinimą. Surink mus pilnai Tavimi pasidžiaugti, kai meldžiamės Dvasioje.

13 diena

Suvienyta malda Dvasioje

Krikščionys, besivienijantys maldoje dėl ypatingų tikslų – ilgą laiką tai buvo laikoma esmine krikščioniško gyvenimo dalimi. Kažkada aš maniau, kad jungtinė malda yra du ar daugiau kartu besimeldžiantys krikščionys. Maldos metu kiekvienas iš jų meldžiasi dėl to, kas ateina į mintį. Kiekviena malda turi keletą bendrų elementų ir

taip pat yra daug įvairiapusių prašymų, priklausomai nuo to, kas meldžiasi. Tai nėra biblinis krikščionių, susivienijančių kartu maldoje, apibūdinimas. Ne, vienijanti malda yra du ar daugiau krikščionių, besimeldžiančių dėl to pačio dalyko. Jie yra susivieniję savo troškime, tikslu ir prašyme. Jie meldžiasi kartu toje pačioje vietoje ir tuo pačiu laiku vienu maldos tikslu. Jei jie negali susirinkti melstis vienoje vietoje, tai jie meldžiasi tuo pačiu laiku vienu maldos tikslu, arba jie gali melstis kartu telefonu. Taigi, jei įmanoma, tai labiau pastiprina, kada jie iš tikrųjų susitinka maldai.

Mūsų asmeniniame gyvenime vieninga malda su bendratikiais yra galinga jėga prieš šėtoną. Štai kodėl Jokūbas pataria mums susijungti, kai meldžiamės dėl ligonių ir dėl vienas kito:

„Kas nors pas jus serga? Tepasikviečia Bažnyčios vyresniusius, ir jie tesimeldžia už jį, patepdami aliejumi Viešpaties vardu. Tikėjimo malda išgelbės ligonį, ir Viešpats jį pakels, o jeigu jis būtų nusikaltęs, jam bus atleista. Tad išpažinkite vieni kitiems nuodėmes ir melskitės vieni už kitus, kad atgautumėte sveikatą. Daug gali karšta teisingo malda” (Jok 5, 14–16).

Iš tikrųjų, būtina tiems, kurie pasirošę sutikti Jėzų, kai Jis grįš, jau būti išengusiais į nuoširdžią, vieningą maldą vienam už kitą. Mes nebuvo sukurti stovėti pavieniui kovoje su šėtonu. Mums reikia vienas kito maldos dėl visiškos pergalės prieš priešą.

Vieninga malda taip pat labai svarbi, žengiant link Dievo karalystės šioje žemėje. Šėtonas priešinsis bet kokiam Dievo darbo judėjimui į priekį. Vieninga malda žymiai padidins Dievo galią priartinti Savo karalystę.

Senajame Testamente yra daug kreipimūsi į tikinčiuosius susivienyti maldoje. Mokytojo knygoje „mokytojas“ siūlo reikšmingą pamoką dėl susivienijimo svarbos mūsų prieš priešą, šėtoną:

„Vienišą žmogų lengva įveikti, du gali vienam sėkmingai pasipriešinti. Trilinką virvę nutraukti nelengva” (Mok 4, 12).

Kunigų knygoje rašoma:

„Jūsiškių penketas privers bėgti šimtą, o jūsiškių šimtinė – dešimt tūkstančių. Jūsų priešai kris nuo jūsų kalavijo” (Kun 26, 8).

Jei stengsimės vieni stovėti kovoje prieš šėtoną ir jo gundymus, tai mus bus kur kas lengviau nugalėti. Kaip „mokytojas“ sako, vieną galima lengviau nugalėti, tuo tarpu du gali pasipriešinti, o trys yra daug stipresni. Štai kodėl bendravimas maldoje su kitu krikščioniu yra toks svarbus ir galingas.

Jėzus ištarė reikšmingiausius žodžius apie svarbą, ir net būtinybę, dviejų ir daugiau tikinčiųjų susijungimą bendravime ir maldoje.

“Ir dar sakau jums: jeigu kas iš jūsų susitars žemėje dviese melsti kokio dalyko, jiems Mano dangiškasis Tėvas jį suteiks. Kur du ar trys susirinkę Mano vardu, ten ir Aš esu tarp jų.” (Mt 18, 19–20).

Kai du ir daugiau tikinčių meldžiasi Dvasioje, jie gali būti užtikrinti, kad Dievas išgirs ir atsakys į jų maldas:

“Mes tvirtai pasitikime Juo, nes ko tik prašome pagal Jo valią, Jis mūsų išklauso. O jeigu žinome, kad Jis mūsų išklauso, ko tik prašome, tai ir žinome turį, ko esame prašę” (1 Jn 5, 14–15).

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Apibūdinkite, ką reiškia „susivieniję maldoje Dvasioje“. Kodėl toks būdas melstis yra toks svarbus?

2. Ką raštas sako apie tai, kad vieninga malda yra daug efektyvesnė, nei vienas besimeldžiantis krikščionis?

3. Kodėl šėtonas nenori, kad krikščionys susivienytų maldoje?

4. Ką galėtumėte padaryti, kad dar labiau įsitrauktumėte į susivienijimą maldoje su bendratikiais?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau vestų kiekvieną iš jūsų melstis Šventojoje Dvasioje.
 2. kad Dievas padėtų mums dažniau susivienyti maldoje su bendratiniais.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Nugręžk mano akis nuo to, kas tuščia, laikyk mane gyvą Savo keliuose” (Ps 119, 37).

Pavyzdys: Padėk man netrokšti šio pasaulio dalykų. Atgręžk mano akis į Tave. Atgaivink mano dvasinį gyvenimą ir padėk man susivienyti su bendratikiais ypatingai maldoje.

14 diena

Atkakli malda Dvasioje

Bėgant amžiams atkakli malda buvo laikoma esmine dalimi žengime link Dievo karalystės žemėje. Tačiau tie, kurie gyvena Vakarų kultūroje, yra linkę gauti greitus sprendimus savo problemoms. Daugeliu atvejų šis greito pataisymo požiūris randa savo kelią ir mūsų maldos gyvenime. Dažnai mes meldžiame ko nors pasitaikius progai, bet ne atkakliai. Tiesa yra ta, kad atkakli malda nėra pasirinkimas, tai būtinybė, vieninga malda yra būtinybė, jei norime pasiekti pergalę prieš mūsų priešą tiek asmeniškai, tiek bendrai kaip bažnyčia. Tie, kurie pasiruošę susitikti su Jėzumi, sužinos iš asmeninio patyrimo, ką reiškia atkakliai ir ištvermingai melstis. Malda turės didelės įtakos paruošiant juos šiam didžiam įvykiui.

Jėzus buvo asmeniškai susipažinęs su atkaklios maldos būtinumu. Daugelį kartų Jis maldoje praleisdavo visą naktį. Lk 18 skyriuje Jis papasakojo istoriją, kuri aiškiai iliustravo būtinybę kiekvienam krikščioniui įžengti į atkaklią maldą. Tai pabrėžia dvi pagrindinės frazės. Lukas pradeda palyginimą šiais žodžiais:

„Jėzus pasakė jiems palyginimą, kaip reikia visuomet melstis ir nepaliauti“ (Lk 18, 1).

Šio palyginimo tikslas buvo pamokyti mus apie atkaklios maldos būtinumą. Lukas žinojo, kad Jėzus mokė, jog mes privalome arba turėtume visada melstis ir nenusilpti, arba nesustoti melstis, kol gausime atsakymą. Graikų kalbos veiksmazodžio „melstis“ forma yra besitęsiantis veiksmas. Jėzus šiame palyginime moko išlikti maldoje bei nesustoti ir nepasiduoti.

Antroji frazė, kuri pastiprina atkaklios maldos svarbumą, yra:

“Tad nejaugi Dievas neapgintų teisių Savo išrinktųjų, kurie Jo šaukiasi per dienas ir naktis, ir delstų jiems padėti“ (Lk 18, 7).

Čia Jėzus aiškiai moko, kad daugelį kartų Dievo atsakymai į mūsų maldas ateis kaip rezultatas mūsų šauksmo „per dienas ir naktis“. Greita malda neatneš tokių rezultatų, kuriuos atneša pastovi, atkakli malda.

Elena Vait rašo, kad savo dienomis tarp Dievo žmonių pajuto dvasinį silpnumą. Ji klausė Dievo angelo, kodėl taip yra. Atkreipkite dėmesį į atsakymą:

„Aš paklausiau angelo, kodėl Izraelyje nebėra tikėjimo ir galios. Jis atsakė: „Jūs per greitai paleidžiate Dievo ranką. Nukreipkite savo prašymus į sostą ir turėkite nesvyruojantį tikėjimą. Pažadai yra tikri. Tikėkite, kad gausite, ko prašote, ir jūs gausite.“ Po to man buvo parodytas Elisas. Tai buvo žmogus su tokiomis pat silpnybėmis, kaip ir mes, bet jis nuoširdžiai meldėsi. Jo tikėjimas atlaikė išmėginimą. Septynis kartus jis meldėsi Viešpačiui, ir pagaliau pasirodė debesėlis“ (Early Writings 73 psl.).

Daugelis iš mūsų vis dar per greitai paleidžiame Viešpaties ranką. Mes turime išmokti, kaip ilgai išbūti su Viešpačiu maldoje.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Ką reiškia atkakliai ir ištvermingai būti su Dievu maldoje?

2. Kaip manai, ar atkakli malda yra lengvas dalykas vidutiniam krikščioniui Vakarų pasaulyje? Kodėl taip arba kodėl ne?

3. Ką Jėzus sako apie atkaklios maldos svarbą?

4. Ką angelas pasakė Elenai Vait apie priežastį, kodėl Dievo bažnyčioje šiandien yra taip mažai galios?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau laimintų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas mokytų, kaip atkakliai ir ištvermingai melstis.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Visuomet dėliaukitės, be paliovos melskitės! Visokiomis aplinkybėmis dėkokite, nes to Dievas nori iš jūsų Kristuje Jėzuje” (1 Tes 5, 16–18).

Pavyzdys: Padėk mums nuolatos melstis, kol Tu atnaujinsi mus. Kai mes atkakliai meldžiamės, primink mums, kad padėkotume už visas Tavo suteiktas palaimas.

15 diena

Tarpininkavimo malda Dvasioje

Atkaklios maldos principą galima taikyti kiekvienoje krikščioniško gyvenimo srityje, įskaitant mūsų pastangas vedant kitus pas Kristų. Iš praeitos temos turėtų būti aišku, kad mūsų maldos yra būtinos išgelbėjimui tų, kurie yra mūsų šeimos ir draugų rate.

Paulius ragina krikščionis „užtarti visus žmones“:

„Taigi pirmiausia raginu maldauti, melstis, užtarti ir dėkoti už visus žmones, už karalius ir visus vyresnybėje esančius, idant galėtume tyliai ramiai gyventi visokeriopai maldingą ir gerbtiną gyvenimą. Tai gera ir priimtina akys mūsų Gelbėtojo Dievo” (1 Tim 2, 1–3).

Mes esame tam, kad susitiktume su Dievu per užtarimo maldą. Mūsų maldos dėl prarastųjų suderina juos su Dievu ir nutraukia jų saitus su šėtonu. Užtarimo malda yra pagrindinis dalykas „suderinimo tarnavime“, tam yra pakviestas kiekvienas krikščionis:

„O visa tai iš Dievo, kuris mus per Kristų sutaikino su Savimi ir davė mums sutaikinimo tarnystę. Juk tai Dievas Kristuje sutaikino su Savimi pasaulį, nebeįskaito žmonėms nusikaltimų ir patikėjo mums sutaikinimo žinią” (2 Kor 5, 18–19).

Jono 17 skyriuje Kristus meldžiasi Tėvui užtariamąja malda, kad „vienumas“ arba „vienybė“ užimtų vietą tarp Tėvo ir tikinčiųjų:

“Ne tik už juos Aš meldžiu, bet ir už tuos, kurie per jų žodį Mane įtikės: tegul visi bus viena! Kaip Tu, Tėve, Manyje ir Aš tavyje, tegul ir jie bus viena Mumyse, kad pasaulis įtikėtų, jog Tu esi Mane siuntęs” (Jn 17, 20–21).

Kristus meldžiasi dėl visiško Tėvo ir visų tikinčiųjų sutaikinimo. Jis ne tik meldėsi užtarimo malda dėl mūsų prieš 2000 metų, bet Jis ir šiandien toliau meldžiasi užtarimo malda dėl mūsų:

“Todėl Jis per amžius gali išgelbėti tuos, kurie per Jį eina prie Dievo. Jis amžinai gyvas, kad juos užtartų” (Hbr 7, 25).

Pauliaus laiškuose mes skaitome apie jo nuolatinę užtarimo maldą Dievui už tuos, kuriems rašo (Rom 1, 9 ir Ef 1, 15–16).

Vienas iš tokių tekstų randamas laiške Kolosiečiams 1, 9:

“Todėl ir mes nuo tos dienos, kada tai išgirdome, nesiliaujame už jus meldę ir prašę, kad būtumėte pilni Dievo valios pažinimo su visa išmintimi ir dvasiniu supratimu.”

Paulius juos gerai pažinojo ir labai juos mylėjo. Jis, žinoma, suprato nuolatinės maldos už visus šventuosius būtinybę. Jis padrąsina kiekvieną krikščionį daryti tą patį vienam už kitą:

“Kiekvienu metu melskitės Dvasioje visokeriopomis maldomis ir prašymais. Be paliovos budėkite, malda užtardami visus šventuosius” (Ef 6, 18).

Dievas apreiškė tarpininkavimo maldos būtinumą, kai Samuelis kalbėjo tokius žodžius karaliui Sauliui:

“Be to, gink Dieve, nusidėti Viešpačiui ir liautis melstis už jus. Aš ir toliau mokysiu jus gero ir dorą kelio” (1 Sam 12, 23).

Čia mes atrandame, kad atsisakymas melstis vienas už kitą yra nuodėmė. Elena Vait skatino melstis vieniems už kitus šiais žodžiais:

„Nors Dievas negyvena rankų darbo statytose šventyklose, bet Jis pagerbia Savo Artumu Jo žmonių susirinkimuose. Jis pažadėjo, kad, kai jie susirinks kartu ieškoti Jo, išpažinti savo nuodėmes ir melstis vieni už kitus, tai Jis susitiks su jais per Savo Dvasią. Bet tie, kurie susirenka Jį pagarbinti, turi atsisakyti visų blogų dalykų. Jei jie negali garbinti tiesa ir dvasia, ir šventumo grožyje, tai jų susirinkimas bus bevertis“ (Review and Herald, November 30, 1905).

Jei krikščionys yra kasdien pripildomi Dvasios, tai Dievas vadovaus jiems ir jų tarpininkavimo maldoje. Jis duos minčių, už ką reikia melstis ir, dažniausiai, ko prašyti kiekvieno žmogaus gyvenime. Taigi mes aiškiai galime matyti, kodėl šėtonas padarys viską, ką gali, kad priverstų mus tikėti, jog melstis konkrečiai vienam už kitą nėra taip labai svarbu. Jis nori, kad mes tikėtume, jog Dievas vis tiek dirbs dėl prarastųjų išgelbėjimo, net jei mes ir nesimelsime už juos. Tikiuosi, jūs nepatikėsite jo melu. Štai kodėl jis puola mūsų maldos gyvenimą, galbūt daugiau nei kokią kitą mūsų dvasinio gyvenimo sritį.

1. Kai krikščionys ką nors užtaria maldoje, ką iš tikrųjų jie daro?

2. Kaip šėtonas puola jūsų maldos gyvenimą?

3. Kaip galėtumėte tapti efektyvesniu maldos už kitus užtarėju?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau panaudotų tarnavimui kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas mokytų jus, kaip tapti efektyvesniu maldos už kitus užtarėju.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Nuplausiu jus tyru vandeniu, bus nuvalyti visi jūsų nešvarumai, visi jūsų stabai bus pašalinti. Duosiu jums naują širdį ir atnaujinsiu jus nauja dvasia. Išimsiu iš jūsų akmens širdį ir duosiu jums jautrią širdį. Duosiu jums Savo dvasią ir padarysiu, kad gyventumėte pagal Mano įstatus, laikytumėtės Mano įsakų ir juos vykdytumėte” (Ez 36, 25–27).

16 diena

Meldžiantis Dvasioje pagal Dievo pažadus

Dievas Biblijoje mums davė daug pažadų, kad patenkintų visas reikmes. Ir Senajame, ir Naujajame Testamente yra pavyzdžių, kai Dievo žmonės sunkumų metu prašė Jo Žodyje esančių pažadų išpildymo. Vienas iš pirmųjų mano atradimų Biblijos mokymo apie maldą buvo Glenn Coon knygoje „ABC’s of Bible Prayer“. Aš, kaip jaunas krikščionis, suvokiau mintį apie meldimąsi pagal Dievo pažadus, ir tai buvo didžiulė palaima per visą mano gyvenimą ir tarnystę. Maldos formulė yra paprasta:

Prašyk – „Prašykite, ir jums bus duota, ieškokite, ir rasite, belskite, ir bus jums atidaryta” (Mt 7, 7).

Tikėk – „Todėl sakau jums: ko tik meldamiesi prašote, tikėkite gausią, ir tikrai taip bus” (Mk 11, 24).

Pretenduok su padėka į pažado išpildymą dar prieš tai, kai bus matomas atsakymas – “Jie nurito akmenį. Jėzus pakėlė akis aukštyn ir prabilo: „Tėve, dėkoju Tau, kad Mane išklausei. Aš žinojau, kad visuomet Mane išklausai. Tačiau tai sakau dėl čia esančiųjų, kad jie įtikėtų, jog Tu esi Mane siuntęs.“ Tai pasakęs, Jis galingu balsu sušuko: „Lozoriau, išeik!““ (Jn 11, 41–43).

Šiose eilutėse mes matome, kad Jėzus padėkojo Tėvui už išklausymą ir atsakymą į Jo maldą prieš tai, kai buvo matomas atsakymas.

Dievo pažadai yra tikri. Mes galime būti užtikrinti, kad Dievas padarys tai, ką Jis sako:

„Dievas nėra žmogus, kad meluotų, ar mirtingasis, kad keistų Savo mintį. Tai argi Jis neįvykdys, ką pažadėjo? Argi Jis nepadarys, ką pasakė” (Sk 23, 19).

Ir Jis gali išpildyti tai, ką pažada:

“Ak, Viešpatie Dieve! Žiūrėk! Tu padarei dangus ir žemę didžia Savo galybe, Savo pakelta ranka. Nėra Tau negalimo dalyko” (Jer 32, 17).

Kaip ažuolas yra gilėje, taip yra ir Dievo pažado išpildymas pačiame pažade, kai prašoma jo išpildymo su tikėjimu. Apie Dievo pažadų išpildymą Elena Vait rašo:

„Kiekviename Dievo Žodžio paliepime ir kiekviename pažade yra galia, pats Dievo gyvenimas, per kurį paliepimas gali būti įvykdytas ir pažadas išpildytas“ (Christ’s Object Lessons, p. 38).

Dievo galia ir pats gyvenimas yra Biblijos pažaduose. Niekas negali užkirsti kelio Jo pažadų išpildymui, kai mes prašome su tikėjimu atkakloje maldoje.

2 Metraščių 20, 6–12 mes randame nuostabų Dievo pažadų išpildymo prašymo maldos modelį. Judo karalius Juozapatas susidūrė su besiantinančia susivienijusių armijų invazija. Jis ruošėsi tokiai krizei, ruošdamas Judo armiją ir gynybą. Jis turėjo pakankamai gerai apmokytų, pasiruošusių mūšiu žmonių. Bet kai grėsmė pasidarė žinoma karaliui, pirmiausia jis žvelgė į Viešpatį, o ne skubėjo apžvelgti savo pasiruošimą karui.

Kai gyvenime susiduriame su problemomis, mūsų reakcija turėtų būti tokia pat – pirmiausia žvelgti į Viešpatį. Tai nereiškia, kad mes nedarome to, ką galime padaryti, sprendžiant iškilusią situaciją. Pavojus tame, kad mes linkę pirmiausia dėl pagalbos ir išvedimo griebtis žmogiškų resursų. Mūsų protas dažnai pradeda formuluoti problemos sprendimo būdus, o ne atsigręžia pirmiausia į Viešpatį. Juozapato reakcija yra geras, mums sektingas pavyzdys.

Ši malda atskleidžia pergalingo meldimosi dėl Dievo pažadų penkis žingsnius:

1. Karalius pradėjo nuo Dievo savybių, ypatingai tų, kurios susijusios su jam iškilusiomis problemomis (6 eil.). Jis pamini, kad Dievas valdo visų tautų karalystes, kad „galybė ir jėga“ yra Jo rankose ir kad niekas negali Jam priešintis.

2. Karalius primena buvusias pergalės, panašias į tą, kurios dabar reikia Judui (7 eil.). Primenant apie Dievo pasirūpinimą, kuris giminingas esamam poreikiui, praeityje, primena mums Dievo ištikimybę ir stiprina mūsų tikėjimą.

3. Jis maldoje nurodė Dievo duotą pažadą Savo žmonėms praeityje – pažadą, susijusį su jį ištikusia problema (8 ir 9 eil.).

4. Juozapatas tada pristato problemą (10–12 eil.).

5. Jis garbino Dievą dar nesant jokių matomų įrodymų apie pergalę (18 ir 19 eil.).

Atkreipkite dėmesį į meldimosi pagal Dievo pažadus formulę – bet nesusikoncentruojant į problemą: šlovinimas, buvusios pergalės, pažadas, problema, šlovinimas.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Palyginkite, kaip skiriasi atvejais, kai jūs meldėte Dievo pažado, su atveju, kai jūs buvote maldoje susikoncentravę tik į problemą.

2. Kokie yra karaliaus Juozapato maldos elementai? Kuriuos elementus jums sunkiau pritaikyti jūsų maldos gyvenime?

3. Pasakykite jūsų mėgstamiausią pažadą iš Dievo Žodžio.

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau pripildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas mokytų melstis pagal Jo pažadus, o ne susikoncentruoti tik į jūsų patiriamą problemą.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Suteik man įžvalgos laikytis Tavo Įstatymo ir visa širdimi jam paklusti” (Ps 119, 34).

Pavyzdys: Suteik man troškimą paklusti Tau visa širdimi. Padėk man žvelgti į Tave ir į Tavo pažadus, o ne į savo problemas.

III skyrius

DVASIOS KRIKŠTAS IR EVANGELIZACIJA

17 diena

Šventosios Dvasios galia baigtas Evangelijos darbas

Jėzus išpranašavo, kad “bus paskelbta ši karalystės Evangelija visame pasaulyje paliudyti visoms tautoms. Ir tada ateis galas” (Mt 24, 14). Prieš Kristaus atėjimą bus neįtikėtinas evangelizacijos protrūkis, kuris sukurs galingą Evangelijos liudijimą šioje žemėje.

Pranašas Joelis išpranašavo du didingus Šventosios Dvasios išliejimus – ankstyvąjį ir vėlyvąjį lietu:

„Linksminkitės ir džiaukitės, Siono vaikai, Viešpačiu, savo Dievu, nes Jis davė jums ankstyvuosius lietus kaip reikalauja teisumas, išliejo žemyn jums gausų lietų – ankstyvuosius ir vėlyvuosius lietus kaip seniau” (Jl 2, 23).

Petras per Sekmines savo pamoksle nurodė, kad tą dieną prasidėjo Šventosios Dvasios išliejimas:

„Bet čia išsipildė pranašo Joelio pasakyti žodžiai: Paskutinėmis dienomis, – sako Dievas, – Aš kiekvienam kūnui išliesiu Savosios Dvasios. Tuomet jūs sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus, jūsų jaunuoliai matys regėjimus, o jūs seniai sapnuos sapnus. Taip pat ir Savo tarnams bei tarnaitėms tomis dienomis Aš išliesiu Savosios Dvasios, ir jie pranašaus” (Apd 2, 16–18).

Šis ankstyvasis Dvasios lietus taip pat yra vadinamas Šventosios Dvasios krikštu:

„Kartą, bevalgant prie bendro stalo, liepė jiems nepasišalinti iš Jeruzalės, bet laukti Tėvo pažado, „apie kurį, – tarė Jis, – esate girdėję iš Manęs; mat Jonas krikštijo vandeniu, o jūs po kelių dienų būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia.“ „... Bet kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite Jos galybės ir tapsite Mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje ir ligi pat žemės pakraščiu”” (Apd 1, 4–8).

Apaštalų darbų knyga apibūdina didelį tuometinį evangelizacijos protrūkį. Tūkstančiai buvo laimėti Kristui.

Kiekvienas krikščionis, kuris skaitė Apaštalų darbų knygą, tikriausia ilgisi dienos, kada vėl įvyks panašus galingas Šventosios Dvasios darbas. Prieš keletą metų, kai pradėjau tyrinėti ir siekti Šventosios Dvasios krikšto, aš pradėjau geriau suprasti, kaip įvyks Dievo Dvasios galingas judėjimas.

Dievas atskleidė, kaip „pateptieji, Dvasios pripildyti“ tikintieji bus galingai Jos naudojami, kad laimėtų tūkstančius Kristui. Aš suvokiau, kad profesionali evangelizacija ir radijo arba televizijos laidos neužbaigs Dievo darbo paskutiniomis dienomis, nors tai ir suvaidins nemenką vaidmenį. Greičiau Dievo darbas bus baigtas, kai Jo žmonės sieks ir patirs Šventosios Dvasios krikštą ir leis Kristui per juos pasiekti kitus. Dievo darbas nebus baigtas kokia nors nauja programa ar metodu; Dievas baigs darbą per Dvasios pripildytus tikinčiuosius, kurie visiškai save paskiria Kristui ir leidžia Jam gyventi juose ir per juos tarnauti kitiems. Štai kodėl Jėzus liepė mokiniams, prieš nešant Evangeliją pasauliui, palaukti Šventosios Dvasios krikšto (Apd 1, 4–8). Nepaisant to, kad mokiniai su Jėzumi tarnavo kitiems tris su puse metų, jie dar nebuvo pasiruošę pasakoti pasauliui apie Jėzų. Jie turėjo palaukti Dvasios galios.

Kai pasišventę krikščionys tokiu būdu patirs Kristų, tai įvyks kitas didis evangelizacijos protrūkis ir Šventosios Dvasios išliejimas, vadinamas vėlyvuuoju lietumi, išsiliesiantis šioje žemėje. Šis skyrius yra skirtas tam, kad padėtų skaitytojui suprasti, kaip įvyks šis antrasis didis evangelizacijos protrūkis ir kaip kiekvienas tikintysis gali būti to dalimi. Iš tikrųjų, tas turės dalį tame, kas yra pasiruošęs sutikti Jėzų, kai Jis sugrįš.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

5. Ar jūs payrėte Šventosios Dvasios galią tiek, kiek jūs norėtumėte ją patirti liudijime? Pakomentuokite plačiau savo atsakymą.

6. Kaip jūs manote, koks bus Dievo darbo užbaigimo pagrindinis faktorius?

7. Kaip jūs galite būti šio paskutinio evangelizacinio Dievo darbo dalimi?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
 - Pasimelskite su savo maldos partneriu:
4. kad Dievas ir toliau pateptų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 5. kad Dievas mokytų, kaip galite tapti efektyviu Jėzaus liudytoju.
 6. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Viešpatie, girdėjau apie Tavo gyrių; esu apstulbęs, Viešpatie, nuo Tavo darbų. Atnaujink juos mūsų laikais, padaryk juos žinomus mūsų laikais! Būk gailestingas net kai pyksti” (Hab 3, 2).

Pavyzdys: Atitolink mus nuo mūsų nuodėmių; pasigailėk mūsų ir atleisk mums. Išaukštink Savo vardą per didžius išgelbėjimo darbus. Paruošk mus vėlyvajam lietuvi ir išliek Savo Dvasią, kad būtų užbaigtas darbas.

Šventoji Dvasia ir liudijimas

Septintosios dienos adventistai, kaip ir daugelis kitų krikščionių, laukia Kristaus antrojo atėjimo daugelį metų. Palyginimas apie dešimt mergaičių moko, kad Jaunikio sugrįžimas užtruks.

Kokia yra tokio Kristaus sugrįžimo uždelsimo priežastis? Aš tikiu, kad yra dvi priežastys. Pirmoji, Dievo žmonės nėra pasiruošę. Antra, Evangelijos skelbimo pasauliui darbas, perspėjantis juos apie Kristaus atėjimą ir tą įvykį supančius įvykius, nėra užbaigtas. Apreiškimo 14 skyriaus trijų angelų žinia nepasiekė viso pasaulio, kaip tai turi įvykti prieš Kristaus sugrįžimą:

“Ir aš pamačiau kitą angelą, lekiantį dangaus viduriu, turintį paskelbti žemės gyventojams, visoms tautoms, gentims, kalboms ir žmonėms amžinąją Evangeliją. Jis šaukė galingu balsu: „Bijokite Dievo ir atiduokite Jam pagarbą, nes atėjo Jo teismo valanda; nuolankiai pašlovinkite dangaus ir žemės, jūros ir vandens šaltinių Sutvėrėją!“ Paskui jį skrido antras angelas, kuris šaukė: „Krito, krito didžioji Babelė, kuri savo paleistuvingo įniršio vynu apgirdė visas tautas!“ Ir dar trečias angelas lydėjo juos, šaukdamas skardžiu balsu: „Kas garbina žvėrį ir jo atvaizdą ir priima ant savo kaktos ar ant rankos jo ženklą, tas turės gerti Dievo įniršio vynu, įpilto ir neatmiešto Jo rūstybės taurėje, ir bus kankinamas ugnimi ir siera šventųjų angelų ir Avinėlio akyse. Jų kentėjimų dūmai rūks per amžių amžius, ir jie neturės atilsio nei dieną, nei naktį – tie, kurie garbina žvėrį bei jo atvaizdą ir ima jo vardo ženklą.“ Čia pasirodo ištvermė šventųjų, kurie laikosi Dievo įsakymų ir Jėzaus tikėjimo! Ir aš išgirdau iš dangaus balsą, kuris liepė: „Rašyk: ‘Nuo šiol bus palaiminti mirusieji, kurie miršta Viešpatyje. Taip, – sako Dvasia, – jie turi atilsėti nuo savo vargų, nes jų darbai juos lydi.’“ Ir aš regėjau: štai baltas debesis, o ant debesies sėdėjo panašus į Žmogaus Sūnų. Ant galvos Jis turėjo aukso vainiką, o rankoje – aštrų pjautuvą” (Apr 14, 6–14).

Didingi ir baisūs įvykiai turi įvykti žemėje prieš pat Kristaus antrąjį atėjimą. Anksčiau Dievo žmonės nebuvo pasiruošę tokiems įvykiams, kaip Nojaus dienomis, kai potvynio nebuvo iki kol apie potvynį buvo perspėti žemės gyventojai ir laivas paruoštas tvanui (Mt 24, 37). Kai perspėjimo žinia bus paskleista ir „laivas“ arba kitaip bažnyčia bus pasiruošusi, tada ateis galas.

Kaip Kristus svarbiausią Nojaus žinią perdavė Nojaus dienų pasauliui? Petras apie tai kalba mums savo pirmajame laiške. Šventoji Dvasia, kuri „atgaivino“ Kristų arba prikėlė Jį iš kapo, yra Dvasia, kuria Kristus „pamokslavo“ per Nojų vyrams ir moterims (pavadintiems dvasiomis), buvusiems šėtono belaisviais arba kaliniais:

“Kristus vieną kartą numirė už nuodėmes, teisusis už neteisiuosius, kad mus nuvestų pas Dievą, beje, kūnu numarintas, o Dvasia atgaivintas. Nužengęs žemyn, Jis taja Dvasia skelbė kalėjime esančioms dvasioms, kurios kadaise buvo neklusnios, kai Nojaus dienomis Dievo kantrybė laukė, bestatant laivą, kuriuo nedaugelis, tai yra aštuoni asmenys, buvo išgelbėti vandeniui” (1 Pt 3, 18–20).

Skaičių 27, 15 ir 16 eilutės nurodo, kad Biblijoje vartojamas žodis „dvasios“ reiškia gyvus vyrus ir moteris. Biblija taip pat nurodo, kad žodis „kalėjimas“ arba „kaliniai“ gali nurodyti į vyrus ir moteris, esančius šėtono nuodėmės ir apgaulės galioje (Iz 42, 6–7).

Taigi iš Rašto matome, kad Kristus Šventąją Dvasia kalbėjo Nojui, kuris paruošė žemės gyventojus potvyniui. Taip bus ir paskutinėmis dienomis, prieš pat Kristaus antrąjį atėjimą (Mt 24, 37). Kristus kalbės Šventąją Dvasia per Dvasia pripildytus krikščionis, kad paruoštų pasaulį antrajam Adventui.

Aš buvau septintosios dienos adventistu daugelį metų, iš kurių didžiąją dalį buvau pastoriumi. Aš tikiu, kad mano denominacijoje kaip ir daugelyje kitų krikščioniškų organizacijų daug laiko ir pinigų buvo išleista planavimui, programoms ir metodams, kad pristatytume Kristų pasauliui. Aš nesu prieš planus, programas ir metodus, bet aš bijau, kad mes dažniau priklausome nuo šių dalykų, užbaigiant Dievo darbą. Planai, programos ir metodai nepabaigs Dievo darbo. Nuostabūs kalbėtojai, neįtikėtini krikščioniškos muzikos koncertai ar televizijos programos neužbaigs Dievo darbo. Dievo Šventoji Dvasia užbaigs darbą – Dievo Dvasia, kalbanti ir tarnaujanti per Dvasia pripildytus vyrus ir moteris.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Kodėl, jūsų manymu, Jėzus dar neatėjo?

2. Kaip Jėzus sugretina Nojaus ir mūsų dienas?

3. Ką, jūsų manymu, Dievas panaudos labiausiai, užbaigiant Jo darbą žemėje?

4. Ką galite padaryti, kad galėtumėte tapti tuo, kurį Dievas panaudos Savo darbo užbaigimui?

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas trauktų kiekvieną iš jūsų arčiau prie Jėzaus Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas Savo Dvasia liudytų per jus taip, kaip Jis darė tai per Nojų.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Vesk mane Savo įsakymų taku, nes tai man labai rūpi” (Ps 119, 35).

19 diena

Dvasios krikšto būtinybė liudijime

Naujajame Testamente aiškiai atskleistas Šventosios Dvasios krikšto būtinumas. Mes tai matome ir Jėzaus patyrimė. Lukas sako, kad nuo to laiko ir vėliau Jėzus buvo „pripildytas“ Šventosios Dvasios ir tarnavo su Dvasios „galia“.

„Viešpaties Dvasia ant Manęs, nes Jis patepė Mane, kad neščiau gerąją naujieną vargdieniams. Pasiuntė skelbti belaisviams išvadavimo, akliams – regėjimo; siuntė vaduoti prislėgtųjų ir skelbti Viešpaties malonės metų” (Lk 4, 18–19).

„Kalbama apie Jėzų iš Nazareto, kaip Dievas Jį patepė Šventąja Dvasia ir galybe, kaip Jis vaikščiojo, darydamas gera ir gydydamas visus velnio pavergtuosius, nes Dievas buvo su Juo” (Apd 10, 38).

Jėzus žinojo Dvasios pripildytos tarnystės svarbumą ir būtinybę. Štai kodėl Jis pasakė mokiniams laukti pažadėtiosios Šventosios Dvasios prieš tai, kai pradės skelbti Evangeliją (Apd 1, 4–5).

Jėzus toliau kalbėjo, kad jie gaus galią liudyti, kai gaus Šventosios Dvasios krikštą (8 eil.).

Mokinai padarė tai, ką paliepė Jėzus. Jie laukė ir susivienijo maldoje dėl pažado apie Šventosios Dvasios krikštą išpildymo (14 eil.).

Po dešimties maldos dienų Šventoji Dvasia pasirodė Sekminių dieną ir “visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios” (Apd 2, 1–4).

Tai, kas įvyko toliau, atskleidžia vieną iš pagrindinių Šventosios Dvasios krikšto tikslų. Dievas panaudojo Dvasia pripildytus tikinčiuosius papasakoti apie „įstabius Dievo darbus“ (Apd 2, 7–11). Dievas net nugalėjo kalbos barjerus, kad tą dieną pasidalytų su tenai buvusiais žydais gerąją naujieną apie prisikėlusį Išgelbėtoją. Trys tūkstančiai atsiliepė į Petro Dvasios įgalintą pamokslą (41 eil.), ir žemiška Bažnyčia toliau augo (47 eil.).

Ankstyvieji krikščionys suvokė Šventosios Dvasios krikšto gavimo būtinumą, kad gyventų dievobaimingą gyvenimą ir efektyviai liudytų dėl jų Viešpaties. Dvasios krikštas buvo toks svarbus, kad, kai daugelis samariečių vyrų ir moterų priėmė Jėzų kaip savo Išgelbėtoją ir buvo pakrikštyti vandenyje po Pilypo tarnavimo, Petras ir Paulius buvo pasiūsti susitikti su jais, dėti ant jų rankas ir melsti Šventosios Dvasios krikšto (Apd 8, 12–17).

Tą patį prioritetą matome ir Dievo kvietime ant Damasko kelio Sauliui. Regėjime Kristus apsireiškė Sauliui:

„Kai atėjo netoli Damasko, staiga jį apšvietė iš dangaus šviesa. Nukritęs žemėn, jis išgirdo balsą: „Sauliau, Sauliau, kam Mane persekioji?“ Jis klausė: „Kas Tu esi, Viešpatie?“ Šis atsakė: „Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji. Kelkis, eik į miestą; tenai tau bus pasakyta, ką turi daryti.“ Jo kelionės draugai stovėjo be žado: mat girdėjo balsą, tačiau nieko nematė” (Apd 9, 3–7).

Tada Kristus nukreipė Saulių eiti į Damaską ir laukti tolimesnių nurodymų, po kurių Dievas pasiuntė Ananiją pas Saulių, kad uždėtų rankas ir melstųsi, jog galėtų atgauti regėjimą ir būtų pripildytas Šventosios Dvasios:

“Taigi Ananijas nuėjo į tuos namus, uždėjo ant Sauliaus rankas ir tarė: „Broli Sauliau! Viešpats Jėzus, kuris tau pasirodė kelyje, atsiuntė mane, kad tu vėl regėtum ir taptum pilnas Šventosios Dvasios.“ Bematant jam nuo akių lyg žvynai nukrito, ir jis atgavo regėjimą. Pakilęs priėmė krikštą” (17 ir 18 eil.).

Dvasios pripildymo rezultatas buvo tai, kad „Saulius vis drąsiau kalbėjo” (22 eil.). Žodis „drąsiau kalbėjo“ (Kt. vert. „stiprėjo“) apibūdina ne fizinę stiprybę. Kontekstas nurodo, kad Saulius, skelbdamas Evangeliją, vis daugiau įgavo dvasinės stiprybės ir galios. Dvasinė stiprybė ir galia liudijimui suteikta Šventosios Dvasios krikšto metu, kai už jį meldėsi Ananijas.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Kada Jėzaus tarnavimas Tėvui tapo galingu, ir kaip Biblija apibūdina Jo Dvasios pripildytą tarnavimą?

2. Ką Jėzus paliepė Savo mokiniams padaryti prieš tai, kai jie pradės tarnavimą?

3. Kokių rezultatų pasiekė ankstyvoji Bažnyčia po to, kai jie gavo Šventosios Dvasios krikštą?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau pripildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas liudytų per jus Dvasios galia, kaip Jis tai darė ankstyvojoje Bažnyčioje.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Parblokštas guli dulkėse, tad atgaivink mane, kaip esi pažadėjęs” (Ps 119, 25).

Pavyzdys: Dvasiškai mes esame toli nuo to, kur turėtume būti. Atstatyk mus dvasiškai, kaip esi pažadėjęs. Suteik mums stiprybės, kad mes būtume Tavo liudytojai.

20 diena

Dvasios krikštas ir kelio paruošimas Kristaus Adventui

Pranašas Malachijas išpranašavo, kad Dievas atsiųs Eliją, nurodydamas į „Elijo žinią“, prieš ateinant Jėzui Kristui:

„Žiūrėk! Pirmą negu ateis ši didinga ir baisi diena, atsiųsiu jums pranašą Eliją” (Mal 3, 23).

Pranašystė turi du pritaikymus. Vienas taikomas Kristaus pirmajam atėjimui; antrasis Jo antrajam atėjimui.

Evangelijos rašytojas Lukas sako mums, kad Jonas Krikštytojas išpildė pirmąjį Malachijo pranašystės pritaikymą.

„Su Elijo dvasia ir galybe jis žengs pirma Viešpaties, kreipdamas tėvų širdis į vaikus ir įkvėpdamas neklusniems teisiųjų nusiteikimą, kad prirengtų Viešpačiui tobulą tautą” (Lk 1, 17).

Jonas Krikštytojas žengė tarnavime su „Elijo dvasia ir galybe“. Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad Jis buvo pripildytas Dvasios ir pamokslavo Dvasios pateptą žinią, kad paruoštų žmones Mesijo, kuris turėjo netrukus pasirodyti, dienai:

“Nes jis bus didis Viešpaties akyse. Jis negers vyno ir jokių svaigalų. Iš pat motinos iščių jis bus kupinas Šventosios Dvasios” (Lk 1, 15).

Šventosios Dvasios galia lydėjo Jono pamokslavimą. Minios ateidavo jo paklausti, ir daugelis pasikrikštijo:

“Anomis dienomis pasirodė Jonas Krikštytojas. Jis skelbė Judėjos dykumoje: „Atsiverskite, nes prisiartino dangaus karalystė.“ O jis buvo tasai, apie kurį pranašas Izaijas yra pasakęs: „Tyruose šaukiančiojo balsas: Taisykite Viešpačiui kelią! Ištiesinkite Jam takus!“ Pats Jonas vilkėjo kupranugario vilnų apdaru, o strėnas buvo susijuosęs odiniu diržu. Jo maistas buvo skėriai ir lauko medus. Tuomet pas jį ėmė rinktis Jeruzalės gyventojai, visa Judėja ir visa Pajordanė. Jie išpažindavo nuodėmes ir buvo jo krikštijami Jordano upėje” (Mt 3, 1–6).

Jėzus gerai žinojo Malachijo pranašystę ir Jis pritaikė ją Jono Krikštytojo misijai ir tarnystei:

“Visi pranašai ir Įstatymas pranašavo iki Jono, ir jeigu norite priimti, tai jis yra tas Elijas, kuris turi ateiti. Kas turi ausis, teklaus” (Mt 11, 13–15).

Malachijo pranašystė turi ir antrą pritaikymą žmonėms, kurie skelbs rimtą perspėjimą prieš pat Jėzaus atėjimą, o tai vadinama trijų angelų žinia (Apr 14, 6–12).

Paskutiniųjų dienų Elijo žinia yra tam, kad paruoštų vyrus ir moteris Kristaus antrajam atėjimui. Kaip Jonas Krikštytojas buvo pripildytas Dvasios perduoti Elijo žinią jo dienomis, taip Dievo paskutiniųjų dienų tikintieji turi būti pripildyti Dvasios, kad perduotų Elijo žinią pasauliui šiandien. Ši paskutiniųjų dienų perspėjimo žinia, kuri bus perduota Dvasios pripildytų žmonių, žengs į priekį su „Elijo dvasia ir galybe“, kaip tai įvyko su Jono žinia.

Kodėl ši galutinė žinia nebuvo perduota su tokia galia? Ji buvo pamokslaujama daugiau nei 150 metų. Milijonai dolerių buvo ir yra išleidžiama jai perduoti. Kas ne taip? Aš asmeniškai tikiu, jog atsakymas yra tai, kad mums trūksta supratimo ir Šventosios Dvasios krikšto patirties. Aš nesakau, kad Dievas nelaimino mūsų pastangas perspėti pasaulį dėl Kristaus antrojo atėjimo bei dalykų, susijusių su tomis paskutinėmis dienomis. Aš sakau, kad mes esame dar nepaliesi galingos palaimos ir galios, kuri laukia mūsų, kai Dievo žmonės taps Dvasios pripildytais žmonėmis. Kai tai įvyks, paskutiniųjų dienų Elijo žinia žengs į priekį su „Elijo dvasia ir galybe“.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Kokie yra du Malachijo pranašystės apie Eliją pritaikymai?

2. Kokia yra Elijo žinia šiandien?

3. Kokia yra būtina dvasinė patirtis antrojo Malachijo pranašystės pritaikymo išpildymui?

4. Kas įvyks, kai Dievo paskutinė žinia bus perduota su „Elijo dvasia ir galybe“?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau pateptų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas vestų Savo žmones bei Bažnyčią ir jie būtų pripildyti Dvasia.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Palenk mano širdį į Savo įsakus, o ne į savanaudį pelną“ (Ps 119, 36).

Pavyzdys: Padėk man mylėti Tavo patarimus ir nusigręžti nuo meilės pinigams. Pripildyk Savo Dvasia, kad galėčiau būti toks stiprus kaip Elijas.

21 diena

Bažnyčios Laodikėjos problema

Dievas Apreiškimo knygoje pateikė krikščionių Bažnyčios istoriją. Apreiškimo 2 ir 3 skyriai apibūdina septynis Bažnyčios istorijos laikotarpius, kurie susiję su septyniomis realiomis Azijos Bažnyčiomis. Jie taip pat susiję su septyniais istoriniais Bažnyčios laikotarpiais nuo ankstyvosios apaštalų Bažnyčios iki šiandienos.

Šios septynios Bažnyčios yra apibūdintos Apreiškimo 3, 14–21:

„Laodikėjos Bažnyčios angelui rašyk: ‘Tai skelbia Amen, ištikimasis bei tiesakalbis Liudytojas, Dievo kūrybos Pradžia. Žinau tavo darbus, jog nesi nei šaltas, nei karštas. O, kad būtum arba šaltas, arba karštas! Bet kadangi esi drungnas ir nei karštas, nei šaltas, Aš išspjausiu tave iš Savo burnos. Tu juk sakai: „Aš esu turtingas ir pralobęs ir nieko nebestokuju,“ – o nežinai, kad esi skurdžius, apgailėtinas, beturtis, aklas ir plikas. Aš tau patariu pirkti iš Manęs ugnyje išgryninto aukso, kad pralobtum, baltus drabužius, kad apsirengtum ir nebūtų matoma tavo nuogumo gėda, ir tepalo pasitepti akims, kad praregėtum. Aš baru ir ugdau tuos, kuriuos myliu; tad būk uolus ir atsiversk! Štai Aš stoviu prie durų ir beldžiuosi: jei kas išgirs Mano balsą ir atvers duris, Aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo, o jis su Manimi. Nugalėtojai Aš leisiu atsisėsti šalia Savęs, Savo soste, panašiai kaip Aš nugalėjau ir atsisėdau šalia Savo Tėvo Jo soste.”

Šiandienos Bažnyčios laikotarpis vadinamas Laodikėjos. Laodikėjos miestas buvo žinomas dėl jo terapinių karštų ir šaltų vonių. Hidroterapijos nauda šiandien yra labai gerai suvokiama, ir tai yra reikšminga, kai mes mąstome apie tai, kada Dievas apibūdina šiandienos Bažnyčią kaip drungną, nei karštą, nei šaltą (16 eil.). Tai labai nepatinka Dievui, taip nepatinka, kad, jei Bažnyčia lieka tokioje drungnoje būsenoje, Dievas išspjaus ją iš Savo burnos.

Kodėl ta drungnumo būseną yra toks rimtas dalykas Dievo akyse? Atsakymas matomas Jo troškimuose dėl Bažnyčios. Dievas trokšta, kad Bažnyčia būtų arba karšta, arba šalta – Jis trokšta, jog Bažnyčia turėtų „terapinę“ vertę šioje žemėje. Drungna Bažnyčia nėra terapinė – ji suteikia mažai naudos tiems, kurie su ja susiduria. Dievas nori, kad Bažnyčia neštų gyvybę visur, kur tik eitų.

Tas pats su Jėzaus pasakymu, kad Bažnyčia turi būti „žemės druska“:

„Jūs – žemės druska. Jei druska netektų sūrumo, kuo gi ją reikėtų pasūdyti? Ji niekam netinka, ir belieka ją išberti žmonėms sumindžioti“ (Mt 5, 13).

Tiek druska, tiek karštas – šaltas vanduo yra terapiniai dalykai. Jėzus sakė Apreiškimo knygoje, kad tie, kurie liks drungni, neterapinėje būsenoje, bus išspjauti iš Jo burnos. Mato Evangelijoje Jis sako, kad druska, kuri „neteko sūrumo“ bus „išberta žmonėms sumindžioti“ (5, 13). Jėzus kalba apie tą patį tiek Apreiškimo knygoje, tiek Mato Evangelijoje. Jei Bažnyčia nėra terapinė, ji nevertinga Dievui, ir, galiausiai, bus Jo atmesta.

Jėzus atskleidė, kokia gyvybė turi tekėti iš Jo Bažnyčios, kai pasakė: „Kas Mane tiki, kaip Raštas sako, iš to vidaus plūs gyvojo vandens srovės” (Jn 7, 38). Jonas paaiškino, ką Jėzus turėjo omenyje taip: „Jis kalbėjo apie Dvasią, kurią turės gauti įtikėjusieji. Mat Šventoji Dvasia dar nebuvo nužengusi, nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas” (Jn 7, 39). Gyvybė tekės iš Bažnyčios per Šventosios Dvasios krikštą.

Mes galime aiškiai matyti, kad Dievo perspėjimas paskutinių dienų Laodikėjos krikščionims yra labai rimtas. Mes turime atkreipti dėmesį į savo padėtį ir leisti Dievui pakeisti mus iš neterapinės būsenos į terapinę, kad būtume pasiruošę sutikti Jėzų, kai Jis ateis. Liūdna tiesa yra tokia, kad Laodikėjos krikščionys net nežino apie savo pavojingą būseną:

„Tu juk sakai: „Aš esu turtingas ir pralobęs ir nieko nebestokuju,“ – o nežinai, kad esi skurdžius, apgailėtinas, beturtis, aklas ir plikas” (Apr 3, 17).

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Kodėl Dievas nori, kad Bažnyčia būtų arba šalta, arba karšta? Kas turima omenyje Biblijoje, kai Dievas sako, kad šiandien Bažnyčia yra drungna?

2. Kokie, jūsų manymu, įrodymai parodo, kad Bažnyčia gali būti drungna?

3. Kokie įrodymai galėtų parodyti, kad jūs esate drungnas adventistas?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau krikštytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas išvestų Savo Bažnyčią iš drungnos, Laodikėjos būsenos.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Atsigręžk į mane ir būk man gailėstingas, nes aš vienišas ir nuskurdęs. Palengvink man širdies rūpesčius ir išgelbėk mane iš mano vargų. Pažvelk į mano skurdą ir kančią ir atleisk visas mano nuodėmes” (Ps 25, 16–18).

Pavyzdys: Pasigailėk mūsų, nes mes esame dvasiškai apleisti ir kenčiantys. Atleisk mums mūsų nuodėmes ir išvesk mus iš Laodikėjos būsenos.

22 diena

Bažnyčios Laodikėjos būsenos problemos sprendimas

Labai svarbus klausimas šiandienos Bažnyčiai yra tai, kaip mes galime būti pakeisti iš „neterapinės“ į „terapinę“ Bažnyčią? Dievo žinia Laodikėjos Bažnyčiai pateikia mums atsakymą. Jėzus sako, kad Jis stovi prie durų ir nori įeiti į mūsų gyvenimus:

“Štai Aš stoviu prie durų ir beldžiuosi: jei kas išgirs Mano balsą ir atvers duris, Aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo, o jis su Manimi” (Apr 3, 20).

Kaip mes Jį įsileidžiame? Tapdami uolūs ir atsivertę (Apr 3, 19b).

Šiose eilutėse Jėzus sako Savo mokiniams, kad Jis ateis pas juos, kai Šventoji Dvasia galės gyventi juose. Taip įvyko Sekminių dieną. Per Šventosios Dvasios krikštą Kristus gyvena tikinčiajame:

“Kas laikosi Jo įsakymų, pasilieka Dieve ir Dievas jame. O kad Jis mumyse pasilieka, mes žinome iš Dvasios, kurią Jis mums davė” (1 Jn 3, 24).

Ką Šventosios Dvasios krikštas padaro su drungnu krikščionimi? Dievo Dvasios pripildymas suteiks atgimimą gavėjui, ir atgimimas yra vienintelis atsakymas į Laodikėjos problemą. Tik per atgimimą Bažnyčia taps terapinė pasauliui. Tik per atgimimą Bažnyčia bus tokioje dvasinėje stadijoje, kad Dievas galėtų ją naudoti galingu būdu, išvaduojant vyrus ir moteris iš tamsos galios.

Elena Vait žinojo atgimimo svarbą ir būtinumą, kai rašė:

„Tikro dievobaimingumo atgimimas tarp mūsų yra didingiausias ir pralenkiantis visus poreikius dalykas. Siekti to turėtų būti svarbiausias mūsų darbas“ (Selected Messages, book 1, p. 121).

Ji taip pat suprato Šventosios Dvasios krikšto gavimo ir atgimimo sąsają:

„Šventosios Dvasios krikštas kaip per Sekmines atves prie tikrosios religijos atgimimo ir didžių dalykų atlikimo“ (Selected Messages, book 2, p. 57).

Šventosios Dvasios krikštas suteikia Laodikėjos krikščioniui reikalingą galią dvasiniam atgimimui ir taip pat galią liudyti. Jėzus, žinoma, žinojo svarbą to, kas įvyko, kai Šventoji Dvasia buvo išlieta Sekminių dieną. Kalbėdamas apie tai Jis sakė:

„Aš atėjau įžiebtį žemėje ugnies ir taip norėčiau, kad ji jau liepsnotų“ (Lk 12, 49).

Apie kokią ugnį kalbėjo Jėzus? Šventosios Dvasios ugnį:

„Jonas visiems kalbėjo: „Aš, tiesa, krikštiju jus vandeniu, bet ateina už mane galingesnis, kuriam aš nevertas atrišti apavo dirželio. Jisai krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi“ (Lk 3, 16).

Kaip Laodikėjos krikščionis gauna Šventosios Dvasios krikštą ir patiria atgimimą? Tokiu būdu, kuri tikintieji visada naudojo – meldžiantis pagal Dievo pažadus. Šventosios Dvasios krikštą ankstyvoji Bažnyčia gavo Sekminių dieną, kaip vieningos maldos rezultata. Dešimt dienų jie meldė Kristaus pažado išpildymo:

„Kartą, bevalgant prie bendro stalo, liepė jiems nepasišalinti iš Jeruzalės, bet laukti Tėvo pažado, „apie kurį, – tarė Jis, – esate girdėję iš Manęs; mat Jonas krikštijo vandeniu, o jūs po kelių dienų būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia“ (Apd 1, 4–5). „Bet kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite Jos galybės ir tapsite Mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje ir ligi pat žemės pakraščiu“ (8 eil.). „Jie visi ištvėringai ir vieningai atsidėjo maldai kartu su moterimis ir Jėzaus motina Marija bei Jo broliais“ (14 eil.).

Elena Vait tai patvirtino:

„Atgimimo reikėtų tikėtis, kaip atsakymo į maldą“ (Selected Messages, book 1, p. 121).

Kiekvienas šiandienos krikščionis turėtų melstis Dovydo malda: „Tikrai Tu mus vėl atgaivinsi, kad Tavo tauta džiaugtųsi Tavimi“ (Ps 85, 7).

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Koks yra vienintelis Laodikėjos problemos sprendimas?

2. Ką Elena Vait kalba apie didžiausią Bažnyčios poreikį?

3. Kokius du dalykus turėtų padaryti Bažnyčia, kad patirtų natūralų atgimimą?

4. Kas, jūsų manymu, bus matoma Dvasios pripildytos, atgimusios adventistų bažnyčios ir adventistų bažnyčios nario gyvenime?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau pripildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas suteiktų atgimimą jūsų ir Jo Bažnyčios gyvenime.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Tikrai Tu mus vėl atgaivinsi, kad Tavo tauta džiaugtųsi Tavimi“ (Ps 85, 7).

Pavyzdys: Atnaujink mus ir padaryk mus žmonėmis, kurie džiaugiasi Tavimi. Pripildyk mus taip, kad mes galėtume degti dėl Tavęs.

Malda ir evangelizacija

Kaip mes vakar sužinojome, Dievo Žodis moko, kad malda yra būtina asmeniui ir Bažnyčiai, jog patirtų atgimimą. Malda yra būtina sugriauti šėtono „tvirtovės“ ir nuklydusiųjų išgelbėjimui:

„Mūsų kovos ginklai ne kūniški, bet turi Dievo galybę griauti tvirtoves. Jais nugalime gudravimus ir bet kokią puikybę, kuri sukyla prieš Dievo pažinimą. Jais paimame nelaisvėn kiekvieną mintį, kad paklustų Kristui“ (2 Kor 10, 4–5).

Malda yra būtina krikščioniui likti stipriam Viešpatyje:

„Kiekvienu metu melskitės Dvasioje visokeriopomis maldomis ir prašymais. Be paliovos budėkite, malda užtardami visus šventuosius“ (Ef 6, 18).

Man tai neįtikėtina, kad malda, kuri atrodo tokia bejėgė ir nereikšminga paprastam žmogui, yra taip būtina ir galinga dvasiškam žmogui. Kodėl malda tokia būtina ir svarbi Dievo darbe?

Tie, kurie yra be Kristaus ir gyvena šėtono galioje, yra labai pavojingoje pozicijoje. Jų amžinasis likimas, jei jie nepasikeis, yra pavojuje. Bet tuo pačiu, jie yra bejėgiai patys pasikeisti. Paulius apibūdina juos kaip tuos, kurių protai buvo šėtono apakinti:

“Jeigu mūsų Evangelija tebėra paslėpta, tai ji paslėpta vien einantiems į pražūtį, netikintiesiems, kuriems šio pasaulio dievaitis apakino protus, kad jie neišvystų Dievo atvaizdo – Kristaus šlovės Evangelijos šviesos” (2 Kor 4, 3–4).

Nuklydusieji yra apakinti Evangelijai, nes tai yra nuo jų „paslėpta“. Graikiškas žodis „paslėptą“ yra „kalupsis“, kuris nurodo į „vualį“. Šių nuklydusiųjų išgelbėjimo raktas yra patraukti vualį, kuris juos apakina. Pridedant priešdėlį „apo“ graikiškam žodžiui „vualis“, tampa žodžiu „apreiskimas“ arba „atidengimas“. Taigi nuklydusiesiems reikia atidengimo arba Dievo tiesos apreiskimo. Nuklydusiesiems nereikia daugiau informacijos – jiems reikia jų supratimo atidengimo, kad jie galėtų „matyti“ Evangelijos tiesą. Iškyla svarbus klausimas, kaip atidengimas įvyksta nuklydusiųjų gyvenime?

Tarpininkavimo malda nuims nuo netikinčiųjų protų vualį, suteikiantį dvasinį aklumą. Šėtonas turi nuklydusiųjų protuose įtvirtinęs klaidingus įsivaizdavimus, mintis bei „tvirtoves“. Geroji naujiena yra tai, kad Dievas įgalino krikščionis nuimti šėtono „tvirtoves“ ir paimti „nelaisvėn kiekvieną mintį, kad paklustų Kristui“ (2 Kor 10, 5). Šios dvi eilutės yra labai svarbios, nes jos paaiškina tarpininkavimo maldos už paklydusiuosius vaidmenį. Elena Vait aiškiai suprato maldos svarbą dėl tų, kurie yra be Kristaus, kai ji rašė:

„Jūs turite dirbti gausiai dėl sielų savo maldomis. Nes tai yra vienintelis metodas, per kurį jūs galite pasiekti širdis. Paveikti širdis yra ne jūsų, bet Kristaus, kuris yra šalia jūsų, darbas“ (Evangelism, p. 342).

Toliau yra pateiktas sąrašas eilučių apie Dievo valią dėl nuklydusių. Kaip tikintys Kristumi, mes turime teisę atnešti prašymus prie malonės sosto dėl nuklydusių. Įtraukite į savo maldą šias eilutes:

1. Kad Dievas trauktų juos prie Savęs (Jn 6, 44).
2. Kad jie trokštų pažinti Dievą (Apd 17, 27).
3. Kad jie tikėtų Dievo Žodžiu (1 Tes 2, 13).
4. Kad šėtonas būtų surištas nuo jų apakinimo tiesai ir jo įtaka jų gyvenimams būtų panaikinta (2 Kor 4, 4; 10, 4–5).
5. Kad juose dirbtų Šventoji Dvasia (Jn 16, 8–13).
6. Kad jie nusigręžtų nuo nuodėmės (Apd 3, 19).
7. Kad jie tikėtų Kristumi kaip savo Išgelbėtoju (Jn 1, 12).
8. Kad jie paklustų Kristui kaip Viešpačiui (Mt 7, 21).
9. Kad jie įsišaknytų ir augtų Kristuje (Kol 2, 6–7).

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Ką Elena Vait sako apie meldimąsi dėl nuklydusių?

2. Ką malda daro su tais, kuriems mes liudijame?

3. Kaip jūs planuojate pritaikyti maldos principus tiems, kurie yra jūsų maldos sąrašė?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.

- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau pateptų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas suteiktų atgimimą jūsų ir Jo Bažnyčios gyvenime.
 3. kad Dievas mokytų jus būti tikrais maldos kariais dėl nuklydusių.
 4. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Tebūna Viešpaties, mūsų Dievo, malonė su mumis! Padaryk mums sėkmingą mūsų rankų darbą, padaryk sėkmingą mūsų rankų darbą” (Ps 90, 17).

Pavyzdys: Tegul Tavo charakteris būna matomas mūsų gyvenimuose. Palaimink mūsų pastangas paankstinti Tavo karalystę šioje bažnyčioje ir mūsų bendruomenėje.

24 diena

Kristaus evangelizacijos metodas

Elena Vait pateikė mums labai aiškų Kristaus liudijimo metodo apibūdinimą:

„Išgelbėtojas įsimaišydavo tarp žmonių kaip tas, kuris troško jiems gero. Jis jiems rodė Savo palankumą, tarnavo jų poreikiams ir laimėjo jų pasitikėjimą. Po to Jis ragino „Sek Mane““ (Ministry of Healing, p. 143).

Kadangi tai yra Kristaus liudijimo metodas, kai mes gauname Šventosios Dvasios krikštą ir Kristus pradeda pilnai gyventi mumyse, Jis pradeda siekti parodyti šį liudijimo metodą per mus. Jis padės mums „įsimaišyti“ mūsų šeimos ir draugų rate, įdėdamas į mūsų širdis troškimą daryti jiems gera. Geriausias gėris jiems yra pažinti Jėzų Kristų kaip Išgelbėtoją.

Kristaus metodas buvo parodyti iniciatyvą kontaktuojant su Jį supančiais žmonėmis. Jis nori iš mūsų to paties. Jei tai jums sunku, jums reikia toliau melsti Viešpaties pagalbos tame, ir Jis padės! Atminkite, Jėzus jumyse ragina tai atlikti. Jei jūs ir toliau pasiduosite Jo vadovavimui kiekvienoje gyvenimo srityje, jūsų liudijimas taps vis labiau ir labiau panašus į Jo metodą.

Kai mes ir toliau prašome Šventosios Dvasios krikšto, vis labiau ir labiau bus atskleista Dievo meilė mūsų širdyse:

„O viltis neapgauna, nes Dievo meilė išlieta mūsų širdyse Šventosios Dvasios, kuri mums duota“ (Rom 5, 5).

Ši meilė bus matoma mūsų tarnavime kitiems. Jie įgaus pasitikėjimo mumis, pamatys, kad mums iš tikrųjų rūpi ir trokš pasidalyti su mumis jiems rūpimais dalykais. Kiekvienas turi nuoskaudų, nusivylimų svajonėmis, nepasitenkinimo ir problemas, kurias jie bando išspręsti. Tai ir yra tai, dėl ko Kristus jus atvedė pas juos. Jis žino jų poreikius ir žino, kad jūs turite atsakymą jiems. Kristus nori atskleisti tą atsakymą per jus. Jis nori atskleisti Save jiems per jus. Elena Vait rašė apie tai:

„Krikščioniškas Dievo žmonių bendravimas yra taip mažai ugdomas... Ypatingai tie, kurie paragavo Kristaus meilės, turi vystyti savo bendravimo įgūdžius, nes tokiu būdu jie gali laimėti sielas Išgelbėtoju“ (Testimonies for the Church, vol. 6, p. 172).

Kaip tai pritaikyti Dvasios pripildytam krikščioniui? Pirmiausia melskitės, kad Kristus ir toliau pripildytų jus Savo Dvasia ir suteiktų užsidegimą dėl Jo turimų sielų. Sudarykite sąrašą žmonių iš jūsų šeimos ir draugų rato, kurie, jūsų manymu, nepažįsta Kristaus, arba kurie yra krikščionys, bet nežino svarbios Kristaus antrojo atėjimo žinios. Melskitės už tuos asmenis kiekvieną dieną, pritaikydami maldos principus, išvardytus ankstesnių dienų temose. Toliau, melskitės, kad Dievas suteiktų galimybę priartėti prie jų, koku nors būdu jiems padėti. Mes turėtume trokšti investuoti laiką ir energiją, kas suartina žmones. Mūsų susidomėjimas jais turėtų būti natūralus, iš tikrųjų rūpintis jais ir norėti padėti jiems. Kai kontaktuojate su tais, už kuriuos meldžiatės, įžvelkite atvėrimus, kuriuos duoda Dievas su jais pasidalyti.

Visada atminkite, kad Dievas jau siekia pritraukti jų protus ir susidomėjimą Juo. Daugeliu atvejų tik reikia mūsų, kad būtume prieinami Jam kalbėti padrąsinimo žodžius jiems. Dievas duos jums žodžius kalbėti. Jis žino, ką jiems reikia išgirsti, o Šventosios Dvasios galia lydės jūsų ištartus žodžius.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Išvardykite Kristaus liudijimo metodus.

2. Kodėl, jūsų manymu, Kristus pasirinko šitą liudijimo metodą?

3. Ką krikščionys turi daryti, jei jie neturi troškimo liudyti?

4. Ko ypač turi prašyti krikščionys Dievo padaryti dėl liudijimo?

5. Kaip jūs planuojate pritaikyti Kristaus liudijimo metodą?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau krikštytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas suteiktų atgimimą jūsų ir Jo Bažnyčios gyvenime.
 3. kad Dievas mokytų jus liudyti taip, kaip Kristus liudijo kitiems.
 4. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Taip ir žodis, išeinantis iš Mano burnos, nesugrįš pas Mane bergždžias, bet įvykdys tai, ko trokštu, ir atliks, kam buvo siųstas” (Iz 55, 11).

Pavyzdys: Palaimink Tavo Žodį, kuris buvo pamokslautas ir mokytas šiai bendruomenei. Palaimink žodžius, kuriuos aš sakau, kai liudiju dėl Tavo. Tegul Tavo Žodis įvykdo tą tikslą, dėl kurio Tu jį atsiuntei.

IV skyrius DVASIOS KRIKŠTAS IR GYVENIMAS KRISTUJE

25 diena

Atradimų kelias

Gyvenimo Kristuje mokymas Biblijoje yra viena iš svarbiausių tiesų, kurias krikščionis gali suprasti. Viskas priklauso nuo realaus patyrimo gyvenimo Kristuje ir Kristaus gyvenimo tikinčiajame. Tačiau kiekvieno krikščionio, atradusio šią šlovingą gyvenimo Kristuje tiesą, kelias yra panašus į jo bendrakeleivių. Jie priėmė Kristų kaip savo Išgelbėtoją, tačiau savo krikščioniškoje kelionėje buvo apsunkinti ir sumišę dėl bevaisės tarnystės ir paklusnumo, kuris buvo veikia panašus į kiaurą rėtį, nei nuodugnų pasišventimą. Jie troško būti ištikimais, bet jiems nepavyko. Jie kovojo su persekiojančiomis nuodėmėmis, tačiau atrodė, kad jos laimi kovoje. Jie meldėsi ir tyrinėjo Bibliją, tačiau tai neatnešė lauktos pergalės. Po maždaug metų kovos jie visiškai nusivylė ir išseko. Nesėkmė paėmė viršų. Gyvenimas nugalėjus nuodėmę pasirodė nebesiekiamas.

Tuomet vieną dieną jie atrado vienybės su Kristumi paslaptį – Kristų, gyvenantį juose. Atradus nustebo, kokia paprasta ir stulbinanti yra tiesa, tačiau ji buvo nepastebėta ištisus metus. Po šio atradimo jų gyvenimas nebeliko toks pat. Džiaugsmas Viešpatyje buvo gilus ir tvirtas. Dabar viena po kitos sekė pergalės jų gyvenime, net prieš persekiojančias nuodėmes. Jie nebesijautė prislėgti tarnaudami Viešpačiui, o jų tarnystė tapo vaisinga.

Tiesa apie gyvenimą Kristuje, Kristaus gyvenimą mumyse ir kaip gyventi krikščionišką nugalėtojo gyvenimą yra tokia paprasta ir taip sunkiai suprantama, kad daugelis krikščionių jos iki galo ir nesupranta. Šiandien Dievas mus kviečia šiam nuostabiam patyrimui su Kristumi. Kodėl? Jėzus ateina veikiai! Visi, kurie pasirošę Jį sutikti, bus tokie kaip Jis:

„Mylimieji, mes dabar esame Dievo vaikai, bet dar nepasirodė, kas būsime. Mes žinome, kad, kai Jis pasirodys, būsime panašūs į Jį, nes matysime Jį tokį, koks Jis yra“ (1Jn 3, 2).

Jų kasdienė patirtis taps viena pergale Kristuje:

„Juk jūs tam pašaukti, nes ir Kristus kentėjo už jus, palikdamas jums pavyzdį, kad eitumėte Jo pėdomis. Jis nepadarė nuodėmės, ir Jo lūpose nerasta klastos. Šmeižiamas Jis neatsikirtinėjo, kentėdamas negrasino, bet visa pavedė teisingajam Teisėjui“ (1Pt 2, 21–23).

Todėl ši nuostabi Biblijos tiesa nėra tik maža pasekmė šiandieniniams krikščionims. Jėzus ateina veikiai ir Dievas mus kviečia artimesniems ryšiams su Juo nei bet kada anksčiau. Ši dalis skirta tam, kad visi, kurie ją skaito, suprastų ir patirtų, ką siūlo ištikimybė Dievui: Kristus mumyse, garbės viltis Jo tautai:

„Jiems Dievas panorėjo paskelbti, kokie dideli šio slėpinio garbės turtai skirti pagonims, būtent Kristus jumyse – garbės viltis“ (Kol 1, 27).

Kai ši tiesa bus suprasta ir atrasta, tikintysis iš širdies gelmių sušuks „Kristus viską padarė“. Kristaus suteikta laisvė paguldo į dulkes žmogaus išdidumą. Žmogus negali girtis pergale prieš nuodėmę ir pagundas. Visa šlovė atiteks Dievui ir bus skelbiama visą amžinybę:

„Kad joks žmogus Dievo akyse negalėtų girtis. Jo dėka ir jūs esate Kristuje Jėzuje, kuris mums tapo iš Dievo kylančia išmintimi, teismu, pašventimu ir atpirkimu, kad, anot Rašto, kas giriasi, girtūsi Viešpačiu“ (1Kor 1, 29–31).

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

7. Apibūdinkite, kokių kelių ėjo daugelis krikščionių, atradę tiesą „Kristus jumyse – garbės viltis“.

8. Kaip šios tiesos supratimas ir patyrimas pakeičia krikščionio gyvenimą? Kodėl svarbu suprasti ir patirti šią tiesą?

9. Dešimties balų skalėje, kur 10 yra aukščiausias balas, įvertinkite savo troškimą suprasti ir patirti: Kristus jumyse ir jūs Kristuje, tiesą. Paaiškinkite savo atsakymą.

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 7. kad Dievas ir toliau kiekvienam iš jūsų vadovautų per Šventąją Dvasią.
 8. kad Dievas padėtų suprasti Biblijos tiesą apie pasilikimą Kristuje.
 9. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Nors žemę gaubia sutemos ir tautas dengia tamsybės, virš tavęs šviečia Viešpats, virš tavęs apsiereiškia Jo šlovė. Tautos ateis prie tavo šviesos ir karaliai prie tavo tekančio spindesio“ (Iz 60, 2–3).

Pavyzdys: Išvesk mus iš dvasinės tamsos. Viešpatie, iškilk mūsų tarpe ir per mus atverk Savo charakterio šlovę. Patrauk daugelį iš mūsų bendruomenės prie tiesos šviesos, kurią mums apreiškei.

26 diena

Krikščioniškos kovos

Šiandienos temą pavadinau „Krikščioniškos kovos“, nes netikintis tokių kovų neturi. Neatsivertęs žmogus neturi Dievo Dvasios ir yra kontroliuojamas tik savo kūniško proto. Pasak Pauliaus, kūno rūpesčiai „priešiški Dievui; jie nepaklūsta Dievo Įstatymui ir net negali paklusti“ (Rom 8, 7). Net krikščionis kartais paklūsta dėl asmeninių, savanaudiškų priežasčių, dėl visuomenės spaudimo ir pan. Gal būt jis buvo užaugintas namuose, kur buvo tvirti principai ir jo sąžinė verčia jį būti gerbtinu žmogumi.

Kita vertus, krikščionis paklūsta Dievui, nes Dievo Dvasia įdėjo jam į širdį troškimą paklusti:

„Ačiū Dievui, kad, buvę nuodėmės vergais, jūs iš širdies paklusote tam mokslo pavyzdžiui, kuriam buvote pavesti“ (Rom 6, 17).

Atgimęs žmogus trokšta vykdyti Dievo valią savo gyvenime. Paulius, „kaip vidinis žmogus“ žavisi Dievo Įstatymu (Rom 7, 22). Pagal naujosios Sandoros pažadą, Šventoji Dvasia įrašys Dievo Įstatymą į jo širdį ir protą (Hbr 8, 8–10; 2Kor 3, 3).

Tačiau labai greitai naujai įtikėjęs žmogus pastebi, kad jame yra ir kitas labai stiprus troškimas, – troškimas nuodėmei. Dabar, kai jis turi Dievo Dvasią, jis mato savo nuodėmingus troškimus, kurie anksčiau jo nejaudino. Taigi krikščionis atranda, kad jame gyvena dvi prigimtys: viena, kuri trokšta nuodėmiauti, ir kita, kuri trokšta paklusti Dievui. Paulius Laiške romiečiams 7, 14–25 labai aiškiai apibūdina tą vidinį konfliktą, kurį išgyvena kiekvienas krikščionis:

„Mes žinome, kad Įstatymas yra dvasiškas, o aš esu kūniškas, parduotas nuodėmės valdžion. Aš net neišmanau, ką darau, nes darau ne tai, ko noriu, bet tai, ko nekenčiu. O jei darau, ko nenoriu, tai pripažįstu, jog Įstatymas geras. Tada jau nebe aš tai darau, bet manyje gyvenanti nuodėmė. Aš žinau, kad manyje, tai yra mano kūne, negyvena gėris. Mat gero trokšti sugebu, o padaryti – ne. Aš nedarau gėrio, kurio trokštu, o darau blogį, kurio nenoriu. O jeigu darau, ko nenoriu, tada nebe aš tai įvykdau, bet manyje gyvenanti nuodėmė. Taigi randu tokį įstatymą, kad kai trokštu padaryti gera, prie manęs prilimpa bloga. Juk kaip vidinis žmogus aš žaviuosi Dievo Įstatymu. Deja, savo kūno nariuose jaučiu kitą įstatymą, kovojantį su mano proto įstatymu. Jis paverčia mane belaisviu nuodėmės įstatymo, glūdinčio mano nariuose. Vargšas aš žmogus! Kas mane išvaduos iš šito mirtingo kūno! Bet dėkui Dievui – per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų! Taigi aš pats protu tarnauju Dievo Įstatymui, o kūnu – nuodėmės įstatymui“.

Kiekvienas krikščionis gali atpažinti Pauliaus apibūdintą kovą. Dažnai diena iš dienos, mėnesis po mėnesio, metai iš metų krikščionys patiria tą kovą ir niekada nepatiria pergalės, kurios taip trokšta. Kiekvienas krikščionis gerai žino tą faktą, kad yra „nuodėmės įstatymas“, kuris gyvena viduje ir sukelia priešišumą prieš Dievo duotą troškimą paklusti Jo įsakymams. Paulius sako, kad jis žavisi Dievo Įstatymu. Jis visame kame labai nori paklusti Dievui, tačiau jis atrado, kad jam tai neįmanoma padaryti. Jo kūniška prigimtis visą laiką stengiasi padaryti jį nuodėmės vergu.

Pripažindamas, kad neįmanoma paklusti Dievui dėl nuodėmės galios jo gyvenime, Paulius sušunka: „Vargšas aš žmogus! Kas mane išvaduos iš šito mirtingo kūno!“ Toliau jis tęsia, kad išlaisvinimas iš nuodėmės įmanomas „per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų“ (24–25 eil.).

Romiečiams 8, 1–4 Paulius pateikia sprendimą tikinčiojo gyvenime. Sprendimas šiai dilemai yra leisti Jėzui Kristui per gyvybę teikiančios Dvasios Įstatymą, išvaduoti jį iš nuodėmės ir mirties įstatymo. Kitaip tariant, per Šventosios Dvasios krikštą turime leisti Jėzui apsigyventi mumyse. Tai Paulius vadina „gyvenimu Dvasia“. Apie tai jis plačiau kalba Laiške galatams:

„Aš sakau: gyvenkite Dvasia, ir jūs nepasiduosite kūno geismams. Mat kūno geismai priešingi Dvasiai, o Dvasios – kūnui; jie vienas kitam priešingi, todėl jūs nedarote, kaip norėtumėte“ (Gal 5, 16–17).

Paulius sako, kad Įstatymo reiklavimai bus išpildyti mumyse, kai per Šventosios Dvasios krikštą mumyse apsigyvens Jėzus:

„Kad Įstatymo reikalavimai išsipildytų mumyse, gyvenančiuose ne pagal kūną, bet pagal Dvasią“ (Rom 8, 4).

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

8. Koks skirtumas tarp krikščionio ir nekrikščionio požiūrio į nuodėmę?

9. Kaip Paulius apibūdina krikščionio kovą su nuodėme ir kokia yra išeitis?

10. Koks jūsų asmeninis patyrimas kovoje su nuodėme?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau kiekvieną iš jūsų pateptų Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas atsiųstų atgimimą į jūsų gyvenimą ir bažnyčią.
 3. kad Dievas padėtų patirti pilną gyvenimą Kristuje nugalint nuodėmę.
 4. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Idant mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas, garbės Tėvas, suteiktų jums išminties ir apreiškimo Dvasią ir jūs galėtumėte Jį pažinti, idant apšviestų jūsų širdies akis ir jūs pažintumėte, kokia yra viltis, į kurią esate pašaukti, koks Jo šventųjų garbingo paveldo turtas ir kokia nepalyginama Jo galybės didybė mums, tikintiesiems, veikiant Jo neribotai jėgai“ (Ef 1, 17–19).

Sulaužyta nuodėmės galia

Jėzaus Kristaus Evangelijos Geroji žinia turi daug aspektų. Vienas iš jų yra tas, kad ant kryžiaus buvo sulaužyta nuodėmingos prigimties galia visų tų, kurie priima Kristų ir tiki:

„Mes žinome, jog mūsų senasis „aš“ yra nukryžiuotas kartu su Juo, kad būtų sunaikintas nuodėmės kūnas ir kad daugiau nebevergautume nuodėmei. Taip ir jūs laikykite save mirusiais nuodėmei, o gyvais Dievui Kristuje Jėzuje“ (Rom 6, 6.11).

Kristaus mirtis ant kryžiaus sulaužė nuodėmingos prigimties galią kiekviename krikščionyje. Tai istorinis įvykis, tačiau jis virsta realybe tik tada, kai juo patikima.

Tai reiškia, kad jūsų nemylinti, neatleidžianti, pikta, geidulinga, nekantri, ir tai galima būtų testuoti iki begalybės, esybė mirė ant kryžiaus. Tai nuostabi žinia! Tai reiškia, kad jūsų neturi kontroliuoti negeras požiūris, savanaudiškumas, pyktis, geidulingos mintys ir troškimai ir pan. Šių nuodėmingų troškimų, požiūrių ir elgesio galia sulaužyta.

Problema, su kuria susiduria dauguma krikščionių, skaitančių šias eilutes, slypi tame, kad jie padaro išvadą, jog dabar su Dievo pagalba jie galės Jam paklusti. Pavyzdžiui, paimkim krikščionį, kovojantį su pykčiu. Jis galvoja, kad jei nuodėmingo pykčio galia buvo sulaužyta ant kryžiaus, dabar, kai kas nors jį supykdo, jis gali nepykėti. Jis jaučia didį palengvėjimą ir pasitikėjimą, kad galiausiai jis nugalės.

Netrukus kažkas jį sunervina. Galbūt kažkas užkišo mašiną jam bevairuojant ar kažką nemandagiai pasakė. Iškart kyla pyktis. Jis stengiasi jį numalšinti, tačiau jaučia, kad jis jo neapleidžia. Jis nenori tų jausmų, bet jam nepavyksta jų atsikratyti. Kyla klausimas, kodėl pyktis vis dar sukelia jo jausmus. Išvada, tikriausia nepaprašė Dievo ar iš Jo negavo pakankamai jėgos, kad galėtų tą pyktį nugalėti. Panašiai jis jaučiasi ir su kitom jį persekiojančiom nuodėmėm. Pasisėja dar daugiau sumaišties ir nesėkmės jausmų. Prie to dar prisideda nuoširdumo jausmas ir vėl nebelieka ramybės su Dievu.

Tai tiesa, kad nuodėmingos prigimties galia buvo sulaužyta ant kryžiaus. Tačiau tai nereiškia, kad jei mes tuo tikime, galim savo jėgomis pradėti paklusti Dievui. Prisiminkite, iš savęs mes neturime jėgų paklusti Dievui, nors ir triuškinanti nuodėmingos prigimties galia buvo sulaužyta ant kryžiaus. Vien žinojimo ir tikėjimo ta tiesa nepakanka. Ne. Yra tik vienintelis kelias, kaip pasiekti taip trokštamą pergalę. Pergalė prieš gundymus ir nuodėmę gyvenime bus pasiekta tik tada, kai tikėdami nuodėmingos prigimties nukryžiuojimo tiesa leisime Kristui suteikti mums Jo pergalę. Turime suprasti, kad pagundas ir nuodėmės nugalėsime tik tada, kai Jam leisime išgyventi Jo pergalę savyje:

„Nesuprasdami Dievo teisumo, jie bandė nusistatyti savą ir todėl nepakluso Dievo teisumui. Juk Įstatymo tikslas – Kristus, atėjęs nuteisinti kiekvieno, kas tiki“ (Rom 10, 3–4).

„Man gyvenimas – tai Kristus, o mirtis – tik laimėjimas“ (Fil 1, 21).

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

10. Kas atsitiko su krikščionio nuodėminga prigimtimi ant kryžiaus? Jei žinai ir tiki šia tiesa, ar tai reiškia, kad visada paklusti Dievui? Kodėl taip? Kodėl ne?

11. Ar tavo gyvenime yra kokios nors nuodėmės, dėl kurios prašei Dievo, kad ją pašalintų, tačiau vis dar su ja kovoji? Ar nesijautė blogu krikščioniu dėl išskylančių nuodėmių? Kaip Dievas norėtų, kad susitvarkytum su tais jausmais?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 7. kad Dievas ir toliau kiekvieną iš jūsų pripildytų Savo Šventąja Dvasia.
 8. kad Dievas padėtų įsileisti Kristų, kad Jis galėtų gyventi Savo pergalingą gyvenimą per jus ir jумыse.
 9. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Kad [Dievas] iš Savo šlovės lobio suteiktų jums stiprybės Jo Dvasios galia sutvirtinti jумыse vidinį žmogų, kad Kristus per tikėjimą gyventų jūsų širdyse ir jūs, išisakniję ir įsitvirtinę meilėje, galėtumėte

suvokti kartu su visais šventaisiais, koks yra plotis ir ilgis, ir aukštis, ir gylis, ir pažinti Kristaus meilę, kuri pranoksta pažinimą, idant būtumėte pripildyti visos Dievo pilnybės“ (Ef 3, 16–19).

Pavyzdys: Pripildyk Savo Dvasia. Sustiprink mus Savo Dvasios galia, kad pajėgtume atlaikyti visas priešų atakas. Pripildyk mus Savo meile ir atverk akis, kad suprastume Kristaus meilę, kad savo darbais ir žodžiais atskleistume ją kitiems.

28 diena

Kristus suteikia pergalę

Kol ateina laikas, kai krikščionis supranta ir patiria, ką reiškia leisti Kristui suteikti jam Savo pergalę, jis nejaučia to trokštamo pastovaus paklusnumo gyvenime. Šiandien parodysiu, kaip leisti Kristui įtvirtinti Savo pergalę jūmyse. Kai šią tiesą suprasite ir patirsite, jūsų gyvenimas niekada neliks toks, koks buvo. Nepaisant atsitiktinio paklusnumo ir sulaužytų pažadų, su laiku jūs patirsite pergalę Kristuje, nugalėję šėtono siunčiamas pagundas ir nuodėmes.

Ar įmanoma gyventi nuolat paklūstant Dievui? Ar iš tiesų galim nugalėti visas gyvenimo pagundas ir nuodėmes? Tokiam gyvenimui Dievas mus kviečia Laiške romiečiams 6, 6 ir 11–14.

E.Vait sutinka:

„Tas, kuris neturi pakankamai tikėjimo Kristumi, kad Jis apsaugos nuo nuodėmės, neturi tikėjimo, suteikiančio jam teisę įeiti pro Dievo karalystės vartus“ (Manuscrip 161, 1897, p.9).

Tai koks atsakymas į klausimą, kaip nuolatos gyventi pergalingą krikščionišką gyvenimą? Atsakymas yra leisti Kristui gyventi mumyse. Ši tiesa eina per visą Bibliją (Ps 16, 8; Iz 26, 3–4; Jn 15, 4–5). Šios ir kitos vietos nurodo mūsų priklausomybę nuo Jėzaus ir Jo vadovaujančios šviesos gyvenime.

Kristaus galva buvo pripildyta tyrų, šventų, skaisčių minčių. Jei paprašėme Kristaus per Šventąją Dvasią gyventi mumyse, jei tikime, kad taip yra, jei tikime, kad Jis apreikš Savo meilę – tyras, šventas, skaisčias mintis mūsų galvose – Jis taip ir padarys. Tai tikėjimo klausimas, per tikėjimą Jis apsireikš mumyse. Paulius pripažino šį faktą, kai rašė Laišką galatams 2, 20 ir Efeziečiams 3, 16–17.

Tikėkite, Jėzus jums padės, prašykite Jo pagalbos kovoje su pagundom. Būkite tikri. Tai vyksta kasdien gaunant Šventąją Dvasią (Jn 14, 16–18 ir 1Jn 3, 24).

Kai Jėzus gyvena jūmyse, jūs turite Jo mintis:

„Kas gi yra suvokęs Viešpaties mintį, kad galėtų Jį pamokyti? O mes turime Kristaus išmonę“ (1Kor 2, 16).

Mes turime Jo meilę, džiaugsmą, ramybę, kantrybę, malonumą, gerumą, ištikimybę, romumą, susivaldymą – visą Dvasios vaisių (Gal 5, 22–23).

Kai per Šventosios Dvasios krikštą mumyse gyvena Kristus, mums patinka ir nepatinka tai, kas Jam patinka ir nepatinka, mes turim Jo tyras mintis ir atleidimą, ir šį sąrašą galima būtų tęsti ir tęsti. Kiekviena Kristaus dorybė yra jūsų per Kristų jūmyse.

Kaip krikščionys turėtų taikyti šią tiesą? Paprastai kalbant, žingsniai būtų tokie. Kai iškyla pagunda nusidėti:

1. Pasirinkite nukreipti mintis nuo pagundos: „Pagaliau, broliai, mąstykite apie tai, kas teisinga, garbinga, teisu, tyra, mylėtina, giriama, apie visa, kas dorybinga ir šlovinga“ (Fil 4, 8).
2. Tikėkite, kad jėga, traukianti jūsų nuodėmingą prigimtį, yra sulaužyta.
3. Tikėkite, kad Jėzus yra jūmyse ir prašykite, kad pasireikštų Jo dorybė prieš pagundą. Būkite tikri.
4. Tikėkite, kad Jis apsireikš, gyvenkite tuo tikėjimu ir nekovokite su pagunda. Kai kovojame su pagunda, tuomet sutelkiam savo dėmesį į ją ir bandome atsispirti savo jėgomis, užuot pakeldami akis į Kristų, laukiant pergalės: “Todėl ir mes, šitokio debesies liudytojų apsupti, nusimeskime visas naštas bei nuodėmės pinkles ir išvermingai bėkime mums paskirtose lenktynėse, žiūrėdami į savo tikėjimo vadovą ir išstobulintoją Jėzų. Jis vietoj Sau priderančių džiaugsmų, nepaisydamas gėdos, iškentėjo kryžių ir atsisėdo Dievo sosto dešinėje” (Hbr 12, 1–2).
5. Padėkokite už ką tik gautą išlaisvinimą.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

5. Ko Biblija moko apie gyvenime Kristuje? Pateikite Rašto vietas.

6. Kokia nauda, kai Dvasia gyvena jumyse?

7. Kokie žingsniai padeda nugalėti pagundą?

8. Kaip šį mokymą ruošiatės pritaikyti savo gyvenime?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
 - Pasimelskite su savo maldos partneriu:
5. kad Dievas ir toliau kiekvieną iš jūsų pripildytų Savo Šventąja Dvasia.
 6. kad Dievas atsiųstų atgimimą į jūsų gyvenimą ir bažnyčią.
 7. Kad Dievas per Kristų suteiktų pergalę prieš gundymus.
 8. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„O tam, kuris Savo jėga, veikiančia mumyse, gali padaryti nepalyginti daugiau, negu mes prašome ar išmanome“ (Ef 3, 20).

Pavyzdys: Atverk mūsų protus, kad niekada neabejotume Tavo galia išlaisvinti mus iš nuodėmės, atgaivink kiekvieną iš mūsų ir mūsų bendruomenę, kad galėtume skelbti Evangeliją. Padėk patikėti, kad per Šventąją Dvasią mumyse gyvena didžiausia Visatos galia.

29 diena

Teisumas per tikėjimą

Teisumas per tikėjimą, tai žiūrėjimas į Jėzų, kad atspindėtume Jo pergalingą teisų gyvenimą savo gyvenime. Dievas nori, kad žiūrėtume į Kristų ne dėl savęs, o dėl pergalės:

„Todėl ir mes, šitokio debesies liudytojų apsupti, nusimeskime visas naštas bei nuodėmės pinkles ir ištvėringai bėkime mums paskirtose lenktynėse, žiūrėdami į savo tikėjimo vadovą ir ištobulintoją Jėzų. Jis vietoj Sau priderančių džiaugsmų, nepaisydamas gėdos, iškentėjo kryžių ir atsisėdo Dievo sosto dešinėje“ (Hbr 12, 1–2).

Tai yra tikrasis teisumas per tikėjimą ir Dievo valia kiekvienam krikščioniui. Osvaldas Čeimbers, žymus krikščionis autorius, savo knygoje aiškiai išdėsto šią nuostabią tiesą:

„Jo dėka ir jūs esate Kristuje Jėzuje, kuris... mums tapo... pašventimu“ (1Kor 1, 30).

Gyvenimo pusė: Nuostabiausia švento gyvenimo paslaptis glūdi ne Jėzaus pamėgdžiojime, bet leidime Jėzaus tobuloms savybėms pasireikšti mūsų kūnuose. Pašventinimas yra „Kristus jumyse...“ (Kol 1, 27). Tai Jo nuostabus gyvenimas, kuris yra man suteikiamas per pašventinimą – suteikiamas per tikėjimą kaip didžiausia Dievo malonės dovana. Ar aš noriu, kad Dievas man padarytų pašventinimą tokį realų, koks jis yra Jo Žodyje?

Pašventinimas reiškia Jėzaus šventų savybių įdiegimą manyje. Tai kantrumo, meilės, šventumo, tikėjimo, tyrumo ir dievobaimingumo dovana, pasireiškianti kiekvienoje pašventintoje sieloje. Pašventinimas ne Jėzaus galios paėmimas, bet Jo šventumo, kuris pasireiškia Jame, paėmimas, kurį dabar Jis parodo manyje. Pašventinimas – ne mėgdžiojimas, bet perdavimas. Mėgdžiojimas yra visai kas kita. Visa ko tobulybė yra Jėzuje Kristuje, o pašventinimo paslaptis slypi tame, kad visos tobulos Jėzaus savybės yra mano žinioje. Galiausiai, aš pamažu, bet užtikrintai pradedu gyventi neapsakomos tiesos, tvirtumo ir šventumo gyvenimą „...Dievo galybei sergstint“ (1Pt 1, 5)“ (O. Chambers, My Utmost for His Highest, July 23).

Ar matote šios tiesos grožį? Mes turime žiūrėti į Jėzų su pasitikėjimu, tikėdami Dievo pažadu apreikšti Kristų ir Jo teisumą mumyse. Mes turime pasirinkti leisti tam įvykti ir tikėti, kad tai įvyks. Kai ateina neteisūs troškimai ir pagundos, mes neturime su jais kovoti. Mes turime pažvelgti į Kristų ir paprašyti, kad Jis apreikštų Savo teisumą (Hbr 12, 1–2). Tuomet pasitikėdami turime laukti, tikėdami, kad Jis tai padarys.

Tada, kai sugrįš Jėzus, mes galėsime stovėti Jo akivaizdoje ir Jo šlovė mūsų nesunaikins. Tai Dievo pažadas Jo vaikams ir jis bus išpildytas, kai išmoksime tikėjimu žiūrėti į Kristų, ieškodami Jo stulbinančio apsiereiškimo mumyse:

„Tam, kuris gali išlaikyti jus nenupuolusius ir Savo šlovės akivaizdon pastatyti nesuteptus ir džiaugsmingus“ (Jud 24).

1. Pagal šią temą, kokia yra Dievo valia kiekvienam krikščioniui?

2. Savo žodžiais apibūdinkite tai, ką parašė Osvaldas Čeimbers?

3. Kaip teisumą per tikėjimą ruošiatės pritaikyti savo gyvenime?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
- 4. kad Dievas ir toliau kiekvieną iš jūsų pateptų Šventąja Dvasia.
- 5. kad Dievas atsiųstų atgimimą į jūsų gyvenimą ir bažnyčią.
- 6. kad Dievas padėtų patirti tikrą teisumą per tikėjimą Kristuje.
- 7. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Sudrėkinsiu vandeniu ištroškusią žemę, palaišysiu srovėmis sausumą; išliesiu Savo dvasią ant tavo palikuonių ir Savo palaiminimą ant tavųjų vaikų. Jie sužels kaip žolė, kaip gluosniai paupiuose“ (Iz 44, 3-4).

Pavyzdys: Viešpatie, dvasiška mes esam tarsi išdžiūvusi žemė, prašau, išliek ant mūsų Savo Dvasią, atgaivink mus ir augink Kristaus pilnatvėje. Padėk mums ištikimai gyventi pagal Tavo numatytą planą mūsų gyvenime.

30 diena

Dievo įsakymai ir gyvenimas Kristuje

Paklusnumas Dievo įsakymams ir gyvenimas Kristuje eina ranka rankon. Negalima vieno turėti be kito. Jėzus pasakė: „Jei laikysitės Mano įsakymų, pasiliksite Mano meilėje, kaip Aš kad vykdau Savo Tėvo įsakymus ir pasilieku Jo meilėje“ (Jn 15, 10).

Jėzus, Šventoji Dvasia ir Dievo Įstatymas yra neišskiriami. Jei mes pasiliekame Kristuje, Jis pasilieka mumyse, Dešimt įsakymų taps mūsų gyvenimo dalimi, nes Šventoji Dvasia įrašys juos į mūsų širdis:

„Jūs pasirodėte esą Kristaus laiškas, parengtas mūsų patarnavimu, surašytas ne rašalu, bet gyvojo Dievo Dvasia, ne akmens plokštėse, bet gyvų širdžių plokštėse“ (2Kor 3, 3).

Faktiškai pats Jėzus prieš įsikūnijimą davė Mozei Dešimt Įsakymų. Dievas, davęs įsakymus, Mozei apsireiškė kaip *Aš Esu* (Iš 3, 14). Po to Jėzus skelbėsi esąs Senojo Testamento *Aš Esu* (Jn 8, 58).

Pauliaus laiškuose yra daug nurodymų, liečiančių mūsų požiūrį ir elgseną, kurią Dievas nori matyti mūsų gyvenime. Laiške efeziečiams 4, 22–32 Paulius pateikia labai detalius nurodymus, kaip reikia elgtis.

Kodėl Biblijoje skirta tiek daug vietos informacijai apie elgesį, kurį Dievas nori matyti mūsų gyvenime? Priežastis paprasta, Jis nori, jog žinotume, kaip elgtis, kad atpažintume situacijas, kai esame gundomi nusidėti. Jei šiose srityse nežinosime Dievo valios, nepasirinksime leisti Kristui pasireikšti tuose charakterio bruožuose. Pavyzdžiui, jei tikintysis nežino, kad negerai laikyti pyktį ir pikta kalbėti, kai kas nors jį įskaudina, jis nenukreips savo minčių nuo pykčio ir jį užplūdusios kritiškos dvasios. Jis nepasirinks leisti Kristui apreikšti Savo „nepykstančios“ ir „nekritiškos dvasios“, nes negalvoja, kad pyktis ir kritiška dvasia yra blogai. Taigi tokioje situacijoje jis neatspindės Kristaus charakterio. Toje gyvenimo sferoje jis nepradėjo ugdyti savyje Kristaus charakterio.

Dešimt įsakymų taip pat yra susieti su meile. Jėzus tai labai aiškiai išreiškė Savo mokymuose (Mt 19, 16–19 ir 22, 35–40).

Paulius rašė, kad Dešimt Dievo įsakymų ir meilė kalba apie tą patį patyrimą žmogaus gyvenime:

„Niekam nebūkite ką nors skolingi, išskyrus tarpusavio meilę, nes kas myli, tas įvykdo Įstatymą. Juk įsakymai: *Nesvetimauk, nežudyk, nevok, negeisk* ir kiti gali būti sutraukti į tą vieną posakį: *Mylėk savo artimą kaip save patį*. Meilė nedaro nieko pikta artimui. Taigi meilė – Įstatymo įvykdymas” (Rom 13, 8–10).

Pirmi keturi įsakymai kalba apie tai, kaip mylėti Dievą, o likusieji šeši apie tarpusavio meilę. Taigi Kristus mumyse, Dešimt įsakymų, meilė ir artimas Jėzaus pažinimas yra labai tarpiai susieti. Neįmanoma turėti vieno be kito. Apie šį artimą ryšį rašė Jonas savo pirmajame laiške:

„Iš to patiriame, jog esame Jį pažinę, kad laikomės Jo įsakymų. Kas sakosi Jį pažinęs, bet Jo įsakymų nesilaiko, tas melagis, ir nėra jame tiesos. O kas laikosi Jo žodžių, tas iš tiesų tobulai myli Dievą. Iš to ir pažįstame, jog Jame esame. Kas tvirtina esąs Jame, tas turi pats taip vaikščioti, kaip ir Jis vaikščiojo” (1Jn 2, 3–6).

Jonas aiškiai susieja mūsų santykius su Jėzumi, Jo įsakymais, meile ir gyvenimu Jame. Jis sako, kad jei gyvename Kristuje, mes turime ir „vaikščioti“ arba gyventi, kaip Jis gyveno. Kodėl? Nes taip vis labiau ir labiau panašėsime į Jėzų meile ir charakteriu, o gyvenime atsispindės paklusnumas Dešimčiai Dievo įsakymų.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

5. Kaip Jėzus pasilikimą Jame susiejo su meile ir Dešimčia įsakymų?

6. Kur ir kaip Dievas įrašo Dešimt įsakymų šiandien?

7. Kaip šios savaitės temą planuojate pritaikyti savo gyvenime šią savaitę?

8. Ar trokštate patirti gilesnį Šventosios Dvasios veikimą savo tarnystėje ir gyvenime? Pasakykite apie tai savo maldos partneriui.

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 6. kad Dievas ir toliau papildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 7. kad Dievas atsiųstų atgimimą į jūsų gyvenimą ir bažnyčią.
 8. kad Dievas įrašytų Dešimt įsakymų į jūsų širdį.
 9. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Jau metas veikti Viešpačiui, nes Tavo Įstatymas pažeidžiamas“ (Ps 119, 126).

Pavyzdys: Atimk iš mūsų polinkį laužyti Tavo Įstatymą, suteik mums paklusnią širdį. Įrašyk Savo Įstatymą į mūsų širdis, kad galėtume likti jam ištikimi.

31 diena

Buvimas Kristuje ir tarnystė

Kol krikščionys nesupranta ir nepatiria tikro buvimo Kristuje ir Kristaus buvimo juose, tol tarnystė Viešpačiui gali būti tikra našta, pilna streso ir nerimo. Tačiau, kai pasilikimo Kristuje paslaptis patiriama, viskas pasikeičia. Tarnystė Šeiminkui tampa džiaugsmu, o stresas ir našta atslūgsta.

E. Vait rašė apie ramybę, kurią patyrė Kristus, tarnaudamas žemėje. Aprašydama Jo atsakymą audros metu, kuri išgąsdino Jo mokinius ir Jį, ji rašė:

„Kai Jėzus buvo pažadintas, kad nuramintų audrą, Jo žodžiai ir žvilgsnis buvo be šešėlio baimės. Tačiau Jis ilsėjosi neturėdamas visagalės valdžios. Tuo metu, kai Jėzus ramiai miegojo, Jis nebuvo dangaus, žemės ir jūros Valdovas. Jis buvo atsisakęs tos valdžios: „Iš Savęs Aš nieko negaliu daryti“ (Jn 5, 30). Jis pasitikėjo Tėvo galia. Jis ilsėjosi, visiškai pasitikėdamas Dievo meile ir rūpesčiu. Žodžio, nuraminusio audrą, galia buvo Dievo galia“ (Su meile iš Dangaus, p. 210).

„Todėl ir mes turime pasikliauti mūsų Išgelbėtojo globa. Jo mokinių baimė pavojaus akivaizdoje atskleidė jų netikėjimą. Jie buvo pamiršę Jėzų. Tik tada, kai jie kreipėsi į Jį, Jis galėjo suteikti jiems pagalbą.

Juk dažnai, užėjus pagundų vėtrai, mes vieni kovojame su audra. Mes tol pasikliaujame savo jėgomis, kol priename žūties slenkstį. Tada prisimename Jėzų ir, jeigu kreipiamės į Jį pagalbos, mūsų šauksmas nelieka be atsa-ko. Jis niekada neatsisako suteikti mums reikalingą pagalbą. Jeigu turime Išgelbėtoją savo širdyse, mums nėra ko bijoti. Atpirkėjas kuo geriausiai išvaduos mus iš pavojaus“ (Su meile iš Dangaus, p. 210-211).

Kai iš tiesų patiriame gyvenimą Kristuje ir Kristaus pasilikimą mumyse, Jo buvimas tampa realybe. Mūsų buvimas Jame tampa realybe, ne tik teorija, ir tai vyksta nuolatos. Baimė, nerimas ir stresas gyvenime ar tarnystėje išnyks. Tarnystės našta bus pakelta ir vietoj jos atsiras ramybė Jėzaus artume. Kaip E. Vait sako, mes turime nustoti pasitikėti savimi ir pakelti akis į Kristų.

Kai pasiliksime Kristuje, turėsime tokius santykius su Juo, kaip ir Jis tuėjo su Tėvu, kurie suteikė Jam užtikrinimą, kad Tėvas kalbės ir veiks per Jį.

„Nejau tu netiki, kad Aš esu Tėve ir Tėvas yra Manyje?! Žodžius, kuriuos jums kalbu, ne iš Savęs kalbu. Manyje esantis Tėvas daro Savuosius darbus“ (Jn 14, 10).

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

5. Ar nepagrįstai išsigando mokiniai būdami valtyje audros metu? Kodėl taip? Kodėl ne?

6. Kokia dažniausia būna jūsų reakcija, kai užklumpa išbandymai, pagundos ir sunkumai?

7. Kaip nori Dievas, kad jūs reaguotumėte sunkiose situacijose?

8. Kaip šios savaitės temą planuojate pritaikyti savo gyvenime?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 4. kad Dievas ir toliau pripildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 5. kad Dievas atsiųstų atgimimą į jūsų gyvenimą ir bažnyčią.
 6. kad Dievas primintų pakelti akis į Jėzų ir pasitikėti Juo, kai kitą kartą atsiras galimybė tarnauti Kristui arba užklups išbandymai.
 7. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

9) „Išbandykite ir patirkite, koks geras Viešpats! Laimingas žmogus, kuris randa pas Jį užuovėją!“ (Ps 34,

Pavyzdys: Viešpatie, padėk pasitikėti Tavimi, o ne žemiškais dalykais ir tuomet mus apščiau laimink.

32 diena

Sabatos poilsis

Pasakojime apie pasaulio sukūrimą yra mokoma Evangelijos. Pradžios knygoje skaitome: „Taip buvo atbaigti dangus ir žemė bei visa jų galybė. Kadangi septintą dieną Dievas buvo užbaigęs darbus, kuriais buvo užsiėmęs, septintą dieną Jis ilsėjosi po visų darbų, kuriuos buvo atlikęs“ (Pr 2, 1–2).

Čia atrandame, kad Dievas dirbo ir ilsėjosi. Adomo situacija buvo visiškai priešinga. Pirmiausia jis ilsėjosi, nes septintoji diena – sabata, buvo jo pirmoji gyvenimo diena. Pailsėjęs septintą dieną, Dievo poilsio dieną, jis ėmėsi darbo. Tokia pati seka ir atpirkimo plane. Kristuje Dievas užbaigė atpirkimo planą per Jo nenuodėmingą gyvenimą, mirtį ir prikėlimą. Dievo atperkamąjį darbą savo gyvenime pradėdame jausti gyvendami tame, ką Dievas jau yra padaręs dėl mūsų. Mes gyvename to fakto pasekoje, kad Jėzus mirė už mūsų nuodėmes ir dovanai suteikė amžinąjį gyvenimą. Mes gyvename mus dengiančioje Kristaus teisumo pasekoje. Mes gyvename žinodami, kad ant kryžiaus

jau buvo sulaužyta nuodėmingos prigimties galia ir dabar galime laisvai tarnauti Dievui. Kasdien gyvename mintim, kad Kristus gyvena mumyse ir Jis galės įgyvendinti Savo planus mumyse ir per mus, jei tik Jam leisime.

Kai tikintieji ilsisi šioje tiesoje, tuomet jie gali pradėti „dirbti“ arba ištikimai tarnauti ir paklusti Dievui savo gyvenime ir tarnystėje. Šis poilsis jiems būtinas ištikimai tarnystei. Sakydamas *poilsis*, turiu omeny, kad jie tikėjimu priima tai, ką Dievas dėl jų padarė atpirkdamas juos ir besąlygiškai pasitiki Kristumi.

Laiške hebrajams randame panašų apibūdinimą poilsio arba atilsio sąvokos. Izraelio tauta neįėjo į Dievo atilsį kelionės po dykumą metu:

„Taigi Dievo tautos dar laukia šabo poilsis, nes kas įžengia į atilsį, ilsisi po darbų, panašiai kaip Dievas ilsėjosi po Savųjų. Tad stenkimės įžengti į aną atilsį, kad niekas nebenupultų, sekdamas neklusniųjų pavyzdžiu“ (Hbr 4, 9–11).

Dievo Žodis labai aiškiai apibrėžia atilsio sąvoką. Kai įeiname į Dievo atilsį, nustojame elgtis savo jėgomis. Mums paskyta, kad yra svarbu siekti įeiti į šį atilsį. Priešingu atveju mes nebepaklusime Dievui dėl savo netikėjimo.

Vienintelis būdas nugalėti pagundas ir nuodėmes yra gyventi mintim, kad Jėzus gyvena mumyse ir leisti Jam įgyvendinti Savo planus mumyse ir per mus. Šioje tiesoje turime ilsėtis tikėdami ir netrukdyti Dievui dirbti atperkamojo darbo, bandydami panaudoti savo jėgas, kad paklustume Dievui. Iš mūsų reikalaujama tikėti ir pasirinkti leisti Kristui gyventi Savo gyvenimą mumyse. Mes turime ilsėtis Jo užbaigtame darbe. Šis poilsis Kristuje yra tikroji sabatos poilsio, kurį Dievas mus kviečia patirti, reikšmė:

„Atmink ir švęsk šabo dieną. Šešias dienas triūsi ir dirbsi visus savo darbus, bet septintoji diena yra Viešpaties, tavo Dievo, šabas: nedirbsi jokio darbo nei tu, nei tavo sūnus ar duktė, nei tavo vergas ar vergė, nei tavo galvijai, nei ateivis, gyvenantis tavo gyvenvietėse. Juk per šešias dienas Viešpats padarė dangų ir žemę, jūrą ir visa, kas yra juose, bet septintąją dieną ilsėjosi. Todėl Viešpats septintąją dieną palaimino ir ją pašventino“ (Iš 20, 8–11).

Mūsų darbas yra pasirinkti ir tikėti. Tai reikalauja šimtą procentų laiko pašventi Kristui.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

5. Kaip kūrimo savaitės aprašyme mokoma Evangelijos?

6. Kokioje tiesoje apie Jėzų turi gyventi krikščionys?

7. Kaip poilsis Jėzuje susietas su paklusniu krikščionišku gyvenimu?

8. Kokia yra sabatos poilsio tikroji prasmė?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
 - Pasimelskite su savo maldos partneriu:
4. kad Dievas ir toliau pripildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 5. kad Dievas atsiųstų atgimimą į jūsų gyvenimą ir bažnyčią.
 6. Kad Dievas padėtų įeiti į tikrąjį sabatos poilsį.
 7. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Ieškokite Viešpaties, kai galima Jį rasti, šaukitės Jo, kai Jis arti. Tepalieka nedorėlis savo kelią ir nusidėjėlis – savo kėslus! Tegrįžta jis pas Viešpatį, kad jo pasigailėtų, pas mūsų Dievą, nes Jis labai atlaidus“ (Iz 55, 6-7).

Pavyzdys: Padėk mums ieškoti Tavęs ir neapkęsti savo pikto kelių ir kėslų. Padėk pilnai atverti Tau savo širdį. Pasigailėk mūsų ir atleisk mums. Padėk patirti tikrąjį sabatos poilsį, kurį sukūrei dėl mūsų.

V skyrius DVASIOS KRIKŠTAS IR BENDRAVIMAS

33 diena

Kažko trūksta

Šventosios Dvasios krikštas yra būtinas patyrimas krikščioniui, jei jis iš tikrųjų ketina tapti tokiau kaip Jėzus gyvenime ir tarnavime. Artimų santykių su Jėzumi dėka mes patirsime didžias pergalės prieš nuodėmę ir išvystysime prasmingiausias santykius su savo Išgelbėtoju.

Krikščioniui taip pat svarbu patirti ir suprasti Šventosios Dvasios krikšto ir nuoširdaus krikščioniško bendravimo sąsają. Net jei gautume Šventosios Dvasios krikštą, mes dvasiškai neaugtume, kaip Dievas yra numatęs, be prasmingo, abipusiai priklausomo bendravimo su kitais Dvasios pripildytai tikinčiais. Būti Dvasios pripildytu ir išlikti izoliuotu ir nepriklausomu nuo kitų Dvasios pripildytų krikščionių, tai ne tik trukdo mūsų dvasiniam augimui, bet gali sąlygoti Dvasios dalyvavimo mūsų gyvenime pilnatvės praradimą.

Denominacijos, Bibliją laikančios kaip tikėjimo pagrindą, įskaitant ir adventistus, linkusios būti labai intelektualiomis savo religijoje. Mes žinome daugelį gyvybiškai svarbių Biblijos tiesų. Mūsų evangelizacinės pastangos sukoncentruotos į tas tiesas ir atskiria mus nuo kitų denominacijų. Taigi daugelis, kurie pasirenka būti bažnyčios nariais, taip daro dėl tų tiesų.

Vienas faktas, kuris man visada nedavė ramybės, yra septintosios dienos adventistų bendras silpnumas krikščioniško bendravimo srityje. Mes labiau esame nepriklausoma tikinčiųjų grupė. Asmuo, kad taptų septintosios dienos adventistu, pirmiausia turi turėti šiek tiek nepriklausomą dvasią, nes pasirinkimas švęsti septintąją dieną savaitę atskiria mus nuo didžiosios dalies kitų krikščionių.

Aš dažnai skaitau tikinčiųjų apibūdinimą po Sekminių dienos:

“Jie ištvermingai laikėsi apaštalių mokslo ir bendravimo, duonos laužimo ir maldų” (Apd 2, 42).

Aš žinau, kad esame „teisinga“ bažnyčia, kai kalbame apie doktrinas. Bet, kai kalbame apie bendravimą, mums ne taip gerai sekasi. Aš pastebėjau, kad daugelis adventistų yra daug dirbantys, kurie aprūpina savo šeimas ir daro visa, ką gali, kad savaitės rytą būtų pamaldose. Daugelio bažnyčių pamaldos yra šiek tiek formalios, kur mažai ar visai neskiriama laiko tikinčiųjų bendravimui. Taigi vidutiniškai bendravimas apsiriboja pasisveikinimu prieš ir po pamaldų. Tada daugelis vyksta namo, o kitą savaitę vėl sugrįžta. Daugelis mūsų bažnyčių turi maldos susitikimus savaitės viduryje, kurių metu dažniausiai pastorius pasidalija pamąstymais iš Biblijos, o po to būna maldos laikas. Bet daugelis bažnyčios narių jaučiasi per daug užsiėmę ar per daug pavargę, kad lankytųsi šiuose susitikimuose.

Aš dažnai jaučiu, kad septintosios dienos adventistų bendravimas turėtų vaidinti svarbesnį vaidmenį nei yra dabar. Likusios septynios temos parodys, kodėl Dvasios pripildyti krikščionys turi artimiau bendrauti vieni su kitais, jei jie trokšta augti Kristaus pilnatvėje ir būti pasiruošusiais Jo sugrįžimui.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

12. Kaip yra apibūdinama ankstyvoji krikščionių Bažnyčia Apd 2, 42?

13. Pasvarstykite, kiek daug jūs dabar nuoširdžiai bendraujate ar bendravote praityje su draugais krikščionimis?

14. Kokią naudą teikia tikinčiajam krikščioniškas bendravimas?

15. Kodėl, jūsų manymu, krikščioniškas bendravimas yra būtinas tam, kad būtume pasiruošę Kristaus antrajam atėjimui?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 10. kad Dievas ir toliau pripildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 11. kad Dievas suteiktų atgimimą jums ir jūsų bažnyčiai.
 12. kad Dievas jums padėtų suprasti, kodėl yra toks svarbus krikščioniškas bendravimas.

13. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Nors kalnai imtų kilnotis ir kalvos – svirduliuoti, Mano meilė niekada nuo tavęs nesitrauks, Mano ramybės sandora nesusvyruos“, – sako Viešpats, kuris tavęs pagailėjo” (Iz 54, 10).

Pavyzdys: Būk mums gailėstingas ir išgelbėk mus nuo mūsų nuodėmingumo. Atkurk mūsų dvasinę stiprybę ir padėk mums surasti panašiai mąstančių krikščionių, kad su jais bendrautume ir pasiruoštume Tavo sugrįžimui.

34 diena

Ankstyvoji Bažnyčia ir bendravimas

Aš asmeniškai tikiu, kad Viešpats skatina Savo žmones iš arčiau pažvelgti, kokia buvo Naujojo Testamento Bažnyčia. Septintosios dienos adventistai mato save kaip Dievo likutį jau daugelį metų. Mes manome, kad mūsų mokymai iš Dievo Žodžio yra teisingi, kaip tai darė Naujojo Testamento Bažnyčia. Aš tikiu, kad Viešpats mus kviečia ne tik tęsti „ištvėringai laikytis apaštalių mokslo“, bet ir toliau ištvėringai laikytis „bendravimo, duonos laužimo ir maldų“ (Apd 2, 42). Dievas kviečia Savo vaikus būti Jo likučio žmonėmis taip, kaip buvo ankstyvoji Naujojo Testamento Bažnyčia, ne tik mokyme, bet taip pat ir bendravime. Bendravimas yra svarbus aspektas, kad būtume Dievo likučio žmonėmis. Turėdami tai omenyje, pažvelkime iš arčiau, kokia buvo Dievo ankstyvoji Bažnyčia.

Apaštalių darbų knyga pasakoja mums, kad ankstyvieji krikščionys susitikdavo ir šventykloje, ir namuose: „Jie kasdien sutartinai rinkdavosi šventykloje, o savo namuose tai vienur, tai kitur lauždavo duoną, džiugia ir tauria širdimi drauge vaišindavosi“ (46 eil.)

Kai krikščionys tapo nepageidaujami žydų šventykloje, jų pirmine garbinimo ir bendravimo vieta tapo jų namai. Tikinčiųjų namai buvo ta vieta, kur jie susirinkdavo garbinimui, bendravimui ir mokymui. Daug eilučių Naujajame Testamente mini namus, kur susitikdavo krikščionys (Apd 20, 20; Rom 16, 5; 1 Kor 1, 16 ir 19; Kol 4, 15). Šios eilutės iliustruoja jų bendravimą:

“Parėję jie susirinko aukštutiniame kambaryje, kur buvo apsistoję. Ten buvo Petras, Jonas, Jokūbas ir Andriejus, Pilypas ir Tomas, Baltramiejus ir Matas, Alfiejaus sūnus Jokūbas, Simonas Uolusis ir Judas, Jokūbo brolis” (Apd 1, 13).

„Viena dievobaiminga moteris, vardu Lidija, prekiaujanti purpuro drabužiais, kilusi iš Tiatyrų miesto, ėmė klausytis, ir Viešpats atvėrė jos širdį Pauliaus žodžiams. Ji su savo namiškiais priėmė krikštą ir pakvietė: „Jei mane laikote Viešpaties tikinčiaja, ateikite ir pasilikite mano namuose.“ Ji tiesiog mus privertė” (Apd 16, 14–15).

“Žydus pagavo pavydas. Surinkę iš gatvės piktų žmonių, jie sukurstė minią ir sukėlė mieste sąmyšį. Paskui patraukė prie Jasono namų ir ten ėmė ieškoti Pauliaus ir Silo, norėdami išduoti minios teismui. Nieko neradę, nusitėpė Jasoną ir kelis brolius pas miesto vadovus, šaukdami: „Tie žmonės, kurie visame pasaulyje kelia suirutę, atvyko čionai, ir Jasonas juos priglaudė. Visi šitie laužo ciesačius įsakymus, tvirtindami, jog esąs kitas karalius, būtent Jėzus.“ Tokiomis kalbomis žydai sukėlė ant kojų minią ir miesto vadovus. Pastarieji, gavę iš Jasono ir kitų užstatą, paleido juos” (Apd 17, 5 – 9).

Apaštalai, žinoma, suprato bendravimo svarbą. Tris su puse metų jie tokiu būdu garbino ir bendravo su Jėzumi. Mes galime suprasti, kaip tai buvo natūralu apaštalamis tęsti tokį mažų grupelių bendravimą su šimtais ir tūkstančiais priėmusių Kristų asmenų. Bendravimo namuose stiliaus Bažnyčia padarė daug paprastesnį didelį skaičių kasdien prisijungiančių žmonių įsisavinimą ir organizavimą:

“Garbindami Dievą, ir buvo visos liaudies mylimi. O Viešpats kasdien didino jų būrį tais, kurie ėjo į išganyką” (Apd 2, 47).

Šios mažos grupelės gerai tarnavo Bažnyčios augimui. Paskaičiuota, kad trečiame amžiuje Romos imperijoje gyveno šeši milijonai krikščionių. Nauji nariai asimiliavosi greitai. Taip pat akivaizdu, kad tos grupelės buvo ne tik ugdymui, bet iš prigimties ir evangelizacinės. Namų grupelės įgalino Bažnyčią augti net sunkaus persekiojimo laikais. Kadangi namų grupelių narių skaičius augo, tai jie turėdavo pasidalyti ir suformuoti naują grupę kituose namuose.

Artimas, gilus bendravimas, kuris ateina iš bendravimo mažoje grupelėje, sukuria artimesnius grupės narių saitus. Abipusis padaršinimas vyksta daug lengviau. Tokiu būdu bendratikiai gauna stiprybės vieni iš kitų. Žmonija yra sukurta būti kartu, susijungę vieni su kitais, o ne pavieniui. Krikščionims šiandien reikia stiprybės, kuri ateina iš artimo, glaudaus bendravimo, kurį patyrė ankstyvoji Bažnyčia. Kaip Dievas Pradžios knygoje yra pasakęs, kad “negera žmogui būti vienam” (Pr 2,18), nėra gerai krikščionims stovėti prieš pasaulio ir šėtono jėgas vieniems.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Kur ankstyvoji Bažnyčia susitikdavo bendravimui ir kodėl?

2. Kokie yra bendravimo grupelėse privalumai?

3. Ar manote, kad ateis laikas, kai namų grupelių bendravimas bus būtinas? Kodėl taip arba kodėl ne?

4. Ar norėtumėte būti Dvasios pripildyto namų grupelių bendravimo dalimi? Jei taip, kaip jūs galėtumėte tapti tokios grupelės dalimi?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau pripildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas suteiktų atgimimą jums ir jūsų bažnyčiai.
 3. kad Dievas padėtų jums tapti bendravimo grupelės dalimi.
 4. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Ant tavo mūrų, Jeruzale, pastačiau sargybinius; niekuomet, nei dieną, nei naktį, jie nenurims. O jūs, kurie primenate Viešpačiui, neduokite sau ramybės! Ir Jam neduokite ramybės, kol Jis neatstatys Jeruzalės ir jos nepadarys žemės pasididžiavimu” (Iz 62, 6–7).

35 diena

Dvasios krikštas ir bendravimas grupelėse

Šventosios Dvasios krikštas ir bendravimas grupelėmis eina koja kojon. Abu reikalingi krikščionio augimui Kristaus pilnatvėje. Šventosios Dvasios krikštas grupelės nariams yra būtinas, kad ji funkcionuotų taip, kaip buvo numatęs Dievas. Tai aiškiai pavaizduota Kristaus ir Jo mokinių pavyzdyje. Dvylika mokinių tris su puse metų labai artimai asmeniškai bendravo su Kristumi ir vieni su kitais. Bet vis dėlto mes matome tarp jų rietenas žengiant valgyti Velykų vakarienę, prieš pat Kristaus suėmimą ir galiausiai nukryžiuvimą:

“Tarp jų kilo ginčas, kuris iš jų galėtų būti laikomas didžiausiu” (Lk 22, 24).

Jie per tuos metus dar nepasiekė meilės, pasišventusio bendravimo su Dievu ar vienas su kitu lygį. Paprasčiausias buvimas bendravimo grupės dalimi, kurios lyderiu buvo Kristus, buvo nepakankamas, kad įvyktų pasikeitimai, kurie buvo reikalingi jiems augti link Kristaus pilnatvės. Vėliau mes matome, kad jie iš esmės pasikeitė. Dėl ko tai įvyko? Pasikeitimas įvyko dėka Šventosios Dvasios krikšto, gauto Sekminių dieną. Nuo tos dienos jie ir visi kiti, kurie dalyvavo, įžengė į nuoširdų krikščionišką bendravimą, kurį, kaip Dievas trokšta, patirtų kiekvienas tikintysis:

“Jie ištvėringai laikėsi apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužimo ir maldų” (Apd 2, 42). „Jie kasdien sutartinai rinkdavosi šventykloje, o savo namuose tai vienur, tai kitur lauždavo duoną, džiugia ir tauria širdimi drauge vaišindavosi, garbindami Dievą, ir buvo visos liaudies mylimi. O Viešpats kasdien didino jų būrį tais, kurieėjo į išganymą” (Apd 2, 46–47).

Ankstyvosios Bažnyčios bendravimo kuriant Bažnyčią negalima pasiekti per tradicines sabatos ryto pamaldas dėl esančios tarptautinės dinamikos tarp Dvasios pripildytų tikinčiųjų. Vienintelis kelias, kad toks bendravimas vyktų, yra mažos krikščionių bendravimo grupelės. Tradicinės sabatos pamaldos yra svarbios. Esmė ta, kad vien to neužtenka.

Dvasios pripildytų tikinčiųjų bendravimas mažose grupelėse yra pavaizduotas dviejose iliustracijose. Paulius duoda vieną besitęsiančio gyvo bendravimo tarp tikinčiųjų iliustraciją 1 Kor 12 skyriuje. Jis pateikia gyvo žmogaus kūno pavyzdį, kad paaiškintų, ką reiškia Bažnyčia ir jos nariai. Jis pabrėžia, kaip svarbu kiekvienai kūno daliai tarnauti kūnui. Dvasios pripildytiems tikintiesiems reikia vieniems kitų. Jie turi tarnauti vieni kitiems, kaip širdis, rankos, akys ir t.t. tarnauja kitoms kūno dalims. Iš šio palyginimo akivaizdu, kad kiekvienai kūno daliai svarbu išlikti artimuose, gyvuose santykiuose su kitomis kūno dalimis. Namų bendravimo grupelės, kurios įgalina Dvasios pakrikštytiems tikintiesiems išlaikyti artimus, gyvus santykius su Kristaus kūnu, kuris įgalina kūno narius tarnauti vienas kitam:

“Kiekvienam suteikiama Dvasios apraiška bendram labui. Antai vienam Dvasia suteikia išminties žodį, kitam ta pati Dvasia – pažinimą, kitam – tikėjimą toje pačioje Dvasioje, kitam – išgydymo dovaną toje vienoje Dvasioje, kitam – stebuklingus darbus, kitam – pranašavimą, kitam – dvasių atpažinimą, kitam – įvairių kalbų dovaną, kitam – kalbų aiškinimą. Ir visa tai veikia ta pati Dvasia, kuri dalija kiekvienam atskirai, kaip Jai patinka. Kaip vienas kūnas turi daug narių, o visi nariai, nepaisant daugumo, sudaro vieną kūną, taip ir Kristus” (1 Kor 12, 7 – 12).

Paulius apie Kristaus kūną taip pat kalba Ef 4, 11 – 16.

Kita iliustracija apie namų bendravimo grupelių svarbą gali būti įžvelgiama prie bet kokio laužo. Pagalvokite apie akimirkas, kai jūs sėdėjote prie laužo ir žiūrėjote į degančias žarijas. Kad ugnis neišsisklaidytų, jūs laikėte žarijas arti viena kitos ir kartas nuo karto įmesdavote malkų. Jei žarijos išsisklaidydavo, tai ugnis greitai prigesdavo. Tai aiškiai iliustruoja artimą krikščionių bendravimą. Tam, kad Dvasios pakrikštytas tikintysis išliktų „degantis“ savo gyvenime, jam reikia ne tik nuolatos prašyti Dievo Dvasios papildymo (Ef 5, 18), bet jis taip pat turi nuolatos palaikyti santykius su kitais Dvasios papildytais tikinčiaisiais.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Koks ryšys yra tarp Šventosios Dvasios krikšto ir krikščioniškų bendravimo grupelių?

2. Ar mokinių bendravimo su Kristumi tris su puse metų buvo pakankamai, kad paruoštų juos tokiam artimam bendravimui, kokio norėjo Jėzus? Kodėl taip arba kodėl ne?

3. Ar jūsų artimas bendravimas su krikščionimis yra svarbus jūsų dvasiniam gyvenimui? Kodėl?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau papildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas suteiktų atgimimą jums ir jūsų bažnyčiai.
 3. kad Dievas palaimintų jūsų pastangas tapti bendravimo grupelės dalimi.
 4. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Esu skausmo žudomas, tad palaikyk mane, kaip esi pažadėjęs” (Ps 119, 28).

Pavyzdys: Mano nuodėminga padėtis mane susilpnino. Nugręžk mane nuo mano nuodėmių ir pastiprink mane dvasiškai, kaip esi pažadėjęs. Padaryk mane aktyvia tikinčiųjų kūno dalimi.

36 diena

Bažnyčia

Graikiškas žodis, pavartotas Naujajame Testamente Bažnyčiai įvardyti, yra „eklesia“, kuris reiškia „pašauktieji“, kai vyrai ir moterys atsiliepia į Šventosios Dvasios įtikinimą priimti Kristų, kaip savo Išgelbėtoją, jie tampa „eklesia“ dalimi, pašauktaisiais.

Studijuodami Naująjį Testamentą, atrandame, kad yra du labai svarbūs Bažnyčios aspektai. Tie, kurie yra pašaukti, jie yra pašaukti tikėti Biblijos mokymu. Paulius apibūdina Bažnyčią šiais žodžiais:

“Jeigu užtrukčiau, noriu, kad žinotum, kaip reikia elgtis Dievo namuose, kurie yra gyvojo Dievo Bažnyčia, tiesos stulpas ir atrama” (1 Tim 3, 15).

Paulius Bažnyčią vadina „tiesos stulpu ir atrama“. Tie pašauktieji yra tam, kad tikėtų, gyventų ir mokytų Dievo Žodžio tiesų.

Yra dar vienas svarbus Bažnyčios aspektas, pateiktas Jono pirmame laiške:

“Ką matėme ir girdėjome, skelbiame ir jums, kad ir jūs turėtumėte bendravimą su mumis. O mūsų bendravimas yra su Tėvu ir su Jo Sūnumi Jėzumi Kristumi” (1 Jn 1, 3).

Šis antras svarbus Bažnyčios aspektas yra tai, ką Naujasis Testamentas vadina „bendravimu“. Paprastai kalbant, bendravimas, žinoma, nėra nauja idėja. Iš tikrųjų, viena prasme mes bendraujame, kai garbiname bažnyčioje sabatos metu arba kai lankome bažnyčios susirinkimą kartu. Taigi Naujojo Testamento bendravimo sąvoka yra daug platesnė, nei daugelis krikščionių įsivaizduoja.

Graikiškas žodis, išverstas kaip „bendravimas“, yra „koinonia“. Šio termino daiktavardžio forma reiškia bendrauti, dalytis ir perteikti. Taigi „koinonia“ visa prasme reiškia daug daugiau, nei paprasčiausiai sėdėjimas kartu sabatą maldos namuose, garbinant ir žaidžiant žaidimus susitikimuose. Naujojo Testamento bendravimas eina kur kas giliau. Iš esmės, tai reiškia tarnavimą vienas kitam. Tai reiškia ne tik paprasčiausiai žinoti vienas kito vardą, žinoti, kur gyvena ir šiltai pasitikti sabatos rytą bažnyčioje. Tai reiškia dalytis vienas kito viltimis, svajonėmis, sunkumais ir skausmais. Tai reiškia leisti Dievui naudoti mus tarnavime vienas kitam. Pagal Naująjį Testamentą, Bažnyčios bendravimas yra Dievo pakviestų iš pasaulio asmenų sambūris, kad taptų bendruomene su bendrais bibliniais mokymais, ir kurie aktyviai bendrauja, dalijasi, perteikia ir tarnauja vienas kitam.

Jei krikščionys neturi tokių santykių vienas su kitu, jie toli gražu neatitinka Dievo plano Jo Bažnyčiai. Mes galime švęsti sabatą, bet, jei mes nesame nuoširdžiam „koinonia“, krikščioniškame bendravime, mes iš tikrųjų nepatiriame Dievo Bažnyčios apibūdinimo pilna prasme.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Ką reiškia žodis „Bažnyčia“ Naujajame Testamente?

2. Kokie yra du krikščioniškos Bažnyčios aspektai Naujajame Testamente?

3. Ką reiškia būti „koinonia“ bendravime vienas su kitu?

4. Ar jūs turite „koinonia“ bendravimą su koku nors krikščioniu? Jei taip, kokią patirtį davė toks bendravimas? Jei ne, ar norėtumėte turėti tokį bendravimą?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau krikštytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas suteiktų atgimimą jums ir jūsų bažnyčiai.
 3. kad Dievas laimintų jūsų pastangas būti „koinonia“ bendravimo grupelės dalimi, arba palaimintų jūsų grupelę, jei jūs esate tokioje.
 4. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Pagarbiai bijokite Viešpaties, visi Jo šventieji, nes kas pagarbiai Jo bijo, tas nieko nestokoja” (Ps 34, 10).

Pavyzdys: Padėk mums gerbti Tave iš visos širdies. Išvaduok mus nuo dalykų, kurie sulaiko mus nuo gavimo to, ko mums reikia dvasiškai. Padėk mums atrasti tikrą bendravimą su kitais tikinčiaisiais.

37 diena

Dievo šeima

Nuodėmė suskaldė Dievo šeimą. Kad atstatytų tą šeimą, buvo sukurtas atpirkimo planas. Paulius kreipiasi į tuos, kurie atsiliopė į Dievo kvietimą savo gyvenime, tokiu būdu:

„Vadinasi, jūs jau nebesate ateiviai nei svetimi, bet šventųjų bendrapiliečiai ir Dievo namiškiai” (Ef 2, 19).

Graikiškas žodis „oikeios“ išverstas kaip „namiškiai“. Kai mes tampame tikinčiaisiais Jėzumi Kristumi, mes tampame Dievo namiškiais. Mes tampame Jo šeimos nariais.

Tradiciškai mes linkę galvoti apie Bažnyčią plačiaja prasme, kaip korporaciją arba bendruomenę. Mes niekada nelinekė galvoti apie Bažnyčią kaip apie mažesnę šeimą. Taigi ankstyvoji Bažnyčia bibliiniu ir istoriniu požiūriu buvo sudaryta iš mažų bendravimų namuose. Tos bendravimo grupelės funkcionavo kaip šeima.

Kai Paulius apibūdina savo jausmus dėl Tesalonikos Dievo šeimos, jis išreiškia santykius, kurie turėtų būti Dievo šeimoje:

“Taip jūsų ilgdami, troškome pasidalyti su jumis ne tik Dievo Evangelija, bet ir savo gyvybe, nes tapote mums be galo brangūs” (1 Tes 2, 8).

Tokie mieli santykiai negali būti didesnėje bendruomenėje. Jei mūsų veikla sabatoje susideda iš atėjimo į bažnyčią, draugų pasveikinimo ir sugrįžimo namo, mes paprasčiausiai negalime pasiekti tokio šeimos santykių lygio.

Pavyzdžiui, jei jūs išgirstumėte apie šeimą, kuri gyvena kiekvienas sau atskirai visą savaitę, o susitinka visi kartu tik kartą per savaitę dviem ar trim valandom, trumpai pasveikindami vienas kitą, po to susėdami į suolus pasiklausyti, kaip kažkas skaito paskaitą. Po to jie vėl išsiskirsto, kol po septynių dienų jie vėl „kartu“ bendrauja pasisveikinimu, sėdėjimu suoluose ir kartu besiklausydami paskaitos. Ką jūs galvotumėte apie tos šeimos bendrumą? Aš manau, jūs paklaustumėte, ar jie iš tikrųjų yra šeima? Daugelis, žinoma, nuspręstų, kad jų bendrumui yra daug kur tobulėti. Neįtikėtina, bet tuo pačiu ir liūdna, nes daugelis krikščionių siekia būti šeima, pasinaudodami tokiu šeimos pavyzdžiu.

Sveikoje šeimoje jos nariai vienas kitą pažįsta labai glaudžiai. Jie žino vieni kitų baimes, viltis, svajones, nusivylimus ir sunkumus. Mylinčioje, rūpestingoje šeimoje nariai yra tam, kad padrąsintų vienas kitą žodžiais ir darbais.

Dievo šeima funkcionuoja taip pat. Taigi Dievo šeima turi vieną reikšmingą privalumą prieš vidutinę šeimą pasaulyje. Dievo šeima patiria Dvasios vaisius ir dovanas, funkcionuojančius tarp jų. Pats Dievas yra tas, kuris tarnauja šeimos nariams. Jis tai daro per kiekvieną šeimos narį, kada jie ir toliau gauna Šventosios Dvasios krikštą. Glaudus bendravimas su Dievu, kurį suteikia kasdienis krikštas, leidžia Kristui gyventi ir tarnauti per kiekvieną tikintį, bet ši šeimos dinamika gali būti tik mažesnė bendravimo grupelėse.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Kokį bendravimo planą Dievas turėjo nuo pradžių Savo vaikams? Ką nuodėmė padarė su Dievo planu?

2. Ką atpirkimo planas daro su suskaldyta Dievo šeima?

3. Kokių santykių Dievas trokšta tarp Savo Bažnyčios narių?

4. Kokio dydžio grupė yra palankiausia, kad tai įvyktų?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau krikštytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas suteiktų atgimimą jums ir jūsų bažnyčiai.
 3. kad Dievas padėtų jums patirti bažnyčią kaip šeimą, kokios Jis trokštą jums.
 4. už asmenis, esančius jūsų maldos sąraše.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Daugel vargų ištinka teisujį, bet Viešpats išgelbsti iš jų visų” (Ps 34, 20).

Dvasios vaisius ir bendravimas

Du svarbūs efektyvaus krikščioniško bendravimo grupelėse elementai yra Dvasios vaisius ir dovanos, rodomos dalyvaujančių gyvenimuose. Yra tik vienas būdas, kaip tai gali būti, dalyvaujantys turi būti pripildyti Dvasia.

Šios dienos temoje mes pamąstysime apie Dvasios vaisiaus vaidmenį bendravime. Jei Dvasios vaisiaus nėra ir jis nebrandinamas dalyvaujančių gyvenimuose, jie negaus pilnos naudos iš bendravimo grupelėje. Neturės jie ir charakterio, būtino tarnauti savo dalyvaujantiems draugams. Dvasios vaisiai yra išvardyti Pauliaus Laiške galatams:

“Dvasios vaisius yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, susivaldymas. Tokiems dalykams nėra įstatymo” (Gal 5, 22–23).

Pirmasis vaisius yra meilė. Čia yra vartojamas graikiškas žodis „agape“ žodžiui „meilė“, tai aukščiausia meilės forma. Tai tokia meilė, kokia mus myli Dievas, darydamas mums tai, kas yra geriausia. Jėzus apibūdina tokią meilę Mt 5, 44 ir Lk 6, 27:

„Mylėkite savo priešus, gera darykite tiems, kurie jūsų nekenčia, melskitės už savo persekiotojus ir šmeižėjus.”

Paulius apibūdina „agape“ meilę 1 Kor 13, 4 – 7:

“Meilė kantri, meilė maloninga, ji nepavydi; meilė nesididžiuoja ir neišpuiksta. Ji nesielgia netinkamai, nieieško sau naudos, nepasiduoda piktumui, pamiršta, kas buvo bloga, nesidžiaugia neteisybe, su džiaugsmu pritaria tiesai. Ji visa pakelia, visa tiki, viskuo viliasi ir visa ištvėria.”

Šis Dvasios vaisius leis dalyvaujančiam bendravimo grupelėje kitiems parodyti supratimą ir jautrumą. Jų pavyzdys leis kituose nurinti bet kokiam šiurkščiam tonui ar nusistatymui. Taip pat jie neturės teisiančio požiūrio, kai dalyvaujantis dalyvis su grupe savo sunkumais. Meilės vaisius labiau juos skatins jausti empatiją (empatija – įsijautimas į kito asmens būseną) ir užuojautą. Jie kenčiančiam kalbės gydančius, padrašinančius žodžius.

Kiekvienas vaisius, kuris išsakytas Pauliaus lūpomis, turi reikšmingą vaidmenį, sukuriant reikalingą atmosferą, kad krikščionių bendravimo grupelė funkcionuotų pagal Dievo sumanymą.

Šių savybių, kurios sudaro Dvasios vaisių, neįmanoma pasiekti be Dvasios pripildymo. Dvasios pripildyti krikščionys yra būtini, kad bendravimo grupelė įvykdytų savo tikslą sukurti atmosferą, kurioje visi dalyviai galėtų augti link Kristaus pilnatvės:

“Tai Jis paskyrė vienus apaštalais, kitus pranašais, evangelistais, ganytojais ir mokytojais, idant aprūpintų šventuosius tarnystės darbui, Kristaus Kūno ugdymui, kol visi pasieksime tikėjimo vienybę ir Dievo Sūnaus pažinimą, tapsime tikrais vyrais pagal Kristaus pilnatvės amžiaus saiką, kad nebebūtume maži vaikai, siūbuojami ir nešiojami bet kokio mokymo vėjelio, žmonių apgaulės, jų gudrumo, vedančio į klystkelius. Kalbėdami tiesą su meile, aukime visais atžvilgiais Tame, kuris yra galva, – Kristuje. Iš Jo visas kūnas, suderintas ir stipriai sujungtas įvairiais ryšiais, savaip veikiant kiekvienai daliai, auga ir save patį stato meilėje” (Ef 4, 11 – 16).

Dvasios vaisius, kuris pasireiškia tikinčiojo gyvenime dėka Šventosios Dvasios krikšto, turi būti bendravimo grupelės pagrindinių narių gyvenime. Šis vaisius įneš į grupelę Kristaus charakterį. Dievas mus myli per žmones. Taip bus ir per Dvasios pripildytus krikščionius, per kuriuos Dievas apreikš Savo meilę visiems, kurie prisijungs bendravime, kad ir kas jie bebūtų, krikščionys ar ne.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Ką turi turėti kiekvienas esantis bendravimo grupelėje, kad pasireikštų Dvasios vaisius?

2. Išvardykite Dvasios vaisius ir apibūdinkite, kaip kiekvienas iš jų yra palaima kitiems bendravimo grupelėje.

3. Kaip jūs planuojate tapti tokios grupelės nariu?

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau pripildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas apreikštų Dvasios vaisių jūsų gyvenime ir vestų jus link Dvasios pripildytos bendravimo grupelės.
 3. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Nešiokite vieni kitų naštas, ir taip įvykdysite Kristaus įstatymą” (Gal 6, 2).

Pavyzdys: Tebūnie išaukštintas Tavo vardas mūsų bendravimo grupelėje, šioje bendruomenėje ir pasaulyje, kai mes nešame vienas kito naštas.

39 diena

Dvasios dovanos ir bendravimas

Kitas svarbus dalykas bendravimo grupelėje, kad ji būtų sėkminga, yra Dvasios dovanų funkcionavimas grupelėje. Kadangi Dvasios dovanos yra atskleidžiamos per Dvasios pripildytus tikinčiuosius, yra svarbu, kad dalyvaujantys būtų pakrikštyti Šventąja Dvasia.

Keletas skyrių Naujajame Testamente kalba apie dvasines dovanas. Gerai žinomos Rašto eilutės apie dvasines dovanas yra Pauliaus laiškuose:

„Juk kaip viename kūne turime daug narių ir visi nariai atlieka ne tą patį uždavinį, taip ir mes daugelis esame vienas kūnas Kristuje, o pavieniui – vieni kitų nariai. Turime įvairių dovanų, destis kokia malonė mums suteikta. Kas turi pranašystės dovaną, tegul ja naudojasi, laikydamasis tikėjimo; kas dovaną tarnauti – tetarnauja, kas mokyti – tegul moko, kas paraginti – tegul ragina; kas dovaną šelpti – tegul šelpia dosniai, kas vadovauti – tegul vadovauja rūpestingai; kas dovaną gailestingumo darbams – tegul pagelbi kitiems su džiaugsmu” (Rom 12, 4 – 8).

“Kiekvienam suteikiama Dvasios apraiška bendram labui. Antai vienam Dvasia suteikia išminties žodį, kitam ta pati Dvasia – pažinimą, kitam – tikėjimą toje pačioje Dvasioje, kitam – išgydymo dovaną toje vienoje Dvasioje, kitam – stebuklingus darbus, kitam – pranašavimą, kitam – dvasių atpažinimą, kitam – įvairių kalbų dovaną, kitam – kalbų aiškinimą. Ir visa tai veikia ta pati Dvasia, kuri dalija kiekvienam atskirai, kaip Jai patinka. Kaip vienas kūnas turi daug narių, o visi nariai, nepaisant daugumo, sudaro vieną kūną, taip ir Kristus” (1 Kor 12, 7 – 12).

„O kiekvienam mūsų duota malonė pagal Kristaus dovanos mastą. Todėl pasakyta: Kildamas aukštyne, nusivedė sugautus belaisvius ir davė žmonėms dovanų... Tai Jis paskyrė vienus apaštalais, kitus pranašais, evangelistais, ganytojais ir mokytojais” (Ef 4, 7 – 11).

Dovanos atlieka svarbiausią vaidmenį tikinčio asmens ir Bažnyčios dvasiniame augime. Paulius naudoja kaip pavyzdį žmogaus kūną ir vardija įvairias kūno dalis, pabrėždamas kiekvienos dalies svarbą viso kūno funkcionavime. Išvada aiški. Būtina, kad kiekviena kūno dalis funkcionuotų efektyviai, kad visas kūnas būtų sveikas ir efektyvus atlikdamas savo misiją (1 Kor 12, 14 – 22).

Paulius sako, kad “patys nariai rūpintųsi vieni kitais” (25 eil.). Kai jie funkcionuoja Bažnyčios kūne, dovanos suteikia didžiulę palaimą kiekvienam Kristaus kūno nariui.

Iš Pauliaus apibūdinimo turėtų būti labai aišku: Dvasios dovanos yra būtinos, kad asmuo ir Bažnyčia augtų. Pauliaus pasakymas, kad nariai turi „rūpintis vieni kitais“, yra aiški nuoroda į nuoširdų krikščionišką bendravimą. Kad patirtume gilią empatiją kitiems grupelės nariams, reikia iš tikrųjų gerai juos pažinti. Mes turėtume būti laisvi dalytis savo giliausiais poreikiais, sunkumais, viltimis ir svajonėmis, jei norime tarnauti vieni kitiems. Paulius rašė apie tarnavimo vienas kitam svarbą:

„Nešiokite vieni kitų naštas, ir taip įvykdysite Kristaus įstatymą” (Gal 6, 2).

Toks bendravimas negalimas veikiant bažnyčiai tradiciniu būdu. Jei mūsų santykiai su kitais bažnyčios nariais apsiriboja tik susitikimais savaitės rytą ir šiltais pasisveikinimais, tai biblinis bendravimas bus neįmanomas.

Dvasios dovanos funkcionuos labai praktiškai bendraujančių palaimai. Pavyzdžiui, mokytojo dovana Naujajame Testamente yra ta, kuri paaikškina Dievo Žodį. Tai aiškiai suprantama, kaip svarbu turėti šią dovaną bendravimo grupelėje. Mokymo dovana, kuri atitinka šį tikslą, yra didžiulė palaima visiems, kurie lankosi. Bus trumpos pamokos iš Rašto, o ne ilgos mokymo sesijos. Bus pabrėžiamas praktinis Rašto pritaikymas atskiriems, grupėje iškilusiems klausimams.

Kitas pavyzdys yra raginimo dovana. Kai asmuo turi šia dovana, Dievas panaudos ją kalbėti padrašinimo, paguodos ir vilties žodžius ypatingai tiems, kas grupėje kenčia ir susiduria su kokiais nors rimtais dalykais savo gyvenime. Ši dovana pasireišk kaip praktinis, pakeliantis biblinis patarimas grupės nariams. Tokia dvasinė dovana krikščioniškoje bendravimo grupėje įgalins Dvasią tarnauti visiems dalyvaujantiems.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Ką turėtų turėti bendravimo dalyvis, kad jame pasireikštų Dvasios dovanos?

2. Išvardykite keletą Dvasios dovanų ir apibūdinkite, kaip kiekvieną iš jų Dievas gali panaudoti tarnavime kitiems bendravimo grupelėje?

3. Ar kada patyrėte, kaip Dievas dvasinėmis dovanomis per jus tarnauja kitiems? Jei taip, per kokias dovanas?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau pripildytų kiekvieną iš jūsų Savo Šventąja Dvasia.
 2. kad Dievas suteiktų atgimimą jums ir jūsų bažnyčiai.
 3. kad Dievas panaudotų jus tarnavime kitiems per Dvasios dovanas.
 4. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

„Juk ir kūnas nėra sudėtas iš vieno nario, bet iš daugelio... Bet dabar Dievas sudėliojo kūne narius ir kiekvieną jų, kaip panorėjo” (1 Kor 12, 14.18).

40 diena

Bendravimo grupelės ir Bažnyčios augimas

Tikinčiųjų bendravimas vaidina svarbų vaidmenį dvasiniame, emociniame ir net fiziniame atstatyme, kurį, kaip trokšta Dievas, patirtume kiekvienas iš mūsų.

Augimas turėtų ir privalo būti kiekvienos krikščioniškos bendravimo grupelės tikslu. Jei grupelė neauga, ji nefunkcionuoja tokiu būdu, kaip numatė Dievas. Atminkite, Šventosios Dvasios krikštas suteiktas tiek asmeniniam augimui, tiek Evangelijos skelbimui:

„Bet kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite Jos galybės ir tapsite Mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje ir ligi pat žemės pakraščiu” (Apd 1, 8).

Vadinasi netikintys ar asmenys, kurie nėra bažnyčios nariai, turėtų dalyvauti.

Tai labai svarbu mūsų asmeniniam dvasiniam augimui siekti laimėti kitus Kristui. Mes asmeniškai turėtume būti susirūpinę dėl Dievo nurodymo “būkite vaisingi ir dauginkitės” (Pr 1, 28). Dievas galėjo panaudoti angelus sielų laimėjimo darbui atlikti, bet Jis to nepadarė. Kodėl? Jis žino, kaip svarbu kiekvienam iš mūsų asmeniškai siekti laimėti kitus Kristui. Elena Vait reikšmingai pareiškia apie tai:

„Jei jūs pradėsite dirbti, kaip to nori Kristus, ir laimėsite Jam sielų, jūs trokšite ir alksite teismo, jūs pajusite, kad jums reikia gilesnio dvasinio patyrimo, kad jūs turite geriau pažinti dieviškuosius dalykus. Jūs viso to prašysite Dievą. Jis sustiprins jūsų tikėjimą, o jūsų siela numalšins troškulį prie gilaus išsigelbėjimo šaltinio. Gyvenimo sunkumai ir išbandymai skatins jus tyrinėti Bibliją ir melstis. Jūs augsite Kristaus malone ir pažinimu bei įsigysite turtingą dvasinę patirtį“ (Kelias pas Kristų psl. 80, 2010 m. leidimas).

Bendravimo grupelės palaikymas vaidins reikšmingą vaidmenį pasiekiant kitus. Grupelės nariai susijungs maldoje dėl tų, kuriuos mėginame pasiekti. Patarimai labiau patyrusių sielų laimėjime suteiks mums daug naudos. Dvasiniai grupelės tėvai ir motinos bus Dievo panaudoti padėti mažiau patyrusiems, vedant kitus pas Kristų.

Bendravimo grupelė suteiks nuostabią aplinką tiems, kas ieško Dievo, nes ten jie ras mylinčius, rūpestingus žmones, kurie priims juos tokius, kokie jie yra. Ieškotojai atras save aplinkoje, kurioje Dievo Dvasia gali dirbti galingu būdu dėl jų atsivertimo į Kristų. Apaštalų darbų knygoje skaitome, kad kol ankstyvieji krikščionys bendraudavo, Bažnyčia augo:

“Jie kasdien sutartinai rinkdavosi šventykloje, o savo namuose tai vienur, tai kitur lauždavo duoną, džiugia ir tauria širdimi drauge vaišindavosi, garbindami Dievą, ir buvo visos liaudies mylimi. O Viešpats kasdien didino jų būrį tais, kurie ėjo į išganymą” (Apd 2, 46–47).

Dievas tarnaus tikintiems ir netikintiems, kurie dalyvauja bendravimo grupelėje. Mažos bendravimo grupelės sudėtis visiškai keičia tradicinę neasmeninę dinamišką evangelizaciją, kai asmenys lanko evangelizacinius susitikimus sužinoję apie tai iš gautų reklamų. Bendravimo grupelių esmė yra artimi, glaudūs, tarpasmeniniai santykiai. Kai netikintys ateina, kad išmėgintų krikščionybę ir naujas Biblijos tiesas šio bendravimo metu, jie tai daro artimuose tarpasmeniniuose santykiuose su grupelės nariais. Jie yra atperkamojoje aplinkoje, kuri yra laidi jų asmeniniam dvasiniam augimui.

Asmeniniai apmąstymai ir diskusijos

1. Kokie yra du nuoširdžios krikščioniškos bendravimo grupės tikslai?

2. Išvardykite pasiūlymus, kaip bendravimo grupelė galėtų tapti efektyvia pasiekiant kitus dėl Kristaus?

3. Kaip jūs planuojate tapti augančios bendravimo grupelės dalimi ir būti panaudotu Dievo dalytis Kristumi su kitais?

Maldos užsiėmimai

- Paskambinkite savo maldos partneriui ir aptarkite su juo šią temą.
- Pasimelskite su savo maldos partneriu:
 1. kad Dievas ir toliau išlietų Savo Šventąją Dvasią ant kiekvieno iš jūsų.
 2. kad Dievas suteiktų atgimimą jums ir jūsų bažnyčiai.
 3. kad Dievas padėtų jums tapti augančios bendravimo grupelės dalimi ir būti Jo panaudotu vedant kitus pas Kristų.
 4. už asmenis, esančius jūsų maldos sąrašė.

Įtraukite šią Biblijos eilutę į jūsų maldą:

“Paskui išliesiu Savo Dvasią ant visos žmonijos; jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus, jūsų seneliai sapnuos sapnus, o jūsų jaunuoliai turės regėjimų” (Jl 3, 1).

Pavyzdys: Padėk mums melstis dėl ankstyvojo lietaus Šventosios Dvasios krikšto mūsų gyvenimuose ir dėl vėlyvojo Tavo Šventosios Dvasios lietaus išliejimo. Atskleisk Tavo Dvasios dovanas per mus ir panaudok mus išaukštinant Tavo vardą. Atskleisk Savo galią tarp mūsų ir mūsų bendruomenėje, kad daugelis ateitų pažinti Tave kaip savo Dievą ir Išgelbėtoją.